

Digital Magazyn ambitnych fotoamatorów

Photographer

DPP 1/2025 POLSKA

**ZAWSZE
OSTRE
ZDJĘCIA**

10 sprawdzonych
technik i sztuczek

Powrót do podstaw

Wykorzystaj w pełni
możliwości aparatu

**WSZYSTKO
O PRACY Z
BŁYSKIEM**

Panuj nad światłem
w studio i na lokacji

DPP 1/2025 29 zł (w tym 8% VAT)

ISSN 2300-8475 INDEKS 298670

PRESELEKCJE I TRYB MANUALNY • KREATYWNE WYKORZYSTANIE CZASU •
JAK LEPIEJ FOTOGRAFOWAĆ PTAKI • MIASTO • JEDZENIE • KRAJOBRAZY

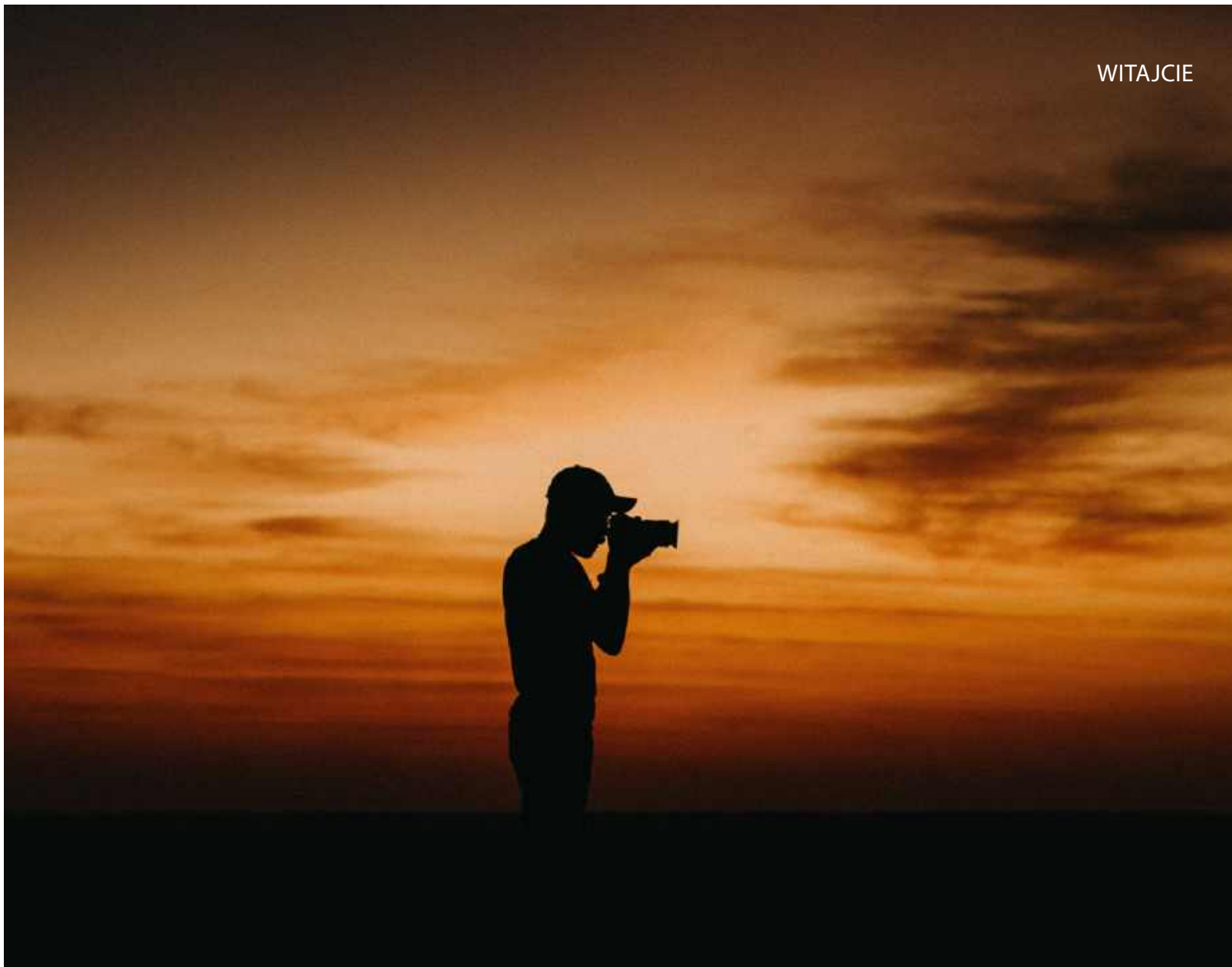
WYDANIA SPECJALNE

DIGITAL CAMERA POLSKA

PRZEJRZYJ I ZAMÓW NA

www.UlubionyKiosk.pl

Jeśli dopiero zaczynasz – znajdziesz tu solidne fundamenty. Jeśli odłożyłeś aparat na półkę, pomożemy Ci znów spojrzeć na świat przez wizjer z ekscytacją

Henri Cartier-Bresson, prawdziwy nestor fotografii, powiedział kiedyś: „Twoje pierwsze 10 000 zdjęć będzie najgorsze”. To świetna metafora procesu nauki i zdanie, które powinno wisieć nad biurkiem każdego fotografa – zarówno początkującego, jak i tego bardziej doświadczonego.

Nowe technologie i niezliczone funkcje współczesnych aparatów czasami przytłaczają i potrafią skutecznie zniechęcić. Sfrustrowani wybieramy tryb automatyczny, przez co czujemy, że mamy jeszcze mniejszy wpływ na proces powstawania naszych zdjęć. Gdy wciąż próbujemy zapanować nad ustawieniami, łatwo zapominamy, że fotografia to przede wszystkim światło, kompozycja i emocje. Tracimy więc radość

z fotografowania. Aparat nie powinien nas ograniczać i o tym właśnie jest to wydanie *Digital Photographer Polska*. Jeśli dopiero zaczynasz – znajdziesz tu solidne fundamenty. Jeśli kiedyś odłożyłeś aparat na półkę, pomożemy Ci go odkurzyć i znów spojrzeć na świat przez wizjer z ekscytacją. A jeśli masz już pewne doświadczenie, ale czujesz, że brakuje Ci inspiracji, to na kolejnych stronach czekają na Ciebie historie i wskazówki, które ponownie rozbudzą twórczy zapał!

Miłej lektury!
Maciej Zieliński
Redaktor Naczelny

W numerze

8 10 sposobów na lepsze zdjęcia krajobrazu

Rozwijaj umiejętności i przenieś swoją fotografię pejzażową na wyższy poziom

18 Wykorzystaj możliwości swojego aparatu

Dowiedz się, jak i kiedy używać trybów pracy, aby przejąć kontrolę nad ekspozycją i robić lepsze zdjęcia

30 10 sposobów by robić ostrzejsze zdjęcia

Wszystko co musisz wiedzieć, by przestać się martwić o ostrość swoich ujęć

40 Twórczo wykorzystaj czas otwarcia migawki

Opanuj sztukę kontrolowania ekspozycji, aby tworzyć fotograficzne dzieła sztuki

50 Czy jest recepta na spektakularne zdjęcia?

Jak robić przyciągające wzrok ujęcia, które wywołają zachwyt oglądających? Korzystając z naszych prostych ale profesjonalnych technik!

64 Bajeczne zdjęcia kwiatów

Poznaj kluczowe techniki tworzenia artystycznych ujęć kwiatów – w domu oraz w ich naturalnym środowisku

Wykorzystaj możliwości swojego aparatu

74 Jeszcze lepsze zdjęcia ptaków

Przenieś swoją fotografię przyrodniczą na wyższy poziom, stosując tych kilka technik uwieczniania ptaków w locie

86 Doświatl to błyskiem!

Odkryj potencjał sztucznego oświetlenia błyskowego i naucz się je wykorzystywać do zdjęć we wnętrzach i w plenerze

100 Ponadczasowe piękno

Peter Fenech udaje się wraz z Thomasem Spekiem na ulice Paryża, aby poznać sekrety komponowania klasycznych czarno-białych fotografii miejskich

108 Okiełznaj moc formatu RAW

Wykorzystaj cały potencjał plików RAW, by uzyskać lepszą jakość obrazu i zachować większą kontrolę twórczą

118 Rozświetl krajobraz

Dodaj artystyczny błysk do krajobrazu, aby zrównoważyć ekspozycję i wprowadzić kontrolowane kreatywne efekty

126 Apetyt na zdjęcia

Zuzana Rainet opowiada nam o swoim podejściu do zdjęć kulinarnych, które przekraczają granicę między fotografią a sztuką

134 (Nie)łatwe życie influencera

Gwiazda Instagrama Mike Will wyjaśnia, co oznacza bycie influencerem i jak może się to stać sposobem na stabilną pracę dla fotografa

8

10 sposobów na
lepsze zdjęcia
krajobrazu

40

Twórczo
wykorzystaj czas
otwarcia migawki

64

Bajeczne
zdjęcia
kwiatów

86

Doświetl to
błyskiem!

50

Czy jest recepta
na spektakularne
zdjęcia?

HISTORIA UKRYTA ZA KADREM

Fotograf: Mainak Halder

Miejsce: rezerwat ptaków Purbasthali,
Bengal Zachodni, Indie

Parametry: Nikon D7500 + 200–500 mm f/5,6 E ED VR,
1/1250 s, f/7,1, ISO 1000

„Zdjęcie powstało w rezerwacie ptaków Purbasthali w Bengalu Zachodnim w Indiach. Nagle zobaczyłem tę samiczkę perkoza rdzawoszyjnego, która krążyła po mokradłach, trzymając na plecach swoje młode. To był uroczy widok.

Tam, gdzie matka pływała ze swoim dzieckiem, zauważyłem też kilka kwiatów lilii wodnej rosnących w rzędzie. Czekałem więc około trzech godzin na moment, w którym uda mi się zrobić idealne zdjęcie małego ptaka z młodym na plecach i to wraz z kwiatami. Wszystko zależało od cierpliwości i precyzyjnego uchwycenia idealnego momentu. Fotografia to nie tylko robienie zdjęcia – to tworzenie obrazu. W tym przypadku najważniejszy był proces myślowy, ale długo też czekałem, aby stworzyć pożądany kadr zgodnie z moją wcześniejszą jego wizualizacją.

Aby to zrobić, musiałem stawić czoła kilku wyzwaniom. Perkoz jest wyjątkowo płochliwym ptakiem. Dlatego zbliżyłem się do nich ostrożnie, aby moja obecność nie zakłóciła spokoju matki i jej dziecka. Zachowując bezpieczną odległość, zacząłem zanurzać się wraz z przygotowanym sprzętem. Ponieważ znajdowałem się na poziomie tafli wody, mogłem uzyskać wspaniałe rozmyte tło. Gdy samiczka perkoza znalazła się w pożądanym miejscu, uchwyciłem całą scenę, łącznie z odbiciem.

W postprodukcji konieczne było wprowadzenie jedynie minimalnych zmian. Po prostu zwiększyłem kontrast, intensywność i nasycenie kolorów, a także ostrość tematu. Jednocześnie zredukowałem poziom szumu i przyciemniłem światła. Aby uzyskać jak najlepszy rezultat, niezbędna była również podstawowa korekcja kolorów”.

Z prawej

Na łonie matki natury

Po kilku godzinach cierpliwego czekania Mainak uchwycił ten wyjątkowy moment, podkreślając perkoza i jego młode poprzez wykorzystanie niewielkiej głębi ostrości i za pomocą onirycznego odbicia.

10 SPOSOBÓW NA LEPSZE ZDJĘCIA KRAJOBRAZU

Rozwijaj umiejętności i przenieś swoją
fotografię pejzażową na wyższy poziom

Doskonalenie umiejętności technicznych to pewny sposób na opanowanie sztuki wykonywania zdjęć krajobrazowych. Uchwycenie wspaniałych pejzaży wymaga nieszablonego myślenia i kreatywnego podejścia do fotografowania. Oprócz odpowiedniego sprzętu, używania statywu i dbania o uzyskanie odpowiedniej głębi ostrości, kluczowe aspekty, jakie biorą pod uwagę profesjonalści podczas uwieczniania zachwycających krajobrazów, to: kompozycja, kadrowanie, oświetlenie i zrównoważona ekspozycja, wykorzystanie różnych dostępnych elementów i obiektów zainteresowania, takich jak samotne drzewo, ciekawy budynek, góry, rzeki czy rozległy krajobraz.

Sposób, w jaki profesjonalny fotograf krajobrazowy podchodzi do fotografowania danej sceny, wynika z ogromnego doświadczenia i wiedzy zdobytej w terenie, a odpowiednie zastosowanie konkretnych technik naświetlania, wykorzystania koloru i zasad kompozycji pozwala stworzyć zdjęcie wyróżniające się na tle innych. Przedstawione tutaj metody to sprawdzone i przetestowane techniki, które zostały wypracowane przez doświadczonego profesjonalistę: można je stosować w dowolnym miejscu, bez względu na to, gdzie fotografujesz krajobraz, więc wypróbuj je i popraw wygląd swoich zdjęć.

Jeremy Flint

Pochodzący z Oxfordshire w Wielkiej Brytanii Jeremy specjalizuje się w wykonywaniu fotografii podróżniczych, krajobrazowych i plenerowych, na których uwiecznia różne kultury,

tradycje i różną ludzką aktywność.

Jego prace można znaleźć w takich publikacjach jak: *National Geographic*, *Lonely Planet* i w serwisie *Digital Photography School* oraz wielu innych.

📷 @jeremyflintphotography
jeremyflintphotography.com

1 MAGICZNE ZAMGLENIA

Uchwycić eteryczne obrazy
mglistych pejzaży

Mgła dodaje krajobrazom nowego wymiaru. Potrafi uatrakcyjnić pochmurne widoki, nadać eteryczny charakter terenom leśnym lub dodać dramatyzmu morskim pejzażom. Sposób ekspozycji sceny zależy od ogólnego efektu, jaki chcesz uzyskać. Ustawienie krótkiego czasu otwarcia migawki pomoże Ci zamrozić mgłę, natomiast dłuższy czas naświetlania stworzy oniryczną scenę z jej rozmyciem. Dobrym pomysłem jest również przeanalizowanie histogramu i w razie potrzeby prześwietlenie zdjęcia poprzez ustawienie dodatniej wartości kompensacji ekspozycji w celu rozjaśnienia zamglonej sceny, ponieważ aparat zwykle niedoświetla zdjęcia zamglonych scenerii.

2 SZUKAJ MGŁOWYCH TĘCZ

Uchwycić hipnotyzującą
„białą tęczę”

Tęcze mgłowe to Święty Graal fotografii krajo-
brazowej – a ja miałem szczęście być świadkiem
dwóch takich fenomenów. Te niesamowite białe
tęcze są rzadkim, naturalnym zjawiskiem, które
tworzą się w kroplach wody we mgle. Gdy warun-
ki są odpowiednie, mogą one nagle pojawić się
na niebie, kiedy światło słoneczne oddziałuje
na te krople wody, tworząc szeroki łuk. Aby je
uchwycić, musisz znaleźć się we właściwym
miejscu o właściwym czasie i mieć niczym
nieprzesłonięty widok mgły ze słońcem znajdującym się za Tobą. Aby jak najlepiej uchwycić
piękno tego cudu natury, dobrze jest nieco
przeświecić zdjęcie.

3 UŻUJ BARWY

Dodaj kolor, aby
obraz się wyróżniał

Jest wiele sposobów na wprowadzenie
wyrazistych kolorów do zdjęć. Intensywne,
pojedyncze barwy można wykorzystać do
zmiany nastroju zdjęcia. Na przykład poma-
rańczowy blask zachodu słońca może ocieplić
atmosferę zdjęcia. Alternatywnie, uchwycenie
odcieni koloru niebieskiego, które poja-
wiają się po zachodzie słońca podczas niebie-
skiej godziny, może zmienić nastrój zdjęcia,
czyniąc obraz bardziej chłodnym. Dodanie
ciekawej dominanty kolorystycznej sprawia,
że fotografia staje się nastrojowa, a to szcze-
gólnie dobrze sprawdza się w przypadku
uwieczniania morskich pejzaży.

4 ŚWIADOMIE OPERUJ CZASEM EKSPOZYCJI

Użyj średnio długiego czasu naświetlania, aby uchwycić szczegóły na powierzchniach wody

Wydłużenie czasu otwarcia migawki to świetny sposób na „spowolnienie” ruchu wody. Zastosowanie określonych czasów otwarcia migawki może dobrze się sprawdzić, zwłaszcza w przypadku niektórych tematów. Uważam, że użycie średniej długości czasu ekspozycji, wynoszącej 1 s, doskonale nadaje się do ukazywania ruchu i przepływu wody, przy jednoczesnym zachowaniu widoczności szczegółów na powierzchni strumienia lub oceanu. Eksperymentuj z użyciem różnych czasów otwarcia migawki, aby uzyskać odpowiednią równowagę, i użyj statywu, by mieć pewność, że zdjęcia nie będą poruszone.

5 FOTOGRAFUJ ŻYWE KOLORY NIEBA

Aby dodać zdjęciu dramatyzmu, sfotografuj kontrastujące ze sobą chmury

Uchwycenie kolorowego nieba pozwala na stworzenie spektakularnych fotografii, dodając sceneriom nastroju i dramatyzmu. Gdy niebo „płonie”, jest to wspaniały efekt, który może sprawić, że Twoje zdjęcia wyróżnią się na tle innych. Wykorzystanie takich warunków pomaga w tworzeniu magicznych krajobrazów, w przypadku których wspaniałe światło może uatrakcyjnić scenę. Wkomponuj niebo tak, aby zajmowało jedną trzecią lub nawet dwie trzecie kadru. Gdy masz do czynienia z intrygującym niebem, wykorzystaj je, aby sfotografować rozleglejszy widok, który obramuje temat.

6 TESTUJ DŁUGIE EKSPOZYCJE

Wydłuż czas otwarcia migawki, aby uchwycić dodatkowy wymiar

Robienie zdjęć z długim czasem naświetlania, wynoszącym 5 s lub dłużej, może uatrakcyjnić scenę, szczególnie gdy fotografujesz płynące po niebie chmury lub przepływającą wodę. Wodospady są doskonałym tematem do fotografowania, a długie czasy naświetlania pomagają ożywić szumiące kaskady.

7 KOMPONUJ KREATYWNIE

Wyjdź poza regułę trójkątną i twórz oryginalne kadry

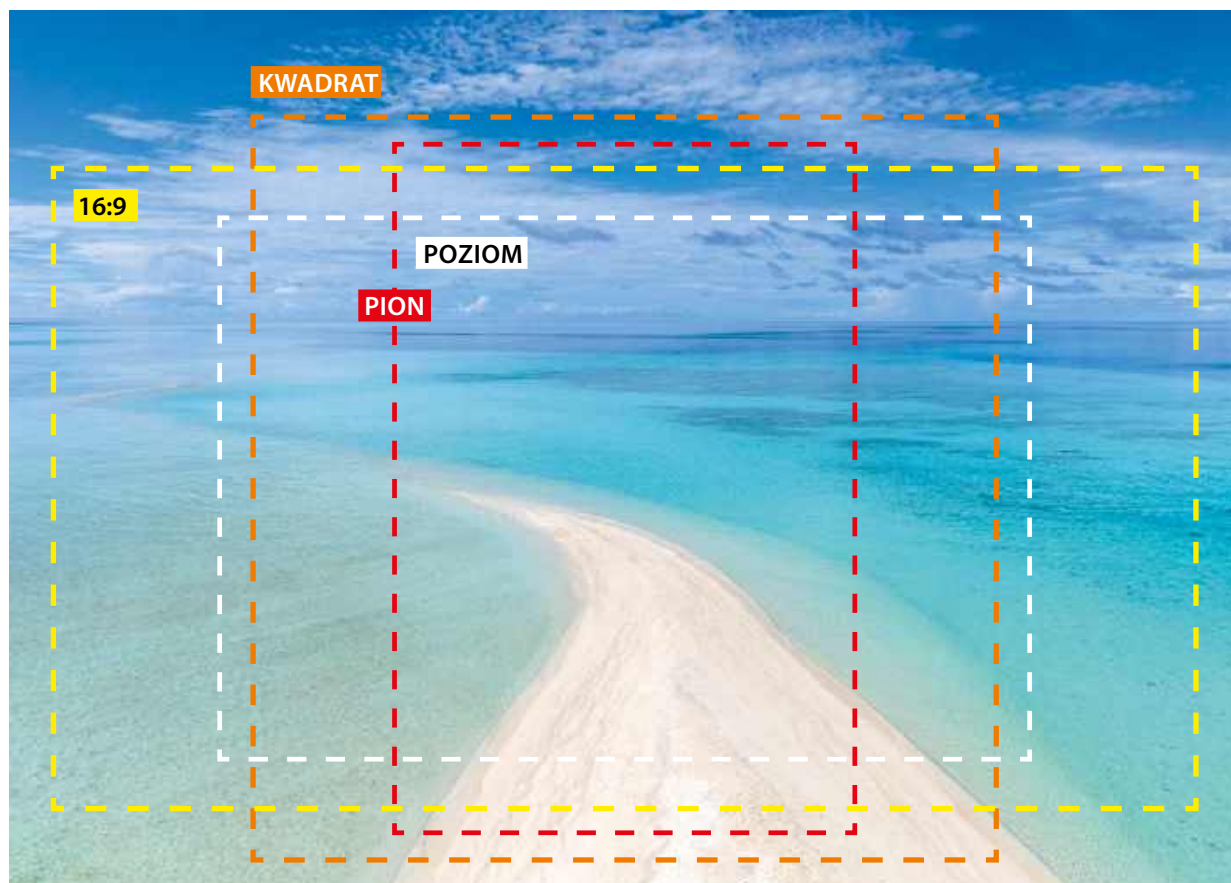
Sposób rozmieszczenia elementów sceny w kadrze nie musi ograniczać się jedynie do zastosowania reguły trójkątną czy wykorzystania linii wiodących. Użyj swojej wyobraźni i poszukaj nowych sposobów na tworzenie fascynujących obrazów. Możesz na przykład użyć wzorów, znaleźć interesujące obramowanie dla głównego tematu lub pobawić się głębią i perspektywą, stosując duży otwór przysłony, aby rozmyć pierwszy plan. Na tym zdjęciu horyzont został umieszczony tuż poniżej linii dzielącej obraz na pół.

8 KONTRAST KOLORÓW

Poszukaj atrakcyjnych schematów kolorów

Zrozumienie, jak różne barwy wpływają na siebie, jest świetnym sposobem na zwiększenie siły oddziaływania zdjęć krajobrazowych. Niezależnie od tego, czy dodasz do swoich fotografii kolory kontrastujące, czy dopełniające, wzbogacą one Twoją kompozycję. Czerwony i zielony, zielony i niebieski, a także niebieski i żółty – to niezawodne zestawienia barw, które mogą wyglądać fantastycznie. Pamiętaj więc, aby szukać takich połączeń i uwzględniać ich zróżnicowane odcienie w swoich ujęciach. Z kolei w czasie złotej godziny występują również odcienie pomarańczowe i niebieskie, które także pięknie się dopełniają.

9 PRZYCINANIE ZDJĘĆ

Kadruj swoje obrazy, aby uzyskać konkretny efekt wizualny

Sposób przycięcia zdjęcia krajobrazowego może zadecydować o tym, czy fotografia będzie udana, czy nie. Zazwyczaj pejzaże najlepiej nadają się do fotografowania w formacie

poziomym – choć czasami wykadrowanie sceny w formacie kwadratowym też może stworzyć wizualnie interesującą narrację i zaskoczyć widza. Alternatywnie wybór

formatu panoramicznego, takiego jak 16:9, który uzyskasz od razu w aparacie, może zdziałać cuda, podkreślając rozległość scenerii i pokazując krajobraz w jak najlepszym wydaniu.

10 BALANS I SYMETRIA

Stwórz poczucie harmonii, wykorzystując symetrię

Obrazy krajobrazowe, których dwie równe części odbijają się w kadrze, potrafią naprawdę przyciągać wzrok. Symetrycznie skomponowany obraz, na przykład lustrzane odbicie gór w jeziorze lub rzecze, może wywołać wrażenie harmonii. Kolejny świetny temat to aleje drzew o podobnych proporcjach, rozmieszczone po obu stronach drogi, szczególnie jesienią. Alternatywnie, równie świetną techniką może być stworzenie kompozycji z dwóch różnych tematów – na przykład pary drzew – które mają ten sam ciężar wizualny, dzięki czemu elementy będą odpowiednio zrównoważone.

WYKORZYSTAJ MOŻLIWOŚCI SWOJEGO APARATU

Dowiedz się, jak i kiedy używać trybów ekspozycji, aby przejąć kontrolę nad ekspozycją i robić lepsze zdjęcia

Pełna kontrola

Korzystaj z trybu manualnego, aby mieć większą kontrolę nad wyglądem rejestrowanych zdjęć. Podczas fotografowania krajobrazów zamontuj aparat na statywie, wybierz niską czułość matrycy i eksperymentuj z przysłoną i czasem otwarcia migawki, w celu uzyskania właściwej ekspozycji.

Każdy, kto sięga po aparat, staje przed wyborem: pozwolić elektronice podjąć decyzję za siebie, czy przejąć pełną kontrolę nad każdym parametrem ekspozycji. Tryby fotografowania PASM (Program, Priorytet Przysłony, Priorytet Migawki i Manual) to fundament świadomej fotografii, klucz do lepszego panowania nad światłem i ruchem, a przede wszystkim – narzędzie, które pozwala fotografowi przestać być biernym obserwatorem, a stać się twórcą.

Automatyka jest wygodna, ale bywa nieprzewidywalna. Świadome korzystanie z półautomatycznych i manualnych trybów, to jak zdjęcie kółek podporowych z roweru – dopiero wtedy zaczynamy naprawdę panować nad jazdą, dostosowując ustawienia do własnych potrzeb, a nie do uśrednionych algorytmów. Tryb Program to jak autopilot w samolocie – aparat podejmuje decyzje,

ale użytkownik ma wpływ na część parametrów. Priorytet Przysłony daje kontrolę nad głębią ostrości, jest idealny do portretów i pejzaży. Priorytet Czasu to wybór dla tych, którzy chcą zatrzymać ruch lub przeciwnie – nadać mu płynność, np. w fotografii sportowej czy nocnej. Wreszcie Manual – królestwo pełnej swobody, w którym fotograf sam ustala każdy element ekspozycji. Zrozumienie tych trybów to klucz do lepszych zdjęć, niezależnie od poziomu zaawansowania.

Fujifilm – fotografia w klasycznym stylu

Podczas gdy większość aparatów oferuje standardowe pokrętko PASM, Fujifilm podąża własną drogą, inspirując się klasyką analogowej fotografii. Zamiast jednego przełącznika trybów, w niektórych modelach (jak X-T50 czy X-T5) mamy manualne pierścienie przysłony na obiektywach, pokrętko czasów migawki na korpusie oraz dedykowany regulator

ISO. Ten systematyczny podział sprawia, że przejście między trybami jest intuicyjne i płynne – wystarczy ustawić konkretną wartość lub pozostawić pokrętko w pozycji A (Auto), by oddać kontrolę elektronice.

To rozwiązanie przypadnie do gustu tym, którzy cenią manualną obsługę i chcą mieć fizyczny kontakt z ustawieniami, zamiast zagłębiać się w menu cyfrowych interfejsów. Fotografowanie aparatem Fujifilm przypomina pracę z klasycznym analogiem – dostrajasz każdy parametr ręcznie, nie odrywając oka od wizjera. To esencja świadomej fotografii – pełna kontrola w eleganckiej, przemysłowej formie.

PARTNER PUBLIKACJI

FUJIFILM

Poznaj swój aparat

Aparat nie może mieć przed tobą tajemnic. By w pełni świadomie fotografować, powinien poznać go na wylot!

Dzisiaj nie ma już kiepskich aparatów. Nawet najprostsze amatorskie modele, pod względem jakości rejestrowanego obrazu, przewyższają zaawansowane korpusy sprzed kilku-kilkunastu lat. Współczesne cyfrowe matryce, algorytmy przetwarzania obrazu i automatyczne systemy wspomagane przez sztuczną inteligencję sprawiają, że mamy w rękach naprawdę potężne narzędzie. Ale nawet najlepszy aparat nie zrobi świetnych zdjęć sam – to my musimy zrozumieć zasadę jego działania i nauczyć się w pełni wykorzystywać jego możliwości.

Oczywiście nie ma nic złego w trybie pełnej automatyki – gdy tracisz orientację, zapędzisz się w eksperymentach i zagubisz się nagle w manualnych ustawieniach – jest bezpieczną przystanią, do której możesz szybko przybić jednym ruchem pokrętki sterowania.

Jeśli jednak chcesz przejąć pełną kontrolę nad swoimi zdjęciami i tworzyć świadome,

kreatywne kadry, musisz dobrze poznać swój aparat. I nie ma tutaj drogi na skróty. Zamiast tracić całe godziny na oglądanie wątpliwej jakości tutoriali na YouTube, przeczytaj instrukcję obsługi dołączonej do Twojego aparatu (tak, nie żartujemy!). Zdziwisz się, jak rozbudowane możliwości oferuje nawet tak z pozoru prosty model, jak Fujifilm X-M5.

Gdy dowiesz się już nieco więcej o swoich preferencjach i potrzebach, spersonalizuj ustawienia aparatu – w zasadzie każde pokrętki i przyciski w nowoczesnych aparatach jest programowalne, a modele Fujifilm z pewnością znajdują się tutaj w czołówce. Możesz nawet stworzyć całe zestawy własnych ustawień (np. do fotografowania szybkiej akcji lub we wnętrzach w sztucznym świetle) i przypisać je do pokrętki sterowania lub w szybkim menu, by ponownie, w mgnieniu oka zupełnie odmienić sposób działania aparatu.

Zmieniaj szybko wygląd zdjęć

To co wyróżnia aparaty Fujifilm, to bez wątpienia symulacje tradycyjnych filmów, czyli cyfrowe odwzorowanie klasycznych emulsji analogowych, stosowanych w filmach fotograficznych tej marki. Dzięki symulacjom możesz nadać swoim zdjęciom konkretny klimat – np. Velvia zapewnia intensywne, nasycone kolory idealne do krajobrazów, Acros oferuje bogate, kontrastowe czernie w fotografii monochromatycznej, a Classic Chrome subtelnie tłumi kolory. Fujifilm traktuje symulacje bardzo poważnie, czego najlepszym dowodem jest dedykowane pokrętki symulacji w najnowszych modelach jak X-T50 czy X-M5.

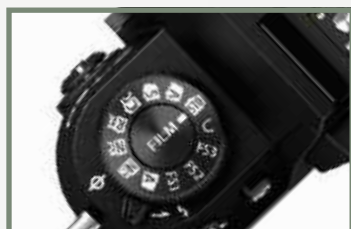
Anatomia aparatu

Fujifilm X-T50 z bliska

Wygodnie „jak kiedyś”

Jeśli nie jesteś fanem ciągłego klikania, aparaty Fujifilm są z pewnością dla Ciebie. Analogowe pokrętki czasu i korekcji ekspozycji dają dużo satysfakcji z manualnej obsługi. Oczywiście wystarczy przestawić pokrętkę w pozycję A, by czas dobierany był automatycznie. Na górnej ścianie X-T50 znajdziesz też dźwignię auto, jeśli chcesz, by aparat przejął zupełnie stery.

Zmieniaj „film” i wygląd zdjęć

Pokrętko symulacji filmów Fujifilm daje szybki dostęp do trybów barwnych nakładanych na pliki JPEG. Oprócz tych podstawowych znajdziesz też pozycje FS1-3, do których możesz przypisać swoje ulubione profile barwne.

Kręć i klikaj

Pokrętki sterowania w wielu aparatach Fujifilm są dwufunkcyjne. Można je obracać, by zmienić wartość parametru, ale też wciskać, by przełączać obsługiwany parametr lub np. podejrzeć ostrość w 100%

Quick znaczy szybko

Podręczne menu, wyświetlane w wygodnym kafelkowym wydaniu, agreguje podstawowe ustawienia. Dzięki niemu, gdy raz skonfigurujesz aparat, możesz miesiącami nie zaglądać do głównego menu.

Wyświetlacz

Odchylany ekran LCD jest dotykowy i także może służyć do kontroli ustawień. Obsługuje gesty, co oznacza, że wystarczy przeciągnąć palcem w górę, w dół, w prawo lub w lewo, by wyświetlić kolejne menu.

Kiedy fotografować w trybie manualnym?

Tryb ręczny daje Ci większą kontrolę nad ustawieniami fotografowania, ale należy pamiętać o jego specyfice

Praca w trybie manualnym wymaga dogłębnego zrozumienia zasad uzyskiwania poprawnej ekspozycji, co może być utrudnione, gdy obiekt jest ulotny. Ręczna zmiana ustawień może być czasochłonna i zwiększyć ryzyko utracenia szansy zrobienia zdjęcia w przypadku fotografowania dynamicznej akcji lub spontanicznego wykonywania ujęć. Również przy zmiennym oświetleniu korzystanie z trybu manualnego może skutkować uzyskaniem źle naświetlonych zdjęć.

A zatem kiedy powinno się korzystać z trybu manualnego? Kiedy światło nie zmienia się nagle i masz czas na zastanowienie się nad doбором ustawień. Ponadto podczas uwieczniania mocno kontrastowych scen, zawierających ekstremalnie

jasne światła i głębokie cienie, np. krajobrazów z ciemnym pierwszym planem i jasnym niebem, tryb manualny umożliwia zrównoważenie ekspozycji oraz zachowanie szczegółów w najjaśniejszych i najciemniejszych partiach obrazu.

Jeśli fotografujesz w środku dnia lub pracujesz w studiu z oświetleniem ciągłym, to pozwala to bardziej precyzyjnie kontrolować ekspozycję. Istnieją również twórcze metody wykorzystania tego trybu fotografowania, np. tworzenie hipnotyzujących zdjęć z użyciem długiego czasu naświetlania (w tym astrofotografii), gdy chcesz uzyskać subtelą równowagę między czułością matrycy, czasem naświetlania, a przysłoną.

Fotografia studyjna

Podczas pracy z kontrolowanym sztucznym oświetleniem, możesz precyzyjnie dostroić ekspozycję

Jedną z wad korzystania z trybu manualnego jest to, że potrzeba więcej czasu na adaptację, co jednak nie stanowi problemu przy robieniu zdjęć w kontrolowanym środowisku studyjnym lub, gdy używasz lampy błyskowej. Z kolei w złożonych warunkach oświetleniowych, tryb priorytetu przysłony lub migawki, pozwoli dobrać optymalną ekspozycję, ale nie musi być ona zgodna z Twoimi zamierzeniami artystycznymi. Wybierając zamiast nich tryb manualny, uzyskasz spójnie wyglądające zdjęcia.

W przypadku tego ujęcia użyliśmy trybu manualnego z ustawioną najniższą czułością matrycy, aby zmaksymalizować siłę oddziaływania światła błyskowego i uniknąć szumu. Precyzyjna kontrola ekspozycji daje gwarancję uzyskania czystego, ostrego obrazu.

Gdy łączysz wiele klatek

Trybu manualnego warto używać wszędzie tam, gdzie ważna jest powtarzalność efektu - w fotografii macro z przesunięciem ostrości, lub gdy tworzymy panoramę i planujemy w tym celu połączyć ze sobą kilka ujęć.

Bracketing ekspozycji w trybie manualnym

Dostosuj bracketing do uwiecznianej sceny

Funkcję tę można wykorzystać do uchwycenia większej ilości tonów w mocno kontrastowych scenach – pomyśl o krajobrazach, w przypadku których niebo jest znacznie jaśniejsze, niż pierwszy plan. Po wybraniu trybu manualnego i zamontowaniu aparatu na statywie, ustaw wszystko tak, aby uzyskać zrównoważoną ekspozycję. Zrób zdjęcie z „prawidłowo” zmierzoną ekspozycją, a następnie celowo prześwietl i nie doświetl dwóch kolejnych zdjęć. Połączenie ujęć na etapie edycji pozwoli ukazać więcej informacji w najjaśniejszych i najciemniejszych obszarach sceny. Wiele nowoczesnych aparatów oferuje automatyczny bracketing ekspozycji. W modelach Fujifilm możemy precyzyjnie określić liczbę zdjęć oraz stopień korekcji jasności kolejnych zdjęć.

Zmierz różnice w ekspozycji

Porównaj różnicę jasności dwóch obiektów

Istnieje kilka powodów, dla których warto zmierzyć różnicę w ekspozycji dwóch różnych obiektów znajdujących się w kadrze. Pozwala to m.in. upewnić się, że oba obiekty są prawidłowo naświetlone (żaden z nich nie jest znacznie jaśniejszy lub ciemniejszy), ale można też dzięki temu lepiej skomponować ujęcie, równoważąc ich ekspozycję. Najprostszym sposobem zmierzenia różnicy w ekspozycji jest skorzystanie z trybu manualnego z aktywowanym punktowym pomiarem światła.

Najpierw skieruj obiektyw na jeden obiekt, wciśnij spust migawki do połowy, aby dokonać pomiaru, a następnie użyj przycisku blokady ekspozycji (która umożliwia zmianę kadru, ale zachowuje bieżące ustawienia ekspozycji), aby ustawić ostrość na drugim obiekcie.

Można również zmierzyć światło odbite, obserwując różnicę stopni przysłony na znajdującej się na dole wizjera skali ekspozycji i wykorzystać tę informację, aby wybrać na przykład odpowiedni gradientowy neutralny filtr szary.

Kiedy używać priorytetu migawki

Wykorzystaj czas otwarcia migawki, by uzyskać rozmycie ruchu lub zamrozić akcję

Tryb priorytetu migawki jest niezwykle przydatny, jeśli chodzi o kontrolowanie ruchu – można za jego pomocą zamrozić szybko poruszające się obiekty lub stworzyć abstrakcyjny efekt rozmycia, celowo stosując dłuższy czas naświetlania. Tryb preselekcji migawki umożliwia dostosowanie się do różnych prędkości ruchu i zapewnia spójne ekspozycje dla całej sekwencji szybko wykonywanych serii zdjęć,

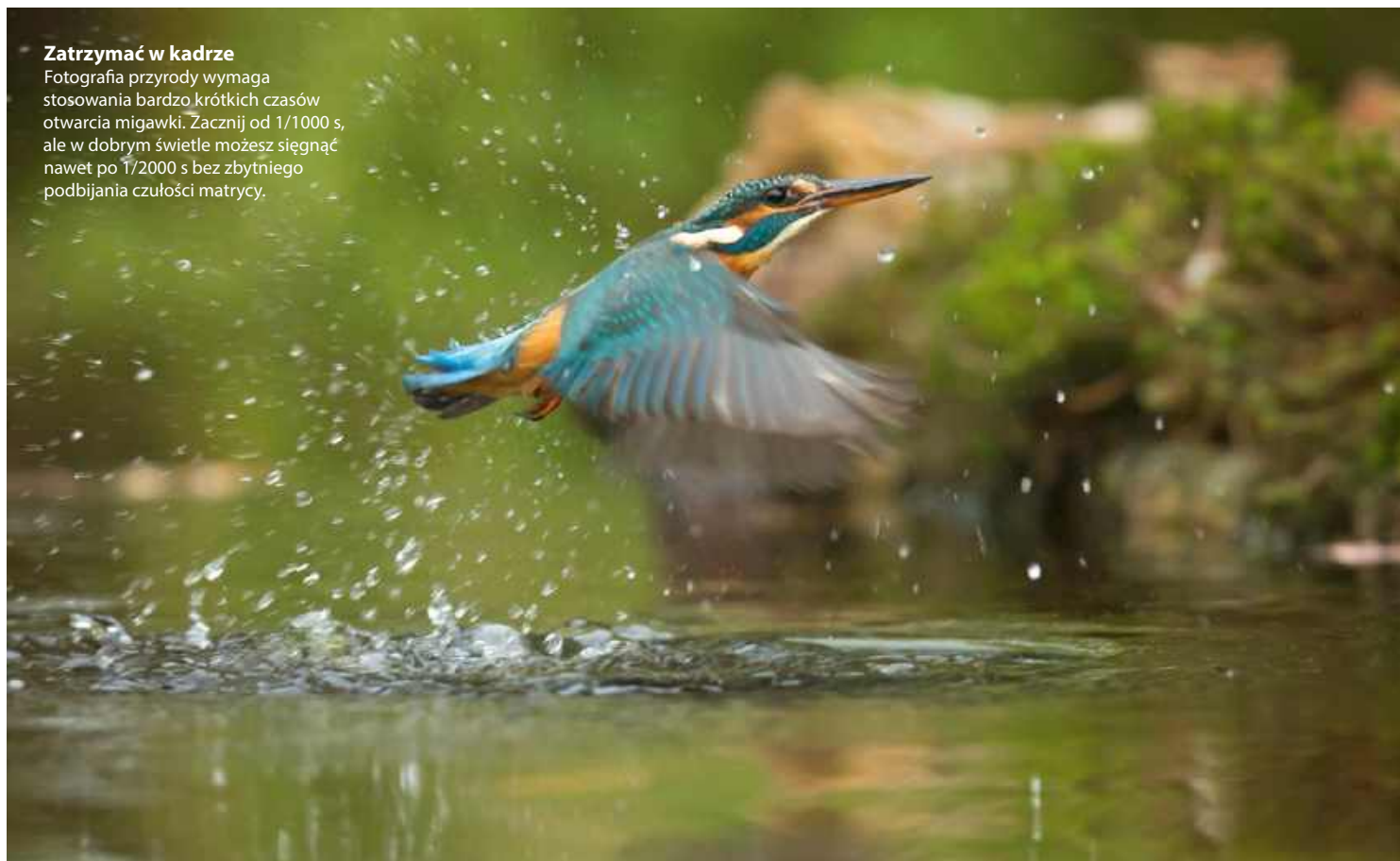
nawet przy gwałtownych zmianach światła.

Jednak – ponieważ nie ma wówczas kontroli nad głębią ostrości – ogranicza to nieco Twoje możliwości twórcze. Poleganie wyłącznie na regulacji czasu ekspozycji może również skutkować niedoświetleniem lub prześwietleniem obrazu, jeśli system pomiaru światła aparatu błędnie oceni jasność sceny. Chcąc ustawić w aparacie tryb priorytetu

migawki, wybierz za pomocą pokrętła wyboru trybu fotografowania pozycję „S” i za pomocą pokręteł sterujących ustaw żądany czas otwarcia migawki. W klasycznych modelach Fujifilm czas wybierzesz bezpośrednio na pokrętle. Jeśli używasz obiektywów z pierścieniem przysłony, pamiętaj, że dostępny zakres czasów naświetlania może zależeć od wybranej wartości otworu względnego.

Zatrzymać w kadrze

Fotografia przyrody wymaga stosowania bardzo krótkich czasów otwarcia migawki. Zaczynij od 1/1000 s, ale w dobrym świetle możesz sięgnąć nawet po 1/2000 s bez zbytniego podbijania czułości matrycy.

Powiązanie pomiar ekspozycji z punktem AF

W zmieniającym się świetle, priorytetowo traktuj ekspozycję

Głównym powodem, dla którego fotografowie wybierają tryb priorytetu czasu otwarcia migawki, jest możliwość szybszej reakcji na aktywność fotografowanego tematu w kadrze. Zwłaszcza w często zmieniającym się i mocnym, punktowym świetle jak np. podczas koncertów. Łącząc wybrane pole autofokusa z trybem punkowego pomiaru światła, w miarę przesuwania się punktu ustawiania ostrości (w celu zogniskowania obiektywu), punkt pomiaru ekspozycji zmienia się wraz z nim. W idealnym przypadku oznacza to, że za każdym razem uzyskasz optymalnie naświetlony temat. Funkcję powiązania pomiaru światła z punktem (lub strefą) ostrości można aktywować w menu aparatu. W modelach Fujifilm określane jest to jako sprzężenie analizy i obszaru ostrości.

Zwracaj uwagę na szczegóły tła

Zmieniając zakres głębi ostrości, pamiętaj o tym, co będzie widoczne na dalszym planie

Brak kontroli nad przysłoną może sprawić, że głębia ostrości będzie większa, niż zakładałeś. Ważne jest, aby zwracać uwagę na tło i ewentualnie rozważyć zmianę kompozycji kadru, by uniknąć bałaganu lub nieestetycznych elementów w kadrze – nikt nie chce, aby gałąź lub jakieś śmieci popsuky jego idealną kompozycję, nawet jeśli można je później usunąć w postprodukcji. I odwrotnie – jeśli uzyskasz mniejszą głębię ostrości, a zależało Ci na uwzględnieniu pewnych elementów znajdujących się za głównym tematem – konieczne może być zbliżenie się do niego lub, jeśli to możliwe, zmiana jego położenia.

Ogranicz czułość matrycy

Kontroluj ISO, by uniknąć zaszumienia zdjęć

W trybie priorytetu migawki aparat dobiera czułość niezbędną dla uzyskania „właściwej ekspozycji”. Warto jednak określić pewien limit, aby mieć pewność, że zdjęcia nie będą zbyt ziarniste. Każdy aparat inaczej radzi sobie z redukcją szumu przy wyższych wartościach ISO. Każdy fotograf ma też własny poziom tolerancji i granicę zaszumienia, które uważa za akceptowalne. Jeśli nie podoba Ci się ziarno pojawiające się na zdjęciach powyżej ISO 6400

(bo Twoim zdaniem utrata szczegółów jest już zbyt widoczna), ustaw limit maksymalnej czułości w aparacie. W przypadku Fujifilm menu ISO auto jest bardzo rozbudowane i pozwala tworzyć nawet kilka zestawów ustawień do zdjęć wykonywanych w różnych warunkach.

Otwórz szeroko

Preselekcja przysłony to ulubiony tryb portrecistów. Pozwala odseparować bohatera od tła, ale też twórczo operować nieostrością przy szeroko otwartej przysłonie

Kiedy używać priorytetu przysłony

Kontroluj głębi ostrości, aby uzyskać rozmyte lub ostre szczegóły tła

Tryb priorytetu przysłony jest używany w sytuacjach, w których kluczowe znaczenie ma kontrola głębi ostrości. Jest to metoda popularna wśród profesjonalistów, którzy cenią sobie estetyczną jakość swoich zdjęć, ale chcą też szybko modyfikować ustawienia w zmieniających się warunkach oświetleniowych. Pomyśl o fotografach dzikich zwierząt lub portrecistach, którzy chcą wyizolować obiekt przy użyciu małej głębi ostrości, lub o zawodowcach fotografujących krajobrazy,

którzy ustawiają mniejszy otwór przysłony, aby uzyskać maksymalną ostrość w całym kadrze.

Chcąc ustawić w aparacie tryb priorytetu przysłony, ustaw pokrętkę wyboru trybu fotografowania w pozycji A i za pomocą pokręteł sterujących, ustaw żadaną wielkość otworu względnego obiektywu. Aparat dokona pomiaru światła na scenie i automatycznie dostosuje czas otwarcia migawki.

Chociaż tryb priorytetu przysłony jest trybem bardzo uniwersalnym i szeroko stosowanym,

nie będzie najlepszy do fotografowania szybko poruszających się obiektów lub do zdjęć przy słabym oświetleniu, ponieważ istnieje ryzyko, że czas otwarcia migawki wydłuży się na tyle, że nie uda się zarejestrować ostrego obrazu. Może to wpłynąć na ekspozycję, dlatego unikaj stosowania go w przypadku wykonywania ujęć do zdjęć panoramicznych, łączenia obrazów lub innych zastosowań, w przypadku których potrzebujesz sekwencji spójnie naświetlonych fotografii.

Fotografuj w trybie seryjnym

Rejestrowanie ujęć w trybie zdjęć seryjnych pozwala uzyskać ostre obrazy w zmiennych warunkach oświetleniowych

Jeśli oświetlenie szybko się zmienia, na przykład gdy światło słoneczne znika za płynącymi po niebie chmurami, szybkie uchwycenie wielu klatek w trybie zdjęć seryjnych zwiększa szanse na uzyskanie ostrej fotografii.

Jest to szczególnie przydatna technika przy fotografowaniu w trybie priorytetu przysłony, w przypadku którego czas otwarcia migawki

nie jest najważniejszym elementem trójkąta ekspozycji. Podobnie przy uwiecznianiu dzikich zwierząt, tryb zdjęć seryjnych w połączeniu z priorytetem przysłony, pozwala zamrozić akcję i zminimalizować rozmycie ruchu, ale wymaga on użycia aparatu z szybkim i pojemnym buforem pamięci. Po prostu zarejestruj serię zdjęć w kluczowym momencie akcji.

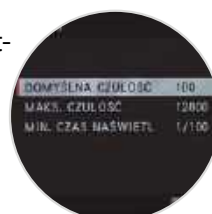

Określ najkrótszy czas otwarcia migawki

Upewnij się, że czas naświetlania nie będzie zbyt długi

W trybie preselekcji przysłony, ustawienie maksymalnej dopuszczalnej długości czasu ekspozycji (znajdziesz ją w menu ustawień ISO Auto) działa jak bezpiecznik.

Możesz skupić się na twórczym operowaniu głębią ostrości, bez obawy, że dobrany przez aparat czas otwarcia migawki okaże się zbyt długi. Wiele zależy od tematu naszej fotografii, ale należy pamiętać też o ogniskowej – im dłuższa, tym krótszy powinien być czas naświetlania, nawet w przypadku statycznej sceny, jak portret czy krajobraz. Jeśli Twój podstawowy obiektyw to 50 mm, upewnij się, że automatyka nie pozwoli zejść poniżej 1/50 sekundy. W przypadku dłuższych ogniskowych i fotografii przyrody, warto stosować nawet podwójną wartość czasu do przysłony (dla obiektywu 100 mm będzie to 1/200 s itd.).

Szybko zmieniające się otoczenie

W fotografii ulicznej używa się przede wszystkim trybu preselekcji przysłony - mocno przymkniętej do ok. f/8 dla uzyskania dużej głębi ostrości.

Personalizacja ustawień

Skonfigurowanie Trybów Użytkownika to sposób na szybki dostęp do wstępnie wprowadzonych ustawień, dopasowanych do konkretnej sytuacji

W ciepłych barwach

Jeśli jesteś łowcą wschodów i zachodów słońca, zapisz gotowe zestawy ustawień, które najlepiej sprawdzają się w tych warunkach.

Tryby Użytkownika umożliwiają wstępną konfigurację funkcji aparatu do różnych scenariuszy fotografowania obiektów, lokalizacji i rodzajów oświetlenia. Dzięki temu możesz szybko uzyskać dostęp do ulubionych kombinacji ustawień, po prostu kręcąc pokręteł wyboru trybu fotografowania. Tryby te są używane głównie przez profesjonalistów, bo przyspieszają pracę i pomagają zachować spójny wygląd obrazów z różnych sesji zdjęciowych.

Fotografowie ślubni mogą skonfigurować jeden tryb niestandardowy do ceremonii w pomieszczeniach z kontrolowanym oświetleniem, a inny do portretów na zewnątrz, wykonywanych w zmiennych warunkach oświetleniowych. Oszczędzają w ten sposób czas, gdy sytuacja w trakcie wydarzenia zmienia się dynamicznie. Jeśli pracujesz w tym samym studiu, mogąc kontrolować oświetlenie, zapisanie preferowanych ustawień pozwoli Ci uzyskać takie same rezultaty podczas różnych sesji. Nawet pejzażyści, którzy często muszą stawiać czoła zmiennej pogodzie, korzystają z trybów niestandardowych. Mogą bowiem wybrać tryb priorytetu przysłony i ustawić mały otwór względnego obiektywu w celu uzyskania maksymalnej głębi ostrości, oraz użyć określonych ustawień czułości i regulacji balansu bieli, zależnie od warunków otoczenia.

Konfiguracja „banku” ustawień użytkownika

Aby stworzyć własny bank ustawień w aparacie Fujifilm, najpierw ustaw aparat zgodnie z preferencjami, które chcesz zapisać. Skonfiguruj parametry, takie jak balans bieli, symulacja filmu, ISO, tryb autofokusa, tryb pomiaru światła, styl obrazu i inne kluczowe ustawienia, które chcesz mieć zawsze pod ręką. Następnie przejdź do menu ustawień użytkownika i znajdź opcję *Zapisz ustawienia użytkownika*. Wybierz jeden z dostępnych slotów, oznaczonych jako C1, C2, C3. Aparat zapyta, czy chcesz zapisać bieżące ustawienia – potwierdź wybór. Możesz również nadać swojej konfiguracji nazwę, co ułatwi szybkie rozpoznanie jej przeznaczenia.

Dostosuj się do warunków dnia

Jeśli często korzystasz z pewnych ustawień, to wygodne, łatwe w konfiguracji i bardzo pomocne będą tryby niestandardowe. Na weselu możesz ich użyć do sfotografowania ceremonii, wykonania statycznych portretów i spontanicznych zdjęć gości.

A co z wideo?

Jak ustawić aparat, aby rejestrować filmy?

Wiele bezlusterkowców umożliwia na ręczną kontrolę parametrów nagrywania. Na przykład najnowszy Fujifilm X-M5, projektowany z myślą o współczesnych twórcach, pozwala niezależnie dostosować czas naświetlania, wartość przysłony i czułość ISO, dzięki czemu uzyskasz dokładnie taki efekt, jaki zamierzasz, bez ingerencji automatyki. Otrzymujesz wygodny dostęp do ustawień, dzięki klasycznym pierścieniom i pokrętełom, eliminując konieczność zagłębiania się w menu podczas filmowania. Co więcej, ekran dotykowy umożliwia płynną zmianę wartości ekspozycji w czasie rzeczywistym, co sprawia, że przejścia są bardziej naturalne i bez szarpnięć. Ogólna zasada mówi, że należy używać czasu otwarcia migawki, którego wartość liczbowa jest mniej więcej dwa razy większa od liczby klatek rejestrowanych na sekundę, z jaką nagrywasz film, na przykład 1/50 s przy 25 kl./s. Z kolei ręczny balans bieli pomoże Ci zachować spójność obrazu i sprawi, że wszelkie zabiegi gradacji kolorów podczas edycji będą przebiegały płynniej.

10

SPOSOBÓW BY ROBIĆ OSTRZEJSZE ZDJĘCIA

Wszystko co musisz wiedzieć,
aby przestać się martwić o ostrość swoich ujęć

Wdobie cyfrowych aparatów z matrycami o wysokiej rozdzielczości, szczegółowych monitorów i wyświetlaczy smartfonów, na których możemy powiększać obrazy by zobaczyć niemal każdy ich piksel, łatwo zrozumieć, dlaczego tak zależy nam na maksymalnej ostrości obrazu.

Trzeba jednak zaznaczyć, że ostrość to nie wszystko – zdarzają się sytuacje, w których niewielkie rozmycie tematu może dodać

zdjęciu dramatyzmu podkreślając ruch, zaś odrobina wazeliny na krawędziach filtra może zapewnić piękną, miękką winietę. Choć celowe wprowadzenie rozmycia i zmiękczenia może być w pewnych sytuacjach jak najbardziej uzasadnione, większość profesjonalistów będzie wymagać absolutnej precyzji ogniskowania, niezależnie od gatunku fotografii, ponieważ ich klienci zazwyczaj oczekują najwyższej jakości, niezwykle ostrych obrazów. Niezależnie od tego, czy są to zdjęcia produktów robione w studiu, korporacyjne

zdjęcia portretowe w biurze, czy moment, w którym zawodnik strzela decydującą bramkę w ważnym meczu piłkarskim – jeśli zdjęcie nie będzie wystarczająco ostre, nie spełni oczekiwań.

Choć nie należy mieć obsesji na punkcie ostrości, ważne i przydatne jest zrozumienie przyczyn, przez które zdjęcia mogą wyjść nieostre. Oto 10 najważniejszych ustawień aparatu i wskazówek, których warto przestrzegać, aby uzyskać zawsze ostre zdjęcia podczas następnej sesji fotograficznej.

1

Kontroluj czas migawki

Użyj funkcji Auto ISO, by nie dopuścić do ustawienia zbyt długiego czasu ekspozycji

Niezależnie od tego, czy jest to idąca osoba, czy rwąca woda w rzece, jeśli migawka pozostanie otwarta wystarczająco długo, ruchome elementy sceny wyjdą rozmazane, nawet jeśli aparat będzie zamontowany na statywie.

Jeśli chcesz, aby każdy element sceny był niezwykle ostry, będziesz potrzebować krótkiego czasu otwarcia migawki, aby zamrozić obiekt w bezruchu. Jest to najlepsze podejście przy wykonywaniu dynamicznych ujęć sporto-

wych i zdjęć dzikich zwierząt. Najłatwiejszym sposobem, aby to zrobić, jest maksymalne otwarcie przysłony – w takim przypadku przysłona daje się również jasna optyka, taka jak obiektyw 70–200 mm f/2,8. Następnie włącz funkcję Auto ISO, która automatycznie dostosuje czułość matrycy, dzięki czemu ekspozycja nigdy nie będzie dłuższa niż ustalony przez Ciebie maksymalny czas otwarcia migawki. W tym przypadku zaleca się ustawienie go na 1/2000 s.

Ostre oko

Aby móc uzyskać wyjątkowo ostre ujęcia dzikich zwierząt, rób zdjęcia z szeroko otwartą przysłoną i włącz funkcję automatycznego ustawiania czułości matrycy, aby ekspozycja nie była dłuższa do wybranego maksymalnego czasu otwarcia migawki.

2

Połącz wiele klatek

Głębia ostrości na zdjęciu jest zwykle ograniczona przez prawa fizyki, więc zwiększ ją, stosując tę sprytną sztuczkę

Wartość przysłony można dostosować, aby kontrolować głębię ostrości, co oznacza, że większa (lub mniejsza) część sceny będzie odwzorowana odpowiednio wyraźnie. Jednak nie zawsze jest to idealne rozwiązanie, ponieważ jeśli bardzo mocno przymkniesz otwór przysłony, to zmienisz ilość światła przechodzącą przez obiektyw i potencjalnie spowodujesz wystąpienie zjawiska dyfrakcji zmniejszającej obraz. Rozwiązaniem problemu jest „nakładanie” ostrości, czyli wykonanie serii zdjęć tej samej sceny z obiektywem zogniskowanym na różną odległość, a następnie połączenie ich w jedną niezwykle ostrą fotografię w programie Photoshop. Wiele nowoczesnych aparatów fotograficznych posiada obecnie funkcję bracketingu ostrości, która ułatwia to zadanie, a niektóre umożliwiają nawet utworzenie gotowego obrazu ze stosu zdjęć w samym aparacie.

3

Poznaj AF

Poświęć czas na opanowanie posługiwania się różnymi trybami autofokusa

Tryby autofokusa są niezwykle przydatne, ale wielu fotografów nigdy ich nie zmienia, co jest formą odbierania sobie szansy. Domyślnie aparat działa w trybie Servo autofokusa pojedynczego, co oznacza, że gdy przycisk migawki jest wciśnięty do połowy i w tej pozycji przytrzymywany, aparat nie będzie próbował ponownie ustawić ostrości, dopóki nie zwolnisz przycisku – jest to przydatne do zablokowania i utrzymania ostrości, gdy chcesz przekomponować kadr. Dostępny jest także tryb Servo, który stale ustawia ostrość na temacie za pomocą aktywnego punktu AF, tak długo, jak długo spust migawki pozostaje wciśnięty do połowy. Tryby wykrywania twarzy i określonych obiektów również wykorzystują ciągły serwo mechanizm do blokowania oraz śledzenia twarzy i oczu tematów. Wreszcie, w przypadku wybrania ręcznego ustawiania ostrości (MF) przejmujesz kontrolę i samodzielnie regulujesz ostrość pierścieniem na obiektywie.

AF operation

Servo AF

ONE SHOT

AI FOCUS

SERVO

Z krótką wizytą
Nowoczesne aparaty fotograficzne mają różne tryby pracy autofokusa, w tym takie jak wykrywanie tematu, które umożliwiają zablokowanie ostrości na obiekcie i śledzenie go ostrością.

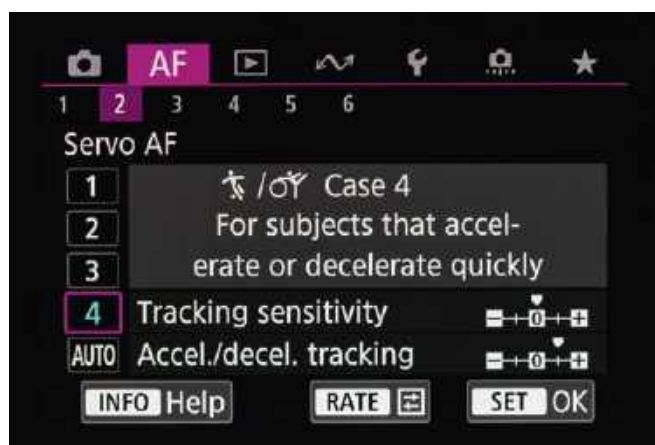
4

Dostosuj czułość AF

Dopasuj sposób, w jaki algorytmy autofokusa reagują na obiekt, który fotografujesz

Nowoczesne aparaty fotograficzne wykorzystują różne algorytmy pracy autofokusa, aby ustawić ostrość na obiekcie i uzyskać ostry obraz, jednak fotografowanie samochodu wyścigowego wymaga zupełnie innego podejścia niż fotografowanie ptaków w ogrodzie. Wiele aparatów, np. Canon EOS R6 Mark II, ma możliwość personalizacji działania autofokusa. W aparatach Canona można to zrobić w menu Autofocus Cases. Możesz w nim wybierać pomiędzy różnymi predefiniowanymi trybami autofokusa, z których każdy ma swoje własne, specyficzne ustawienia dedykowane różnym obiektom. Należą do nich tryb Case AF zaprojektowany tak, aby ignorować potencjalne przeszkody znajdujące się na pierwszym planie, oraz inne przeznaczone

do ogniskowania obiektywu na tematach nagle pojawiających się w kadrze. Dobra wiadomość jest taka, że każdy z tych trybów można jeszcze dodatkowo wyregulować, czyniąc go mniej lub bardziej czułym.

5

Ustabilizuj się

Drgania ręki można wyeliminować za pomocą solidnego statywu

Skorzystanie z trójnogu jest zazwyczaj idealnym rozwiązaniem, aby całkowicie pozbyć się drgań sprzętu, należy jednak pamiętać o włączeniu dwusekundowego samowyzwalacza, aby nie poruszyć korpusu podczas naciskania przycisku migawki. Jeśli użycie statywu nie jest praktyczne, rozważ wykorzystanie monopodu, który zapewnia większy zakres kątów fotografowania i dużą szybkość pracy. Jeśli potrzebujesz swobody wykonywania zdjęć z ręki, sprawdź, czy masz włączoną stabilizację obrazu, i zwróć uwagę na swoją postawę: zegnij łokcie i mocno chwyć aparat i obiektyw obiema rękami, upewniając się, że jedna dłoń znajduje się pod obiektywem, aby go podtrzymać, tworząc dla niego stabilne oparcie. Poszukaj także ścian i płotów, o które mógłbyś się oprzeć i które zwiększą Twoją stabilność podczas fotografowania z ręki.

6

Uważaj na flarę

Refleksy promieni słonecznych odbijających się wewnątrz obiektywu również mogą zmiękczyć obraz

Flara w obiektywie powstaje, gdy fotografujemy na wprost jasnego źródła światła, np. słońca. Flara może przybierać różne formy: od dziwnego ciągu kółek pojawiających się na zdjęciu po wyblakły wygląd obrazu o zmniejszonym kontraście, przez co ujęcie wydaje się nie tak ostre i mniej wyraziste. Choć celowe fotografowanie pod słońce może być świetną twórczą decyzją, o ile chcesz dodać swoim zdjęciom mglistego, onirycznego charakteru, to jeśli zależy Ci na wykonaniu jak najostrzejszych fotografii, najlepiej tego unikać.

Aby to zrobić, możesz skomponować ujęcie tak, aby jasne źródło światła nie znajdowało się bezpośrednio w kadrze, lub nałożyć na obiektyw osłonę, która zapobiegnie padaniu promieni światła na przednią soczewkę z boku. Sugeruję również usunięcie wszelkich filtrów, ponieważ mogą one tworzyć dodatkową płaszczyznę, od której światło będzie się odbijać, powodując powstanie refleksów wewnątrz obiektywu. Zamglenia można też pozbyć się na etapie postprodukcji, używając w tym celu suwaka Dehaze w programie Lightroom lub Photoshop.

WŁAŚCIWE WYKORZYSTANIE FLARY

Odrobina blasku słońca

Fotografowanie pod słońce może nadać zdjęciom mglisty, oniryczny charakter, ale jeśli zależy Ci na ostrości, najlepiej jest tego unikać.

Soft rock

Flesze ze stopką pozwalają odbijać błysk od sufitu lub ściany, rozpraszając światło i sprawiając, że wygląda ono łagodniej i bardziej profesjonalnie.

7

Zamroź błyskiem

Użyj lampy błyskowej, aby doświetlić osoby fotografowane w ciemnym otoczeniu i uzyskać wyraźniejsze ujęcia twarzy

Robienie zdjęć w warunkach słabego oświetlenia prawdopodobnie spowoduje użycie przez aparat dłuższego czasu otwarcia migawki, niż potrzebny do uzyskania ostrych obrazów wykonywanych z ręki. Jednym ze sposobów obejścia tego problemu jest po prostu dodanie własnego źródła światła. Lampa błyskowa jest dobrym wyborem w przypadku wykonywania portretów, ponieważ pozwala oświetlić twarze modeli i zamrozić ich ruch.

Lampy błyskowe wbudowane w aparat znane są z rzucania ostrego, kierunkowego światła, dlatego lepszym wyborem będzie flesz zamontowany w gnieździe gorącej stopki aparatu. Zewnętrzna lampa jest nie tylko większym i jaśniejszym źródłem światła, ale większość tego typu urządzeń ma również obracaną głowicę, co pozwala odbijać błysk od sufitu lub ściany – zmiękcza to światło, dzięki czemu wygląda ono bardziej korzystnie i profesjonalnie.

Więcej o pracy z błyskiem przeczytanie na str. 86.

8

Ustaw dioptrie

Upewnij się, że wizjer w Twoim aparacie jest odpowiednio skalibrowany,

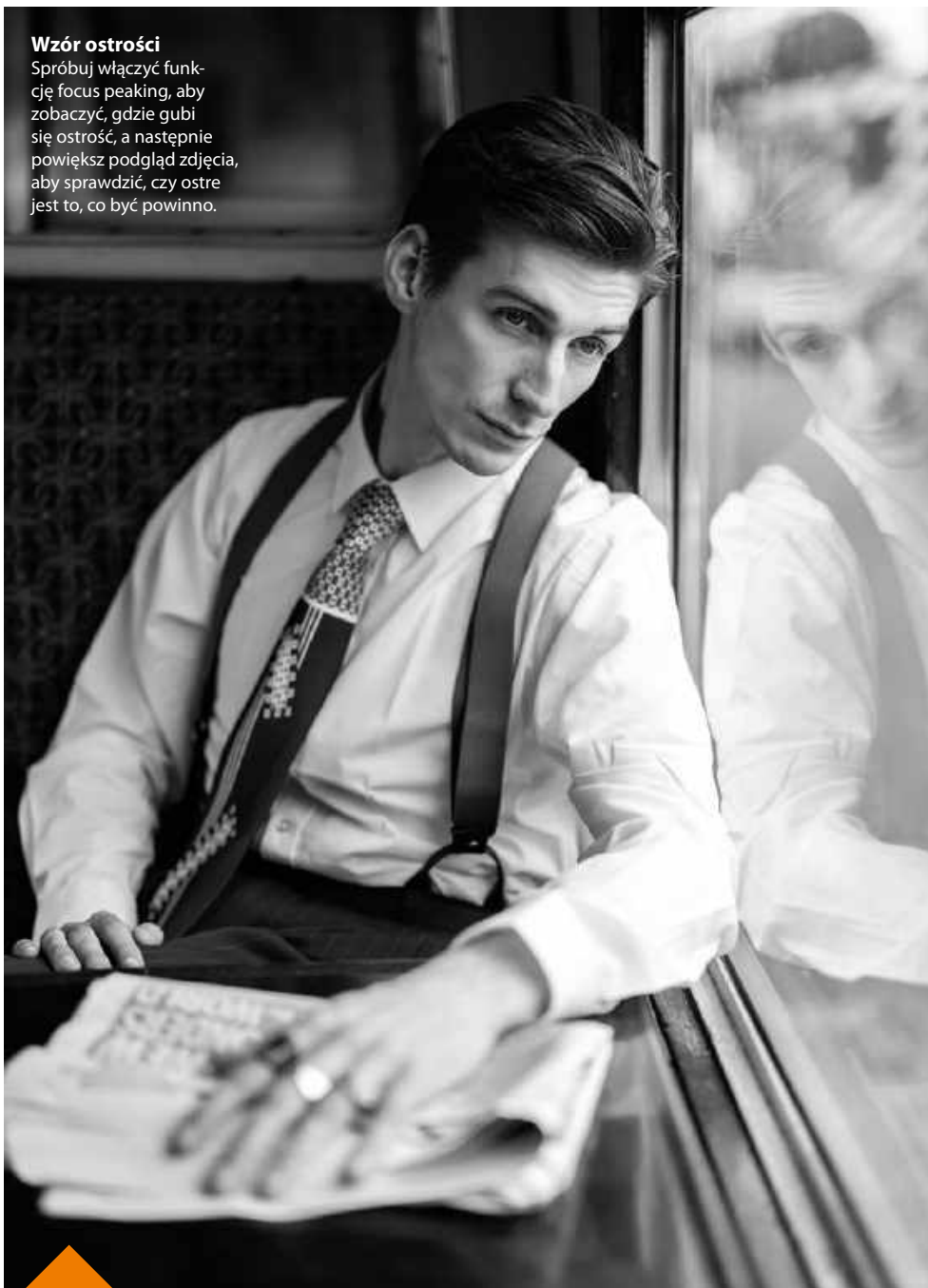
Chociaż każdy człowiek ma inny wzrok, wielu fotografów nie zdaje sobie sprawy, że wizjer ich aparatu można skalibrować tak, aby lepiej odpowiadał ich potrzebom. Ważne jest, aby móc zobaczyć wyraźny obraz na wyświetlaczu w wizjerze, niezależnie od tego, czy jest on optyczny, czy elektroniczny. Ustaw aparat na statywie i zablokuj ostrość na statycznym obiekcie, aby mieć pewność, że będzie on jak najbardziej ostry.

Następnie spójrz przez wizjer i dostosuj pozycję pokrętła regulacji dioptrii, aż obraz w wizjerze będzie wyraźny – jeśli nosisz okulary, będzie to wymagało stosownej kompensacji wady wzroku. Niektóre pokrętła regulacji dioptrii przed ich obróceniem należy wysunąć, co zapobiega przypadkowej zmianie ich ustawienia.

Wzór ostrości

Spróbuj włączyć funkcję focus peaking, aby zobaczyć, gdzie gubi się ostrość, a następnie powiększ podgląd zdjęcia, aby sprawdzić, czy ostre jest to, co być powinno.

10 Użyj tylnego przycisku ostrości

Jeśli Twój aparat ma przycisk AF-ON z tyłu korpusu, użyj go, aby robić zdjęcia jak profesjonalista

Domyślnie aparaty są skonfigurowane tak, aby autofokus uruchamiał się po naciśnięciu przycisku spustu migawki do połowy, a migawka była wyzwolana po jego wciśnięciu do końca, jednak nastąpi to dopiero po zablokowaniu ostrości. Może to spowodować, że przegapisz jakiś moment, nawet jeśli widziałeś, że obiekt jest ostry (lub wystarczająco ostry). Dlatego wielu profesjonalistów korzysta z metody zwanej „ustawianiem ostrości tylnym przyciskiem”, w której to funkcja aktywowania autofokusa jest oddzielona od przedniego przycisku spustu migawki i zamiast tego przypisana do tylnego przycisku AF-ON. Ustawienie trybu AF Servo umożliwia szybki dostęp do ciągłego i pojedynczego ustawiania ostrości oraz ogniskowania ręcznego bez konieczności zagłębiania się w menu lub zmiany ustawień.

9 Precyzyjne ostrzenie

Sprawdzaj ostrość swoich zdjęć na wyświetlaczu aparatu

Oprócz drgań aparatu i ruchu obiektu innym czynnikiem, który może sprawić, że zdjęcie będzie wyglądać na rozmyte, jest sytuacja, gdy obiektyw nie jest idealnie zogniskowany na temacie. Upewnij się, że aktywny punkt autofokusa pokrywa się bezpośrednio z obiektem, np. na latarni morskiej w krajobrazie lub na oczach modela w przypadku portretu, i wyzwól migawkę dopiero po zablokowaniu na nich

ostrości. Jest to szczególnie ważne podczas wykonywania portretów z szeroko otwartą przysłoną, np. $f/1,8$ lub szerszą, ponieważ zazwyczaj chcesz, aby oczy były ostre jak brzytwa. Dlatego obejrzyj zdjęcie w powiększeniu na tylnym wyświetlaczu aparatu, aby upewnić się, że ostrość nie przesunęła się na rzęsy lub nos modelki. Jeśli tak się stało, to jest to najlepszy moment, aby zrobić fotografię jeszcze raz.

TWÓRCZO WYKORZYSTAJ CZAS OTWARCIA MIGAWKI

Opanuj sztukę kontrolowania czasu trwania ekspozycji, aby tworzyć fotograficzne dzieła sztuki

Kontrola czasu naświetlania dla zaawansowanego fotografa jest kwestią absolutnie kluczową. Jest to jeden z pierwszych aspektów pracy z aparatem, jakiego uczymy się, rozpoczynając przygodę z fotografią. Umiejętność regulowania ilości światła docierającego do matrycy, to jednak nie tylko prawidłowe naświetlanie zdjęć, ale również wiele

kreatywnych technik fotografowania, których można użyć w różnych sytuacjach. Zwłaszcza, że fotografowie mają tendencję do szybkiego popadania w artystyczną rutynę i ciągłego używania tych samych ustawień aparatu, a tym samym robienia podczas każdej sesji podobnych zdjęć. Czasami wprowadzenie nawet drobnych zmian w zakresie wyboru czasu naświetlania, tematu i pozycji aparatu może odmienić

nasze portfolio, a nawet skierować nas na twórczą ścieżkę w stronę nowego, autorskiego stylu wizualnego, który wyróżni nasze prace na tle innych.

Nasze oczy nie ułatwiają nam też dostrzegania efektów ruchu. Są one widoczne, ale nasz mózg intensywnie pracuje nad tym, aby stworzyć możliwie najostrzejszy i najwyraźniejszy obraz. Gdy nauczymy się wydłużać czas otwarcia migawki do wartości używanych rzadziej,

Życie w ruchu

Zmiana wybranego czasu otwarcia migawki to świetny sposób na ożywienie sceny, która w innym przypadku mogłaby wydawać się statyczna i pozbawiona dynamiki.

Nie bój się wody!

Dla dobrego zdjęcia warto się czasem zmoczyć. Zdjęcie wykonane z brzegu czasem po prostu nie da nam tak ciekawej perspektywy. Oczywiście wymaga to odpowiedniego sprzętu. My użyliśmy odpornego na wodę statywu **Sirui ST-124** oraz bardzo wygodnych w takiej sytuacji filtrów wsuwanych **NiSi Swift ND-Vario**. Dobrą alternatywą będą też na pewno filtry magnetyczne np. **NiSi JetMag Pro**.

będziemy mogli za pomocą naszych aparatów opowiedzieć historię w sposób bardziej emocjonalny. Przyjrzyjmy się zatem kilku prostym krokom, które możesz wykonać jeszcze dziś.

PARTNER PUBLIKACJI

 focus
NORDIC

Uchwycić ruch gwiazd na niebie

Zrób zdjęcie z ekspozycją trwającą kilka minut, aby zmienić gwiazdy w świetlne smugi

Rejestrowanie smug gwiazd to wspaniała i twórcza technika pozwalająca pokazać ich ruch. Polega ona na otwarciu migawki na wystarczająco długi czas, by możliwe było uchwycenie gwiazd podczas obrotu Ziemi, przez co tworzą one świetlne łuki. Ekspo-

rymentuj z czasem naświetlania i znajdź optymalny czas ekspozycji, który odpowiada długości krzywej, jaką chcesz uzyskać. Można albo naświetlać pojedynczą klatkę przez dłuższy czas, stosując niską wartość ISO, co skutkuje mniejszym zaszumieniem

obrazu, albo połączyć ze sobą sekwencję ujęć rejestrowanych przez krótszy czas, dzięki czemu uzyskasz podobny efekt. Polecamy zacząć od pojedynczej fotografii, ponieważ zajmuje ona mniej miejsca na dysku twardym i można ją szybciej przetworzyć.

Czego potrzebujesz Co warto zabrać na gwiazdną eskapadę. Oto nasze typy!

Tamron 17-28 mm f/2,8

Pozwoli Ci uchwycić szerokie pole widzenia, co jest kluczowe dla ujęć nocnego nieba. Duży maksymalny otwór przysłony (f/2,8) wpuszcza więcej światła na matrycę, dzięki czemu uzyskasz lepszą jakość. Jest też lekki i solidnie uszczelniony!

Statyw Sirui W-2204

Stabilność ma zasadnicze znaczenie podczas ekspozycji trwających od kilku minut do nawet kilku godzin. Solidny statyw eliminuje drgania spowodowane wiatrem lub przypadkowymi dotknięciami, zapewniając ostrość gwiazdnych smug.

Filtry NiSi Night Kit

Skutecznie eliminująciepły zafarb spowodowany światłem sodowych i LED-owych lamp ulicznych, które dominują w miejskich krajobrazach nocnych. Dzięki temu poprawiają kontrast oraz naturalność kolorów nocnego nieba.

Lampka czołówka

Nocna sesja wymaga precyzyjnego ustawienia sprzętu w ciemności. Lampka czołowa z opcją czerwonego światła pozwala zachować adaptację wzroku do ciemności i uniknąć przypadkowego oświetlenia kadru. To nieocenione akcesorium.

Dokładne ustawienia aparatu mogą się różnić w zależności od rodzaju fotografowanej sceny, a najlepszym sposobem na znalezienie optymalnej ekspozycji jest zazwyczaj eksperymentowanie.

Przygotuj się do fotografowania smug gwiazd

1 Wybierz odpowiednią lokalizację Wybierz ciemne miejsce, położone z dala od latarni ulicznych i świateł miasta, gdyż światło otoczenia może być zbyt jasne, aby migawka mogła być otwarta przez dłuższy czas. Robienie zdjęć nocnego nieba z dala od zanieczyszczeń świetlnych umożliwia stosowanie długich ekspozycji trwających kilka minut.

2 Sprawdź pogodę Optymalne warunki pogodowe do fotografowania smug gwiazd to czyste niebo. Również now Księżyc sprawia, że światło ma mniejszy wpływ na ekspozycję zdjęcia, co ma miejsce, gdy fotografuje się w czasie pełni Księżycy.

3 Ubierz się „na cebulkę” Nawet latem nocy potrafią być chłodne, zwłaszcza w otwartych przestrzeniach, jak pola czy góry. Warstwy odzieży pozwalają łatwo dostosować się do zmieniającej się temperatury. W zimniejszych miesiącach pamiętaj też o rękawiczkach fotograficznych, takich jak **Vallerret Markof Pro V3**.

Uchwycić upływ czasu

Użyj długiego czasu naświetlania, aby tworzyć obrazy z idealnie nakładającymi się na siebie warstwami

Fotografowanie z długim czasem naświetlania to wspaniała technika, która polega na pozostawieniu migawki otwartej przez dłuższy czas. Zasadniczo, stosując tę technikę, dążysz do zarejestrowania ruchu w różnych częściach obrazu. Doskonałymi tematami do fotografowania z długim czasem naświetlania są krajobrazy i pejzaże morskie, takie jak chmury

przesuwające się po niebie lub fale rozbijające się o linię brzegową.

Jednak, aby stworzyć niesamowite zdjęcia z długim czasem naświetlania, trzeba myśleć nieszablonowo. Świetnym sposobem na wprowadzenie do swojego portfolio intrygujących zdjęć, wykonywanych przy zastosowaniu tej techniki naświetlania, jest łączenie rucho-

mych tematów z elementami, które pozostają nieruchome, na przykład ze skałami.

Innym podejściem wartym rozważenia jest dostosowanie czasu ekspozycji i fotografowanie w różnych warunkach pogodowych, które najlepiej pasują do danej sceny i pomagają przywołać różną atmosferę, którą chciałbyś oddać.

Rób efektowne zdjęcia z długą ekspozycją

Wykorzystaj w pełni kontrasty szczegółów w scenach z ruchomymi obiektami

1 **Znajdź odpowiednią lokalizację** Jeśli chodzi o fotografowanie z długim czasem naświetlania, warto rozpoznać wcześniej potencjalne miejsca nadające się na sesję i wrócić tam, gdy warunki będą sprzyjające do wykonania fotografii. Do robienia zdjęć z długim czasem ekspozycji świetnie nadaje się zachmurzone niebo, zwłaszcza w połączeniu z wodą i wietrzną pogodą.

3 **Użyj filtra wydłużającego czas naświetlania** Neutralny filtr szary jest bardzo przydatny, jeśli zależy Ci na wydłużeniu czasu ekspozycji – filtr ND zmniejsza bowiem ilość światła docierającego do matrycy aparatu.

2 **Użyj statywu** Przy wykonywaniu zdjęć z długą ekspozycją niezbędnym elementem wyposażenia jest statyw. Zamontowanie aparatu na trójnogu gwarantuje, że zdjęcia pozostaną ostre i zapobiegnie to niepożądanym drganiom, które mogłyby wpłynąć na to, że zarejestrowane fotografie będą poruszone.

4 **Rób zdjęcia z długimi czasami naświetlania w ciągu dnia**

Długa ekspozycja w ciągu dnia to doskonały sposób na stworzenie wyróżniającego się zdjęcia krajobrazu lub obiektu architektonicznego. Wymaga jednak zastosowania mocnego filtra neutralnego (tzw. stopera) o mocy np. ND1000, lub połączenia ze sobą kilku modeli o mniejszej gęstości. W przypadku systemów kwadratowych wygodnie dodajemy po prostu kolejne szklane płytki do holdera.

5 **Znajdź odpowiedni temat** Używając filtra wydłużającego ekspozycję, uchwycić wodospady i morskie pejzaże, które wyglądają szczególnie pięknie, gdy są fotografowane przy dłuższym czasie naświetlania. Połączenie ich bogatego, naturalnego piękna i miękko rozmytej, płynącej wody to świetny sposób na uzyskanie jedwabistego, eterycznego efektu.

Zestaw na bardzo dobry początek

Dobrym i ekonomicznym rozwiązaniem jest zakup zestawu filtrów, który zawiera podstawowe modele neutralne - pełne i gradientowe. NISI do zestawów dodaje też wygodne etui do przechowywania.

Malowanie światłem

Pracuj z różnymi rodzajami światła, aby namalować urzekający obraz

Malowanie światłem to stosunkowo prosta technika, która nie wymaga stosowania specjalistycznego sprzętu. Możesz przynieść własną latarkę lub skorzystać ze źródeł światła, które znajdziesz na miejscu. Malowanie światłem sprawdza się najlepiej przy robieniu zdjęć po zmroku, gdy trzeba użyć dłuższego czasu otwarcia migawki, aby mieć wystarczająco dużo czasu na uchwycenie całego efektu lub ruchu źródła światła. Odejdź od tradycyjnego sposobu tworzenia kształtów lub malowania sceny za pomocą latarki i poszukaj alternatywnych źródeł światła, aby oświetlić nimi scenę. Oto kilka niekonwencjonalnych sposobów malowania światłem, wykraczających poza powszechnie stosowane podejście.

Czyste płótno

Malowanie światłem nie musi wiązać się z rysowaniem kształtów za pomocą latarki. Maluj światłem, aby podbić kolory i podkreślić elementy krajobrazu.

Zrównoważ źródła światła malujące scenę

Wykorzystaj naturalne i sztuczne oświetlenie w celu uzyskania subtelnych efektów

1 Użyj reflektorów w aucie
Aby rozjaśnić obiekt, można użyć światła samochodu. Robiąc to zdjęcie spektakularnych kamieni w Avebury, otworzyłem migawkę na wystarczająco długi czas, aby zdążyło przejechać kilka pojazdów, które rzuciły światło na ten wspólny obiekt.

2 Maluj za pomocą drona
To jeden z najnowszych trendów. Światłne obręcze to efekt zamontowania na dronie małej lampki LED i wykonania zaplanowanych ruchów w powietrzu podczas długiej ekspozycji aparatu. Ruch drona tworzy ślad, który aparat rejestruje jako ciągłe linie lub obręcze.

3 Użyj flesza, aby pomalować
błyskiem część obrazu. Do oświetlenia żonkili znajdujących się na pierwszym planie tej miejskiej sceny wykorzystałem błysk światła z mojej lampy błyskowej. Poeksperymentuj, aby sprawdzić, co się sprawdza i jaki rodzaj światła najlepiej łączy się z oświetleniem zastanym.

4 Użyj mocnego LED-a Lampy diodowe są dziś już naprawdę małe, a przy tym zaskakująco mocne. Dobrym przykładem jest tu Zhiyun Molus G300, która oferuje moc 300W i jest przy tym o 75% mniejsza od lamp o podobnej jasności konkurencji. Rozświetlić nią pół lasu!

Panoramuj!

Użyj tej prostej techniki,
aby podkreślić ruch

Panoramowanie to technika fotograficzna, którą można zastosować w celu stworzenia wrażenia prędkości i rozmycia tła otaczającego poruszający się obiekt. Stosując tę technikę, zachowasz ostry obiekt i rozmyjesz dalszy plan. Tutaj możemy mieć do czynienia z dwoma skrajnymi przypadkami: można albo zamrozić szybko poruszający się obiekt na rozmytym tle, albo uchwycić również ruch samego obiektu.

Ten drugi sposób fotografowania sprawdza się często najlepiej w przypadku uwieczniania obiektów poruszających się wolniej – stworzysz wrażenie ruchu i dynamiki. Przesuwanie aparatu w ten sposób pozwala na uzyskanie ciekawego efektu zwolnionego tempa, jednocześnie sprawiając wrażenie, że obiekt porusza się szybciej niż w rzeczywistości. Niezależnie od tego, którą technikę preferujesz, obie pomagają zakamuflować nieciekawe tła, takie jak budynki lub niepożądane obiekty. Oto kilka najważniejszych wskazówek na temat tego, jak przekazać wrażenie ruchu podczas panoramowania.

1 Włącz tryb fotografowania „S” Fotografowanie w trybie preselekcji pozwala kontrolować czas naświetlania podczas gdy wielkość otworu przysłony jest ustawiana automatycznie. Nie ma jednej recepty na udane panoramowanie bo efekt zależy od ogniskowej, szybkości tematu i ogniskowej. Dobrze sprawdzają się tu średnie zoomy, jak **Tamron 70-180 mm f/2,8**. Czas ustaw na początek na 1/80 s i eksperymentuj.

3 Włącz śledzenia obiektu Użycie automatycznego śledzenia to najlepszy sposób, aby mieć pewność, że aparat utrzyma ostrość na obiekcie i zapobiec ponownej zmianie ostrości podczas przesuwania korpusu. Po włączeniu funkcji śledzenia obiektu aparat będzie podążał autofokusem za obiektem przemieszczającym się w kadrze.

2 Wyłącz stabilizację obrazu Podczas panoramowania wyłącz stabilizator obrazu, aby zapobiec niepożądanemu celowemu ruchowi. Należy jednak pamiętać, że niektóre obiektywy mają specjalne ustawienie służące do panoramowania, np. Mode 2, dzięki któremu można wyłączyć stabilizację w poziomie podczas podążania za przemieszczającym się tematem.

Panoramuj jak profesjonalista

Upewnij się, że Twoje zdjęcia panoramiczne oddają energię oraz ukazują szczegóły wybranej sceny

4 Rób zdjęcia wolno poruszających się obiektów Aby nabrać pewności siebie i opanować tę technikę, zacznij od tematów, które łatwiej uchwycić, na przykład samochodów, rowerzystów, motocyklistów, a nawet deskorolkarzy. Chcąc uzyskać jak najlepsze rezultaty, spróbuj wykonać zdjęcia tych obiektów na czystym tle w środowisku naturalnym lub miejskim.

Opowiedz historię

Ujawnij ukryte cechy poprzez odpowiednią ekspozycję

Jedną z największych zalet twórczego wykorzystania czasu otwarcia migawki jest możliwość opowiedzenia za pomocą zdjęć jakiejś historii. Można to osiągnąć, regulując ilość światła docierającego do matrycy aparatu. Zatrzymaj się na chwilę i zastanów się, jaką historię chcesz opowiedzieć, a następnie zrób zdjęcia, odpowiednio dostosowując czas otwarcia migawki.

Właściwe dopasowanie długości ekspozycji pozwala nam przedstawić sceny w sposób, którego nie możemy zobaczyć gołym okiem, dlatego wybierz czas otwarcia migawki w oparciu o to, jak wiele szczegółów chcesz ukryć lub ukazać. Jeśli ostry obraz tworzy zbyt „dosłowny” kadr, wydłuż czas ekspozycji, aby uzyskać bardziej wyjątkowy widok.

Ujęcia sylwetkowe

Można użyć również krótkiego czasu otwarcia migawki do uchwycenia sylwetek. Sylwetki są skutecznym narzędziem opowiadania historii za pomocą obrazu, ponieważ pomijają szczegóły, a skupiają się na podkreśleniu kształtu i faktury obiektu. Wygląd fizyczny tej impali ukazanej na tle złotawej wody wzbudza poczucie zachwyty nad nieznanym.

Rozmyj ludzi

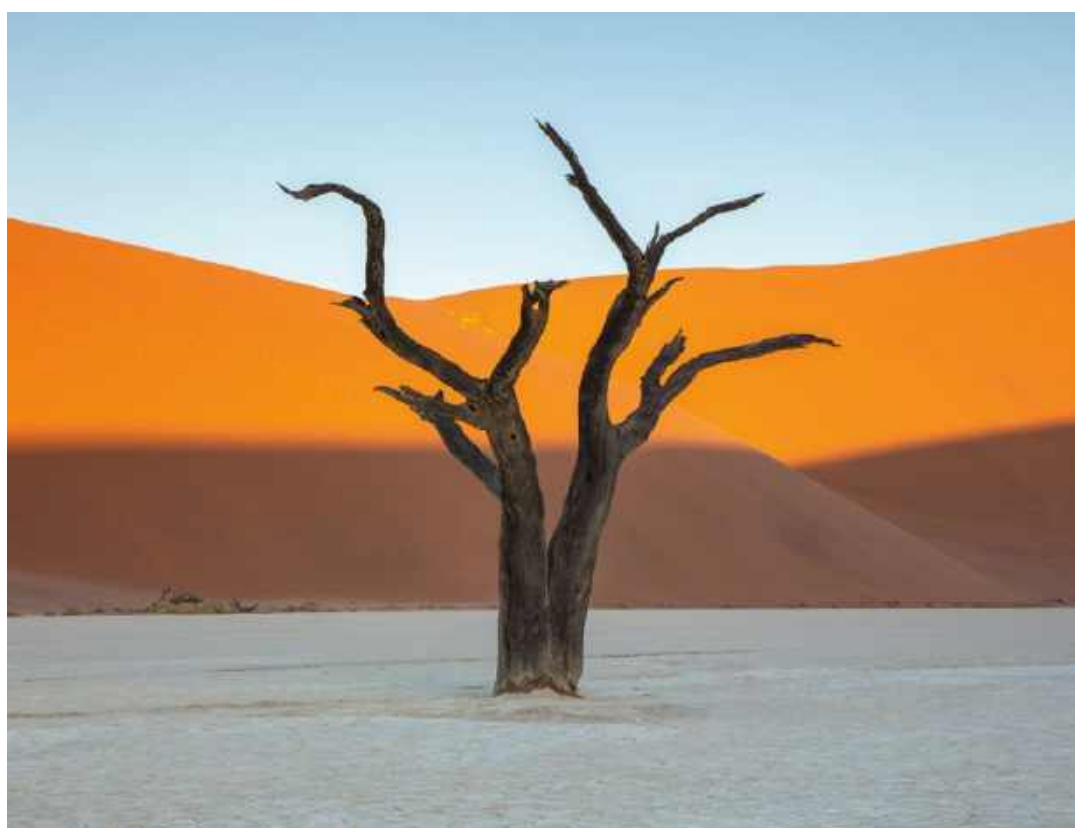
Rozmycie ruchu to znakomite narzędzie do opowiadania historii poprzez przekazywanie akcji, emocji i ruchu. Gdy stosuje się dłuższy czas naświetlania, aby rozmyć ruch ludzi, stają się oni mniej rozpoznawalni, a celowe przesuwanie aparatu przekształca obraz, podkreślając oniryzm i wrażenie ruchu.

Wzmocnij cienie

Inną techniką może być przyciemnienie cieni w trakcie robienia zdjęć przy słabym oświetleniu poprzez zastosowanie krótszego czasu otwarcia migawki. Pogłębienie cieni skutecznie zwiększa kontrast sceny i rozszerza zakres tonalny, dodając obrazowi dramatyzmu i emocji. Te drzewa ładnie kontrastują z kolorowymi wydrami znajdującymi się za nimi.

Wydłuż czas naświetlania

Ostatnim krokiem jest wydłużenie czasu ekspozycji, aby dopuścić do matrycy aparatu więcej światła i pokazać wszystkie elementy sceny. Rozwiązanie to sprawdza się szczególnie dobrze, gdy obiekt jest nieruchomy i jego szczegóły są dobrze widoczne, co pozwala uzyskać unikatową, malarską jakość oświetlenia.

Podwójny dramatyzm

Aby wzmocnić oddziaływanie żywych kolorów nieba, Katarzyna Kujawska wykorzystała w swojej kompozycji kałużę, by odbić spektakularnie wyglądające chmury.

CZY JEST RECEPTA NA... **SPEKTAKULARNE ZDJĘCIA?**

Jak robić przyciągające wzrok zdjęcia, które wywołają zachwyt u oglądających? Korzystając z naszych prostych ale profesjonalnych technik!

Zapierający dech w piersiach zachód słońca, burza z efektownymi błyskawicami, a nawet dynamiczne fale w sztormowy dzień nad morzem – wszystkie te i wiele innych naturalnych zjawisk może stanowić idealne tło do tworzenia zdjęć o dużej sile oddziaływania.

Aby uchwycić takie sceny, nie musisz wcale daleko podróżować ani nawet znajdować się w odpowiednim miejscu o odpowiedniej porze – istnieje bowiem wiele popularnych technik fotograficznych, które pomogą Ci stworzyć spektakularne obrazy. Najważniejszym składnikiem jest światło, którego zrozumienie jest niezbędne, aby można było prawidłowo je

wykorzystywać. Równie istotne są perspektywa i umiejętność posługiwania się sprzętem fotograficznym. Różne obiektywy mogą przekształcać wygląd sceny i tworzyć zniekształcenia wizualne, które podkreślą dynamikę i zwiększą napięcie wyczuwalne w kadrze.

Na kolejnych stronach nasi eksperci omówią różne podejścia i techniki, dzięki którym

można tworzyć zjawiskowe i pełne dramatyzmu obrazy, gdziekolwiek się znajdujesz. Pokażemy Ci, jak uchwycić efektownie wyglądające niebo, zdjęcia natury, a także miejskie pejzaże. Porozmawiamy również z profesjonalnym fotografem, który tworzy inspirujące, dramatyczne zdjęcia portretowe we wnętrzach.

**ŚWIADOMIE
DOBIERAJ
KOMPOZYCJE**

Ta sama strategia kompozycyjna nie zawsze sprawdza się w przypadku różnych scen, więc zamiast koncentrować się na stosowaniu konkretnego schematu, zachowaj świeżą perspektywę i stosuj techniki komponowania dopasowane do obiektu. Choć klasyczne zasady kompozycji są użyteczne, mogą być ograniczające, dlatego eksperymentuj z niekonwencjonalnym podejściem, które podkreśli temat, zamiast forsować techniki, które nie są dla danego motywu odpowiednie.

**ANALIZA
ZDJĘCIA****Niższa perspektywa**

Obniżenie pozycji aparatu to sprytny sposób na wykadrowanie dynamicznego tematu

Fotografowanie z niskiej perspektywy sprawdza się idealnie w przypadku uwieczniania obiektów znajdujących się tuż nad ziemią, jak miało to miejsce w przypadku tego zdjęcia. Fale rozbijające się o pokryte glonami betonowe płyty i kamienie stanowią wspinały pierwszy plan, natomiast w tle kadru widoczne są znajdujące się w pobliżu Gdyni ruiny ośrodka badawczego torped Hexengrund, który był wykorzystywany w czasie II wojny światowej przez Luftwaffe. Zdjęcie to zostało zrobione tuż przed zachodem słońca, a cała scena jest utrzymana w chłodnych, błękitnych i zielonych barwach, co podkreśla dramatyczny charakter fotografii.

Dynamiczna kompozycja

Katarzyna Kujawska wyjaśnia, jak kompozycja może zwiększyć siłę fotografii i pomóc kierować wzrokiem oglądających

Obrazy o dramatycznym oddziaływaniu mają na celu przyciągnięcie uwagi widza, wciągnięcie go w kadr i skupienie jego wzroku na głównych elementach fotografii – dlatego tak ważne jest zachowanie optymalnej kompozycji.

W spektakularnych ujęciach najbardziej podobą mi się ich dynamika – sposób wykadrowania sceny musi być dobrze przemyślany. Fotografując w terenie, zastanów się, jak wykorzystać zastane otoczenie, aby uczynić zdjęcie ciekawym dla widza. Zadaniem fotografa jest stworzenie kompozycji, która będzie wizualną opowieścią o danym momencie i którą widz będzie mógł zinterpretować w dowolny sposób.

Tu bardzo istotną rolę odgrywa przede wszystkim szeroko rozumiany kontrast. Dotyczy to gry światła i cienia, jasnych, wyrazistych kolorów zestawionych z pastelami, ruchomych i statycznych obiektów. Chodzi również o połączenie tego, co widz postrzega jako piękne i brzydkie. Na polskich plażach nadal można znaleźć artefakty z II wojny światowej, w tym bunkry i ruiny, takie jak budynek, w którym testowano torpedy.

Na swoich zdjęciach często wykorzystuję symetrię, która pozwala oglądającym głębiej wniknąć w fotografię. Ciekawymi elementami kompozycji, które można wykorzystać, są też linie wiodące oraz umieszczenie charakterystycznych elementów krajobrazu w mocnych punktach kadru.

Katarzyna Kujawska

Katarzyna Kujawska jest polską fotografką specjalizującą się w fotografii krajoobrazowej i nadmorskiej. Przez ostatnie pięć lat doskonaliła swoje umiejętności i w 2023

roku uzyskała dyplom specjalistki w dziedzinie rejestracji, edycji i publikacji obrazu. Urzekające prace fotograficzne Katarzyny można oglądać na wystawach indywidualnych i zbiorowych na Pomorzu, gdzie obecnie mieszka. [@kkujawska](#)

Lubię też tworzyć dynamiczne pierwsze plany, by widz mógł się w pełni zanurzyć w obrazie – a pejzaże morskie nadają się do tego idealnie.

Ważną rolę odgrywa też uchwycenie elementów będących w ruchu, na przykład fal lub chmur. Prądy morskie i silny wiatr pozwalają na fotografowanie fal, które są jednym z moich ulubionych tematów do uwieczniania na zdjęciach, mającym dać oglądającym poczucie dramatyzmu scenerii.

Sztuka kompozycji

Dodaj swojej scenie jak najwięcej dramatyzmu

PRZEANALIZUJ

„Po pierwsze, bardzo ważne jest podjęcie decyzji, na jakich elementach chcemy się skupić” – mówi Katarzyna. „Kluczowe jest zwracanie uwagi na warunki atmosferyczne, takie jak światło, cienie i kolory, a także na otaczające temat obiekty. Pomyśl o tym, jakie schematy kompozycyjne i techniki fotograficzne możesz zastosować, aby podkreślić obiekt” – dodaje.

ZNAJDŹ PUNKT WIDZENIA

Teraz przyjrzyj się bliżej części krajobrazu, którą chcesz sfotografować, z różnych punktów widzenia. „Warto to robić, patrząc przez wizjer lub na tylny wyświetlacz aparatu” – radzi Katarzyna. „Dostosuj punkt widzenia do lokalizacji najbardziej spektakularnego elementu w kadrze i jego tematu”.

WYBIERZ STRATEGIĘ

Pamiętaj o sprawdzonych schematach kompozycyjnych, które pozwalają podkreślić obiekt. „Wybierz kadr – poszukaj elementów symetrycznych i linii wiodących lub zastosuj regułę trójpodziału” – mówi Katarzyna. „Zwróć uwagę na kształt krajobrazu, wygląd obiektu i jego lokalizację”.

ANALIZA
OBRAZU

Stwórz symetrię

Pokieruj wzrokiem widza za pomocą linii, wykorzystując powtarzające się elementy i tonalność obrazu

Najciekawszymi składnikami tej kompozycji są symetria i linie wiodące, które wciągają widza w głąb obrazu. Jednak, aby stworzyć zdjęcie o dramatycznym charakterze, potrzeba czegoś więcej, dlatego w tym przypadku wykorzystałam szeroką gamę odcieni. Na tym zdjęciu głównym motywem jest słońce, będące jednocześnie najjaśniejszym obiektem, z kolei linie wiodące są znacznie ciemniejsze. Latarnie są wyłączone, przez co – ponieważ zostały sfotografowane pod słońce – wydają się niemal czarne. Tę fotografię zarejestrowałam w Gdyni. Wiosną i jesienią można tu fotografować wschodzące słońce. Nacisnęłam spust migawki, gdy znalazło się ono idealnie na środku mołu. Aby podkreślić kierunek padania światła, nałożyłam też delikatną winietę.

Tworzenie kontrastowego nieba

Jignesh Chavda opowiada o tym, jak łączyć hipnotyzujące tła z czarnymi pikselami

Jignesh Chavda

Mieszkający w Ahmabad w Indiach Jignesh Chavda jest samoukiem, fotografem ulicznym, podróżniczym i przyrodniczym, a z zawodu kuratorem. Jignesh był finalistą konkursu The

Environmental Photographer of the Year, a jego prace były publikowane na różnych platformach, w tym *India Photo Art*, *Better Photography*, *Shutter* oraz *Digital Photographer* i wielu innych. @jigg_s

Uwielbiam spokojne wschody i żywe zachody słońca, błękitne niebo w południe i burzowe chmury. Piękne niebo karmi moją duszę i dodaje życia moim fotografiom. Dzielę się więc moją najlepszą wiedzą i wskazówkami jak uzyskać prawidłową ekspozycję od razu podczas rejestrowania zdjęcia. Bywa to trudne, ponieważ niebo, aby podkreślić jego dramatyczny charakter, często wymaga innej ekspozycji niż pierwszy plan.

Jednym z rozwiązań jest przekształcenie scenarii pierwszego planu w sylwetkę przy użyciu naprawdę czarnych pikseli. Tworzenie sylwetek to forma sztuki, która polega na wykorzystywaniu innej perspektywy i wprowadzaniu mocno kontrastowych elementów, które zwiększają dramatyczne oddziaływanie nieba w tle. Kadrując kolorowe niebo, łączę je z sylwetkami obiektów – często w kreatywny sposób, ale to zależy od sceny.

Innym podejściem jest dążenie do uzyskania bardziej zrównoważonej ekspozycji, tak aby obiekt na pierwszym planie nadal miał jakieś rozpoznawalne szczegóły, a nie wyłącznie czarne piksele. W tym celu czasami używam neutralnego filtra szarego Pro DMC, który działa jak okulary przeciwsłoneczne dla mojego obiektywu, ale tylko w przypadku scen, w których światło słoneczne jest naprawdę intensywne. Na przykład w górach światło zachodzącego słońca jest bardzo jasne, dlatego podczas robienia zdjęć należy przysłonić do $f/8$, aby zmaksymalizować głębię ostrości i zachować ostrość zarówno pierwszego, jak i drugiego planu. Ponadto większość aparatów systemowych ma funkcję automatycznego bracketingu ekspozycji, która umożliwia wykonanie trzech różnych ekspozycji tego samego zdjęcia po jednokrotnym naciśnięciu spustu migawki.

NIE POGUB SIĘ PODCZAS ŁĄCZENIA ZDJĘĆ

Gdy rejestrujesz wiele sekwencji ujęć, aby następnie połączyć je w procesie postprodukcji w obraz HDR, łatwo stracić orientację, która seria jest Ci potrzebna. Aby uzyskać lepszy ogłód ujęć, przed rozpoczęciem rejestrowania każdej ich sekwencji przytrzymaj rękę przed obiektywem i zrób zdjęcie, dzięki czemu będziesz mógł szybko stwierdzić, które fotografie należą już do kolejnej serii.

Tło z zorzy polarnej
„Aby można było uchwycić wyraźną zorzę polarną, niebo powinno być bezchmurne. Unikaj zatem fotografowania wieczorami, kiedy jest pełnia Księżyca”.

Wzmocnij efekt

Do podkreślenia zjawiskowego wyglądu nieba przydaje się filtr polaryzacyjny, taki jak Marumi DHG Super Circular PL. Przy ustawieniu pod określonym kątem filtr ten wzmacnia efektowny wygląd nieba, przyciemniając je i nasycając także inne kolory obecne w kadrze. Ponadto pomagają zredukować niepożądane odbłaski powstające na błyszczących powierzchniach.

Uchwycić całą tonalność sceny

Zobacz, jak zwiększenie rozpiętości tonalnej obrazu może wzmocnić dramatyczny efekt na Twojej fotografii

„HDR to skrót od High Dynamic Range, czyli techniki pozwalającej zarejestrować więcej szczegółów zarówno w jasnych, jak i ciemnych obszarach obrazu. Zdjęcia HDR można wyświetlać na urządzeniach o jasności powyżej 1000 nitów” – mówi Jignesh. Obraz HDR powstaje w wyniku wykonania wielu fotografii, naświetlonych z różną wartością ekspozycji i połączonych następnie na etapie postprodukcji lub w aparacie.

Im większy kontrast między ekspozycjami, tym silniejsze będzie wrażenie zwiększonego zakresu tonalnego – wyjaśnia. „Łącząc różne ekspozycje, maksymalnie wykorzystujesz każdy piksel, dzięki czemu obrazy są bardziej zbliżone do tego, jak scenę mogą postrzegać nasze oczy”.

W tym przypadku największą kontrolę da Ci

tworzenie obrazu HDR na etapie edycji. W większości aparatów dostępna w nich funkcja HDR została zaprojektowana tak, aby rozszerzyć zakres dynamiczny rejestrowanych ujęć poprzez bracketing ekspozycji i często pozwala ona zapisywać zdjęcia tylko w formacie JPEG.

Dzięki takiemu podejściu krajobrazy wyglądają bardziej realistycznie. Ponieważ Jignesh skupia się głównie na fotografii podróżniczej, ulicznej i dokumentalnej, noszenie statywu byłoby dla niego często rzeczą bardzo uciążliwą. Dlatego zazwyczaj robi wiele zdjęć z ręki z różną wartością ekspozycji. Jednak aby przebieg procesu łączenia zdjęć uczynić jak najbardziej bezproblemowym, należy wziąć pod uwagę wiele różnych czynników.

1 Poszukaj oparcia „Fotografując z ręki, korzystam z wizjera. Dzięki temu aparat ma dodatkowy punkt oparcia na mojej twarzy, co pozwala uzyskać ostrzejsze ujęcia” – mówi Jignesh. Ogólnie rzecz biorąc, zapoznaj się z otoczeniem, aby znaleźć elementy, które mogłyby posłużyć do podparcia korpusu. Najlepsza będzie ściana, o którą można się oprzeć, lub stabilna powierzchnia, na której można położyć aparat.

3 Ustaw parametry Użyj krótszych czasów otwarcia migawki, np. 1/80 s, aby zminimalizować ryzyko wystąpienia niewielkich zmian kadru pomiędzy kolejnymi rejestrowanymi obrazami. Następnie ustaw średniej wielkości otwór przysłony, aby uzyskać dobrą głębię ostrości, i niską czułość matrycy, by rejestrowane ujęcia miały stosunkowo zrównoważoną ekspozycję, gwarantującą dobre naświetlenie zarówno jaśniejszych, jak i ciemniejszych elementów sceny.

2 Aktywuj ustawienia Następnie należy wykonać zdjęcie w trybie manualnym. Jeżeli chcesz połączyć pliki na etapie przetwarzania końcowego, zdecyduj się na zapisywanie zdjęć w plikach RAW. Z kolei podczas tworzenia obrazów HDR w aparacie wybierz opcję JPEG. Teraz aby skompensować ewentualne drgania, aktywuj funkcję stabilizacji obrazu w aparacie i w obiektywie.

4 Sfotografuj scenę Aby połączyć zdjęcia HDR w postprodukcji, zrób kilka ujęć sceny, używając różnych wartości ekspozycji, tak aby niektóre elementy sceny były niedoświetlone, a inne lekko prześwietlone. Podczas tworzenia zdjęcia HDR w aparacie wybierz funkcję automatycznego bracketingu ekspozycji i ustaw preferowaną liczbę zdjęć i stopni różnicy wartości ekspozycji.

Stwórz „monodram”

Francisco Rosario opowiada, jak odpowiednie podejście fotograficzne może przyczynić się do uzyskiwania spektakularnych zdjęć

By uzyskać dramatyczny wygląd używam różnych technik – bawię się perspektywą, stosuję długie czasy, tworzę zdjęcia w ciemnej tonacji, a czasem stosuję wszystkie te trzy metody naraz.

Obrazy utrzymane w ciemnej tonacji złożone są głównie z ciemnych tonów o niewielkim kontraście światła i cienia. Fotografia polegająca na uzyskiwaniu obrazu utrzymanego w ciemnej tonacji tworzy na zdjęciu wyraźny punkt zainteresowania i nie ma na niej zbyt wielu elementów rozpraszających uwagę. Obraz taki staje się jeszcze bardziej spektakularny po konwersji do czerni i bieli. Monochromatyczne odcienie naturalnie uwypatniają kontrast między światłem i cieniem oraz ze względu na brak koloru pomagają skupić wzrok na obiekcie. Ważne jest, aby wziąć pod uwagę duży kontrast i rozpiętość tonalną, a także temat i nastrój. Szerokie spektrum odcieni, od najciemniejszych czerni do najjaśniejszych bieli, przyczynia się do uzyskania głębi i dramatyzmu, zwiększając tym samym ogólną siłę oddziaływania obrazu.

Wybieraj tematy, które pozwalają na interpretację dramatyczną. Brak koloru sprawi, że uwaga widza skupi się na formie obiektu i nastroju całego obrazu. Największą zaletą fotografii utrzymanych w ciemnej tonacji jest to, że można je wykonywać o każdej porze dnia, dzięki czemu możliwe jest nadanie zdjęciom własnej dramaturgii i wykreowanie pożądanej scenarii.

WYBIERZ CIEMNE ODCIENIE

Aby zoptymalizować kontrast w kompozycji, należy priorytetowo traktować ciemne elementy obrazu i kierować uwagę widza w stronę jaśniejszych.

ZMNIJSZ JASNOŚĆ

Przymknij otwór względnego obiektywu, ustawiając wyższą wartość liczbową przysłony. W tym samym celu można również skrócić czas otwarcia migawki. Dzięki temu do czujnika dociera mniej światła, co skutkuje ciemniejszymi i bardziej nastrojowymi obrazami.

Wskazówki zawodowca

Cztery porady, które pozwolą zwiększyć efektywność zdjęć

UŻYWAJ NEUTRALNYCH FILTRÓW SZARYCH

Neutralne filtry szare dają w ciągu dnia większą kontrolę nad ekspozycją. Umożliwiają również uchwycenie naturalnych elementów, na przykład ukazanie płynącej wody jako smugi i rozmycie chmur, przy jednoczesnym zachowaniu ostrości innych obiektów. Dzięki temu Twoje zdjęcia staną się bardziej widowiskowe lub spokojniejsze.

POSZUKAJ RÓŻNYCH PERSPEKTYW

Fotografuj z niskiej perspektywy, rób zdjęcia z biodra, patrz w górę – ciekawe kadry są wszędzie, nie tylko przed Tobą.

Umieszczając aparat nisko lub wysoko, możesz bawić się perspektywą, zmieniając rozmiar i kształt pierwszego planu oraz tła. Równie pomocne w uzyskaniu dramatycznych, utrzymanych w ciemnej tonacji zdjęć może być spoglądanie w górę w świetliki.

DOPRACUJ USTAWIENIA APARATU

Aby mieć większą kontrolę, fotografuj w trybie manualnym. Używaj jak najniższej czułości matrycy i zachowuj krótki czas otwarcia migawki – chyba że kontrolujesz rozmycie ruchu przy użyciu neutralnego filtra szarego. Użyj trybu punktowego pomiaru światła,

aby światłomierz ustawił ekspozycję dla obiektu i zachował ciemniejsze tło. Zawsze sprawdzaj histogram, aby mieć pewność, że uzyskałeś pożądaną ekspozycję.

EDYCJA MAJĄCA NA CELU ZWIĘKSZENIE KONTRASTU

Podczas postprodukcji wzmocnij kontrast, by pogłębić cienie i uwypatnić temat. Dopasuj ekspozycję i użyj warstwy dopasowania Krzywe, aby obraz zachował duży kontrast między jasnymi i ciemnymi obszarami. Dzięki temu można zwiększyć spektakularność i podkreślić nastrój zdjęć utrzymanych w ciemnej tonacji.

ANALIZA OBRAZU

Rozciągnij perspektywę

Wylobzrzymiaj odległości by urozmaicić swój wizualny język

To jest Stadion Olimpijski w Montrealu, w Kanadzie. Chodziłem dokoła z obiektywem 12–24 mm, próbując stworzyć ciekawą kompozycję, gdy zobaczyłem tę świetną scenę nadającą się na zdjęcie okładkowe. Umieściłem aparat tak nisko, że znajdował się on zaledwie kilka centymetrów nad ziemią, i zrobiłem zdjęcia z ręki, używając ogniskowej 12 mm.

Dzięki temu udało mi się wylobzrzymić odległość między pierwszym planem a tłem, sprawiając wrażenie, że kratka ściekowa jest niemal tak duża, jak sam stadion. Dla jasności: tego dnia niebo było szare i pozbawione jakichkolwiek szczegółów, dlatego w postprodukcji wkleiłem pochmurne niebo, aby dodać fotografii nieco więcej dramatyzmu.

WŁĄCZ PUNKTOWY POMIAR

Przełącz aparat w tryb manualny (M) i „poinformuj” światłomierz, że zamierzasz stworzyć niekonwencjonalną ekspozycję. Oznacza to wybranie trybu punktowego pomiaru światła, co pozwoli dostosować ekspozycję do konkretnego obszaru sceny.

ZMIERZ EKSPOZYCJĘ DLA ŚWIATEŁ

Aby nadać zdjęciu ciemną tonację, ustaw ostrość na najjaśniejszym obszarze sceny, umieszczając na nim punkt AF. Teraz odczytaj wskazania światłomierza i odpowiednio dostosuj ustawienia.

OBIEKTYWY FRANCISCO

Zoom Sony G Master FE 12–24 mm f/4 G daje ultraszerokie kąty widzenia, oferując jednocześnie duży maksymalny otwór przysłony. W rezultacie przednia soczewka jest zauważalnie większa, ale obiektyw pozostaje lekki i wygodny w obsłudze. Oferuje on wyjątkową funkcjonalność, doskonałą jakość rejestrowanego obrazu i szybki autofocus, co uzasadnia jego wysoką cenę.

ANALIZA OBRAZU
Goniąc chmury

Wydłuż czas otwarcia migawki, aby tło stało się dodatkowym elementem

To Greenpoint Landing na Brooklynie w Nowym Jorku. Zdjęcie zrobiłem pod koniec dnia, umieszczając aparat zamontowany na statywie nisko nad ziemią, aby uchwycić skały na pierwszym planie i wykorzystać je jako linię wiodącą w stronę tła. Naświetlałem klatkę przez 30 s przy ogniskowej 12 mm, używając sześciostopniowego filtra ND, aby dodać rozmycie ruchu chmur i wody. Według mnie zdjęcia krajobrazów i panoram miast wykonywane z długim czasem naświetlania są lepsze, gdy na obrazie widoczne są chmury. Wiatr wiał z północy, co sprawiało wrażenie, jakby chmury wychodziły poza kadr, a skały w niego wchodziły.

Francisco Rosario

Francisco Rosario jest fotografem mieszkającym w Nowym Jorku. Zaczynał swoją karierę od pracy w różnych studiach na terenie miasta, a obecnie

specjalizuje się w profesjonalnej fotografii nieruchomości i wnętrz. W wolnym czasie lubi uwieczniać nieustannie zmieniający się krajobraz Nowego Jorku i wyruszać na fotograficzne wyprawy po Stanach Zjednoczonych.

@frophoto

Mgła stwarza możliwości

Daniel właściwie już zrezygnował z robienia zdjęć, ale idąc do samochodu obejrzał się za siebie i zobaczył gęstą mgłę unoszącą się wzdłuż rzeki

ANALIZA
OBRAZU

Światło przewodnie

Trzy kwestie, które Daniel wziął pod uwagę tworząc ten spektakularny kadr

1 WYKORZYSTANIE CHWILI

„Kluczowym aspektem była cierpliwość. Pomimo początkowego rozczarowania czystym niebem, pozostanie na miejscu pozwoliło mi zobaczyć i sfotografować mgłę, która powoli otaczała pomnik. To doświadczenie pokazuje nam, jak ważna jest wytrwałość i gotowość do dostosowania się do nagłych zmian warunków fotografowania”.

2 UCHWYĆ CIEPŁO ŚWIATŁA

„Gdy mgła zaczęła gęstnieć, poranne słońce rzuciło na całą okolicę ciepłe, złote światło. W pełni je wykorzystałem i pięknie uwydatniło ono sylwetkę posągu na tle mgły. Obserwowanie sposobu, w jaki światło wchodzi w interakcję z mgłą, może pomóc znacząco zwiększyć głębię i podkreślić nastrój Twoich zdjęć”.

3 WSKOMPONUJ MGŁĘ

„Mgła stanowiła dynamiczne tło, sprawiając, że pomnik Cristo Rei wyglądał, jakby wyłaniał się bezpośrednio z niej. Starannie skomponowałem ujęcie, aby podkreślić ten efekt, eksperymentując z różnymi kątami widzenia, by uchwycić majestat posągu wyłaniającego się z eterycznej sceny”.

Wykorzystanie pogody

Daniel Costa opowiada o pracy w warunkach zamglenia, które zupełnie zmieniło sposób jego obrazowania

Obraz „Światło przewodnie” (po lewej) przedstawia scenę, którą wyobrażałem sobie od dawna. Po kilku próbach udało mi się w końcu wykorzystać mglistą pogodę w dniu, w którym miałem czas. Prognoza przewidywała zamglenia, ale przed wschodem słońca przywitało mnie czyste niebo, co niemal skłoniło mnie do rezygnacji.

Jednak zaledwie 30 minut po wschodzie słońca, gdy byłem w połowie drogi do samochodu, obejrzałem się za siebie i zobaczyłem gęstą mgłę unoszącą się nad rzeką. Pobieglem z powrotem

na miejsce, w którym byłem przed chwilą, tak szybko, jak mogłem. W ciągu zaledwie trzech minut mgła zaczęła przybierać złoty kolor, otaczając pomnik Cristo Rei. W ciągu kilku minut statua całkowicie zniknęła we mgłę.

Dzięki zaakceptowaniu nieprzewidywalności natury i dostosowaniu swojego podejścia udało mi się przekształcić zaskakującą sytuację w oszałamiający obraz. Bądź zawsze gotowy na nieprzewidywalne zmiany – mogą one bowiem stworzyć zupełnie niezwykle możliwości fotograficzne.

Daniel Costa

Daniel Costa jest profesjonalnym fotografem krajobrazu oraz morskich i miejskich pejzaży, mieszkającym w portugalskim mieście Sintra. Daniel jest też ambasadorem marek Format-Hitech i Sunwayfoto.

Opublikował dwie książki, a obecnie koncentruje się na pisaniu recenzji i artykułów do czasopism oraz prowadzeniu warsztatów i wycieczek fotograficznych.

📷 @danielcostaphotography
danielcostaphotography.com

Uchwycić spektakle natury

Kiedy inni zostają w domu, Ty wyjdź i uwiecznij efektowne scenerie

Choć podejście to może nie zapewnić Ci komfortu i relaksu, warto poszukać dramatycznego potencjału naturalnych zjawisk pogodowych, takich jak burze, mgły i mżawki. Ważne jest również, aby zwracać

uwagę na fenomeny widoczne na niebie, takie jak zorza polarna czy spadające gwiazdy. Pamiętaj nie tylko o tym, aby poszukać informacji o godzinach, w jakich ma pojawić się dane zjawisko, ale także

o podjęciu odpowiednich środków ostrożności. Jak powiedział Daniel, kluczową rzeczą, jeśli chodzi o możliwość uchwycenia takich spektakularnych naturalnych wydarzeń jest elastyczność i bycie przygoto-

wanym na niespodziewane zmiany. Oto kilka wskazówek dotyczących zapewniania sobie bezpieczeństwa oraz wyboru optymalnych ustawień aparatu, pozwalających jak najlepiej wykorzystać warunki.

BURZE

Najlepszy czas do fotografowania: Przeważnie wiosna i lato, szczególnie w gorące oraz wilgotne letnie popołudnia i wieczory.

Środki ostrożności: Fotografuj zawsze z wnętrza budynku lub samochodu, aby rozproszyć energię powstałą w wyniku uderzenia pioruna.

Ustawienia aparatu: Zogniskuj obiektyw na nieskończoność, ustaw niską czułość matrycy (ok. ISO 100–500), średniej wielkości otwór przysłony f/8 i wydłuż czas migawki do 5–20 s.

Wskazówka: Aby skutecznie pokazać rozmiar błyskawic, zamiast skupiać się wyłącznie na samych wyładowaniach atmosferycznych, warto włączyć do kompozycji krajobraz lub panoramę miasta. Takie podejście podkreśla dramatyczny charakter burzy. Ponadto zarejestrowanie serii ujęć prezentujących błyski piorunów umożliwia połączenie obrazów w postprodukcji, jeszcze bardziej zwiększając spektakularny wygląd fotografii. Nie zapomnij tylko zamocować aparatu na statywie, aby ułatwić sobie proces scalania klatek podczas edycji.

MGŁA I ZAMGLENIA

Najlepszy okres do fotografowania: Najczęściej występuje w godzinach porannych.

Środki ostrożności: Wilgoć, kondensująca się para wodna i krople deszczu w powietrzu mogą uszkodzić sprzęt, który nie jest zabezpieczony przed wilgocią, co może stworzyć warunki do rozwoju pleśni. Po powrocie do domu wysusz aparat i obiektyw.

Ustawienia aparatu: Użyj obiektywu 70–200 mm lub nawet 100–400 mm, aby skompresować perspektywę i wzmocnić efekt mgły.

Wskazówka: Najczęściej występuje w pobliżu brzegów rzek i zbiorników wodnych. Efektywnym sposobem ukazania mgły jest fotografowanie z punktu widokowego, znajdującego się na wzniesieniu, i zrobienie zdjęcia z góry w dół. Również fotografowanie w gęstym lesie pozwala na świetne przedstawienie obu tych zjawisk, szczególnie po zmianie perspektywy i skierowaniu obiektywu bezpośrednio w górę, w korony drzew. Zamglenia potrafią także magicznie odmienić pejzaż miejski, zmieniając wygląd nocnego oświetlenia, co stwarza wspaniałą okazję do uchwycenia onirycznych obrazów obszarów zurbanizowanych.

ZJAWISKA NA NIEBIE

Najlepszy czas do fotografowania: Aplikacje takie jak PhotoPills pomogą Ci określić konkretne daty.

Środki ostrożności: Odwiedź wybraną lokalizację wcześniej, aby zapoznać się z otoczeniem. W dniu wyjazdu upewnij się, że dotrzesz na miejsce, zanim zrobi się ciemno. Weź latarkę czołową, aby lepiej widzieć w ciemności.

Ustawienia aparatu: Zamontuj aparat na statywie, ustaw ostrość obiektywu na nieskończoność i użyj szeroko otwartej przysłony oraz czasu ekspozycji wynoszącego ok. 1/4 s, a w razie potrzeby zwiększ czułość matrycy i wyzwal migawkę za pomocą samowyzwalacza.

Wskazówka: Jeśli chcesz w wyraźny sposób pokazać nocne niebo, gwiazdy i inne zjawiska, pamiętaj, że największym wrogiem jest zanieczyszczenie światłem, powszechnie występujące na obszarach miejskich. Staraj się odwiedzać lokalizacje położone daleko od miast i sprawdź wcześniej natężenie zanieczyszczenia światłem w Internecie (www.mapapollutionu.swietlnego.info). Te dostępne w sieci mapy określają intensywność zanieczyszczenia światłem, wykorzystując skalę Bortle'a.

Portrety o dużej sile oddziaływania

W poszukiwaniu spektakularności nie ograniczaj się do fotografowania w plenerze.

Gavin Taylor przedstawia zalety oświetlenia studyjnego i sposoby jego wykorzystania

Lubię obrazy, które przyciągają ludzi i sprawiają, że mówią „wow!” – takie wrażenie robią odważne, dynamiczne ujęcia pełne dramatyzmu, pasji

Gavin Taylor

Gavin Taylor to fotograf-samouk o międzynarodowej sławie, mieszkający na wyspie Wight w Wielkiej Brytanii. Współpracując z utalentowanymi, początkującymi modelkami i kreatywnymi profesjonalistami, a także klientami, którzy po raz pierwszy stają przed obiektywem, Gavin specjalizuje się w tworzeniu uderzających i robiących wrażenie zdjęć, które inspirować, dodają pewności siebie i wywołują głębokie poczucie siły.

@g.t_imagery

i tajemnicy. Nie ma lepszego uczucia niż praca z klientem lub modelką nad zdjęciem i obserwowanie ich reakcji na efekt końcowy. W tym przypadku proces zaczął się od spotkania z modelką, podczas którego omówiliśmy pomysły i sposoby stworzenia obrazu. Wiąże się to z koniecznością określenia charakteru oświetlenia, tematów i lokalizacji – dla mnie w przypadku każdej sesji zdjęciowej, którą wykonuję, kluczowa jest jasna komunikacja.

Chcę mieć pełną kontrolę nad obrazem od samego początku aż do końca. Podczas zdjęć plenerowych łączę naturalne światło z bliskiem lamp studyjnych, aby ograniczyć widoczność otoczenia, dodać dramatyzmu i nastrojowości, a jednocześnie używam lamp błyskowych do podkreślenia obiektu, dzięki czemu wizualnie wyróżnia się on na tle. Jeśli jestem w studiu, to aby dostosować charakter światła do moich potrzeb, używam wielu lamp błyskowych. Zwykle preferuję proste, jednolampowe aranżacje oświe-

tlenia, ale dla uzyskania bardziej dramatycznego efektu wprowadzam dodatkowe źródła światła, aby zwiększyć kontrast i dodać dynamiki, co trudno zrobić w inny sposób. Chociaż czuję się bardziej komfortowo, pracując w atelier, ograniczona przestrzeń domowego studia może stanowić problem, jeśli chodzi o wybór odpowiednich modyfikatorów i możliwości swobodnego ustawiania lamp. W takiej sytuacji kluczowa jest elastyczność i umiejętność szybkiego dostosowania się do różnych sytuacji.

Jeśli jesteś początkujący w tej dziedzinie fotografii i stylu, radzę wcześniej zrobić rozeznanie. Internet jest pełen inspirujących obrazów. Znajdź styl, który pasuje do Twoich pomysłów i dostosuj go do własnej koncepcji oraz stylu. Najważniejsze jest to, aby nie bać się próbować czegoś nowego – wyjdź poza swoją strefę komfortu, łam zasady i nie odrzucaj zdjęcia na pierwszy rzut oka. Nigdy nie wiesz, jak wygląd obrazu może się zmienić w trakcie jego edycji.

Duży kontrast

Gavin preferuje proste, jednolampowe aranżacje oświetlenia, ale dla uzyskania bardziej dramatycznego efektu wprowadza dodatkowe źródła światła, aby zwiększyć kontrast i dodać dynamiki swoim portretom.

ANALIZA OBRAZU

Jak został zrobiony

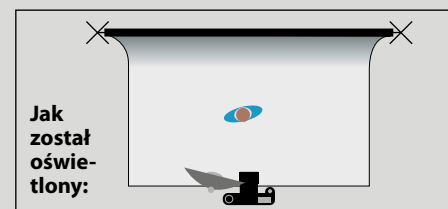
Aparat: Canon EOS 5D Mark III

Obiektyw: Sigma 50 mm f/1,4 Art

Przysłona: f/1,4

Czas ekspozycji: 1/50 s

ISO 100

ANALIZA OBRAZU

Jak został zrobiony

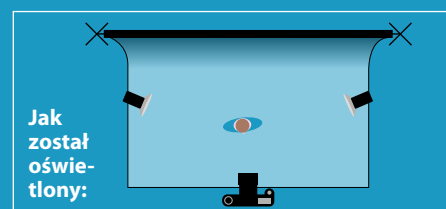
Aparat: Canon EOS 5D Mark III

Obiektyw: Sigma 50 mm f/1,4 Art

Przysłona: f/7,1

Czas ekspozycji: 1/125 s

ISO 100

Podążaj za swoją wizją

Aby uzyskać mocny, klasyczny portret, zrób w atelier ujęcia przypominające kadry z filmów w stylu noir

Obraz ten dosłownie ożył na etapie edycji. Zdjęcie zrobiono w hotelu na wyspie Wight. Ellie miała na sobie piękną sukienkę w stylu vintage, a my chcieliśmy stworzyć na jednym z korytarzy ujęcie w stylu kadru z filmów noir. Użyłem aparatu Canon 5D Mk III i obiektywu Sigma 50 mm Art, a samo ujęcie zrobiłem, używając szeroko otwartej przysłony, aby uzyskać małą głębię ostrości, a także z dłuższym czasem otwarcia migawki, aby wykorzystać w pełni światło zastane na korytarzu. Pracowałem z 16-calową czaszą modelującą z kratownicą, która pozwoliła mi skupić światło na twarzy Ellie, tworząc w ten sposób tradycyjne oświetlenie filmowe w stylu lat 40. z mocno kontrastującymi cieniami.

Jednak nie byłem zadowolony z kolorowej wersji zdjęcia, więc podczas postprodukcji przekonwertowałem je na czarno-białe. Zwiększyłem kontrast, aby wydobyć jasne i ciemne odcienie, a także dodałem zabarwienie w stylu vintage, by uczynić portret bardziej tajemniczym. Obraz, który mogłbym w sumie odrzucić, okazał się idealnie pasować do naszej wizji.

Efekt światła błyskowego

Gavin wykorzystuje naturalne światło, łącząc je z błyskowym, aby ograniczyć widoczność tła i wyróżnić obiekt.

Zestaw Gavina

Sprzęt, którego używa do swoich pełnych charakteru portretów

Zawsze fotografowałem aparatami Canona i używałem obiektywów Sigma Art. Obecnie moim ulubionym zestawem jest Canon R5 z obiektywami Sigma 35 mm, 50 mm lub 85 mm Art. Dają mi one wszechstronne możliwości fotografowania z gwarantowaną niezawodnością. Używam lamp studyjnych Pixapro/Godox, które są moim zdaniem najlepszym wyborem pod względem stosunku jakości do ceny. Ponieważ są bezprzewodowe, mogę ich używać wszędzie. Dodając do nich gamę modyfikatorów światła Pixapro, otrzymasz niezliczone możliwości kształtowania charakteru oświetlenia.

APARAT CANON
EOS R5

SIGMA 35 MM F/1,4
DG HSM ART

SIGMA 50 MM F/1,4
DG HSM ART

SIGMA 85 MM F/1,4
DG HSM ART

3X PIXAPRO CITI600 MANUAL
LAMPY BŁYSKOWE BOWENS
Z MOCOWANIEM (GODOX AD600BM)

PIXAPRO EASY-OPEN
PARABOLICZNY BIAŁY
SOFTBOX (65 CM)

PIXAPRO GŁĘBOKI
PARABOLICZNY
SOFTBOX (90 CM/120 CM)

PIXAPRO STUDYJNA BIAŁA,
SZEROKA CZASZA MODELUJĄCA
KRATOWNICA DO CZASZY
MODELUJĄCEJ (60 CM)

2X PIXAPRO
BARDZO DUŻY I WĄSKI
SOFTBOX (30 x 120 CM)

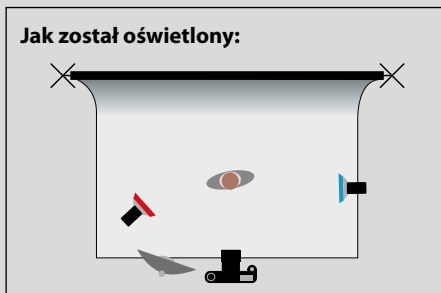
PIXAPRO SREBRNA
CZASZA MODELUJĄCA
LAMPY STUDYJNE
Z KRATOWNICĄ (42 CM)

ANALIZA OBRAZU

Jak został zrobiony

Aparat: Canon EOS 5D Mark III
Obiektyw: Sigma 50 mm f/1,4 Art
Przysłona: f/1,4
Czas otwarcia migawki: 1/50 s
ISO 100

Jak został oświetlony:

SIĘGNIJ PO WYDANIA ARCHIWALNE **DIGITAL PHOTOGRAPHER POLSKA**

Przejrzyj wszystkie
wydania on-line
i zamów wygodnie na
www.UlubionyKiosk.pl

Przesyłka **GRATIS**

TECHNIKI

BAJECZNE ZDJĘCIA **KWIATÓW**

Opanuj kluczowe techniki tworzenia pięknych artystycznych
ujęć kwiatów – w domu oraz w ich naturalnym środowisku

Kwiaty od dawna są natchnieniem artystów. Na przestrzeni dziejów mistrzowie malarstwa zwracali w swoich dziełach uwagę na naturalną strukturę i kolory kwiatów oraz tworzyli nastrojowe obrazy, w których główną rolę odgrywało światło, cień i faktura. Ich naturalne barwy stanowią twórcze wyzwanie i inspirację, a delikatne powierzchnie zachęcają do przyjrzenia się im z bliska. Dziś możemy czerpać tę samą inspirację, używając aparatów cyfrowych.

Dobra wiadomość jest taka, że aby włączyć kwiaty do swojego fotograficznego portfolio, nie musisz daleko się zapuszczać – znajdziesz je w ogrodach, w miastach i miasteczkach, a także można je kupić w postaci gotowych kompozycji do ustawienia w domu. Więc niezależnie od tego, gdzie

mieszkasz, kwiaty są wspaniałym tematem.

Dlaczego w ogóle warto zająć się fotografią kwiatów? Może się wydawać, że jest to niszowy gatunek o ograniczonych możliwościach wykorzystania. Kwiaty nie są jednak tak łatwe do sfotografowania, jak mogłoby się wydawać, a robienie perfekcyjnych, szczegółowych zdjęć wymaga dobrej znajomości obsługi aparatu, umiejętności odpowiedniego ich oświetlenia i komponowania kadrów. Próba sprostania tym wyzwaniom stanowi doskonale źródło praktyki, którą wykorzystasz także przy uwiecznianiu innych tematów, w przypadku których można napotkać kontrastujące, nasycone kolory znajdujące się w kadrze blisko siebie oraz bardzo drobne szczegóły.

W tym przewodniku przedstawiamy najlepsze sposoby podejścia do fotografowania tego tematu, i pokazujemy, jak przekształcić zwykłe ujęcia w olśniewające, kolorowe i intrygujące, pełne energii dzieła sztuki.

Piękna w różu

Fotografowanie kwiatów to bardzo twórczy gatunek. Pozwala na praktykowanie wielu technik, które możemy zastosować również w innych dziedzinach: w fotografii portretowej, makro i produktowej.

Sfotografuj detale

Dostosuj swoją technikę tak, aby zrobić jak najlepsze zdjęcia każdej części kwiatu

PLĄTKI

To często najbardziej kolorowa część. Użyj miękkiego oświetlenia górnego lub bocznego, aby zwiększyć nasycenie i ręcznie ustaw balans bieli w celu uzyskania wiernego odwzorowania kolorów.

ŁODYGI

Są bardziej zbite niż inne struktury, więc przepuszczają mniej światła. Mocne podświetlenie pozwoli na stworzenie z nich graficznych, wyrazistych sylwetek.

PRĘCIKI I SŁUPKI

Przybliż obraz za pomocą obiektywu makro oraz użyj miękkiego światła bocznego i tylnego, aby oddzielić kwiaty od tła.

LIŚCIE

Umiarkowane podświetlenie pozwoli na uwidocznienie ich wewnętrznych struktur. Użyj obiektywu o dłuższej ogniskowej, aby zmniejszyć przestrzeń między nimi i uzyskać czystsze kompozycje.

Praca z fakturą

Uchwycić drobne szczegóły i dostosuj ustawienia do rozmaitych rodzajów naturalnych struktur

Główne wyzwania związane z fotografowaniem kwiatów związane są ze znacznymi różnicami w stopniu przezroczystości różnych elementów. Płatki kwiatów są często bardzo cienkie, zupełnie jak papier, co oznacza, że przepuszczają dużo światła i mają mocno nasyczone kolory. Tymczasem łodygi i struktury podpierające są znacznie bardziej zbite i odbijają więcej światła. Elementy te zwykle znajdują się blisko siebie w kadrze, dlatego przy naświetlaniu zdjęć musimy zachować ostrożność, aby uniknąć prześwietleń i utraty widoczności drobnych szczegółów w kluczowych obszarach. Zrozumienie, jak zbudowane są kwiaty, da Ci wiedzę na temat tego, czego możesz oczekiwać od różnych części rośliny,

a także jak podejść fotograficznie do każdego z tych elementów.

Jednak, aby robić świetne zdjęcia, nie musisz być biologiem zajmującym się badaniami nad florą. Za sprawą zbiegu okoliczności fotografowanie kwiatów niemalże stało się moim zawodem, ale już na początku mojej kariery akademickiej dowiedziałem się, że dla wygody robienia im zdjęć można łatwo pogrupować gatunki kwiatów i roślin. Klasyfikacja ta opiera się na ocenie względnej wielkości płatków i ich ułożenia, intensywności ich koloru oraz na tym, czy kwiaty rosną w postaci gęstych dywanów, czy też występują pojedynczo.

Są to bardzo ogólne kategorie, ale pozwalają fotografowi stworzyć sobie w głowie obraz tego,

Zaaranżuj tło

Kontroluj środowisko, tworząc swoje własne. Użyj barwnego kartonu jako tła dla swojego modelu. Wybierz kolor, który dobrze współgra z jego tonalnością, ale eksperymentuj też tworząc mocne kontrasty.

czego może się spodziewać, dzięki czemu można łatwiej dobrać odpowiedni obiektyw, ustawić balans bieli, określić wysokość potrzebnego statywu i umiejscowienie tła.

W większości przypadków problemy spowodowane mocno zróżnicowanymi fakturami można rozwiązać, po prostu dostosowując swoją pozycję względem kwiatu i komponując kadr tak, aby obejmował tylko te obszary, na których najbardziej Ci zależy. Dłuższy obiektyw, jak prezentowany obok Tamron 90 mm f/2,8 może pomóc wyizolować szczegóły w kadrze i uprościć ekspozycję, a także pomóc w tworzeniu obrazów, które nie są przeładowane konkurującymi ze sobą fakturami.

Dlaczego Macro?

Duże powiększenie to tylko jedna z zalet obiektywów typu macro

Fotografia zbliżeniowa to bardzo specyficzna dziedzina, która wymaga specjalistycznego podejścia. Dla przykładu nowy Tamron to konstrukcja uszczelniona, więc nie strasza mu rosa i deszcz, a 12-listkowa przysłona gwarantuje piękne rozmycie tła. Szeroki pierścień ułatwia precyzyjne ręczne doostrzanie na małe detale ale to tylko uzupełnienie cichego i precyzyjnego silnika VXD z funkcją ogranicznika ostrości, dzięki której ostrzy jeszcze szybciej. Z kolei fluorowa powłoka przedniej soczewki odpycha wilgoć i ułatwia jej czyszczenie.

Lekki i poręczny

Tamron 90 mm f/2,8 Di III Macro VXD, mimo bogatej w zaawansowane soczewki konstrukcji, waży zaledwie 630 g, co ułatwia wygodne i pewne komponowanie ujęć z „ręki”.

Niezbędny sprzęt

By tworzyć spektakularne ujęcia kwiatów, potrzebujesz obiektywu, który pozwoli Ci się do nich zbliżyć.

Fotografowanie kwiatów, to jedna z tych dziedzin, w których sprzęt faktycznie ma znaczenie. By wypełnić kadr i efektownie zaprezentować ich misternie detale, potrzebujesz optyki, która zapewni odpowiednią (dużą) skalę odwzorowania. Najlepiej sprawdzi się tu oczywiście specjalistyczna optyka macro, czyli obiektyw projektowany z myślą o fotografii zbliżeniowej. Tego typu szkła oferują zazwyczaj perfekcyjną ostrość, dłuższą ogniskową i krótką minimalną odległość ogniskowania. Oznacza to, że możemy wyostrzyć obraz z mniejszej odległości przez co obiekt jest na zdjęciu po prostu większy. Dla przykładu nowy **Tamron 90 mm f/2,8 Di III Macro VXD** oferuje minimalną odległość ostrzenia wynoszącą 23 mm, przy czym jest to dystans do sensora – przednią soczewkę zbliżymy do obiektu na

8 cm. Jest to jeden z najlepszych obiektywów na rynku do fotografii zbliżeniowej, który dzięki dłuższej ogniskowej i dużej jasności sprawdzi się również w portrecie i fotografii beauty. Jeśli jednak szukacie czegoś bardziej uniwersalnego, a fotografia kwiatów to tylko część Waszej fascynacji naturą, rozejrzyjcie się obiektywem typu zoom, który również pozwoli Wam skutecznie wypełnić tematem kadr. Czasem mają one nawet w nazwie Macro, właśnie ze względu na większą skalę odwzorowania. Dobrym przykładem takiej optyki jest np. **Tamron 50-300 mm f/4.5-6.3 Di III VC VXD**, który dla ogniskowej 50 mm oferuje powiększenie 1:2 (obiekt o rzeczywistej wielkości 2 cm zostanie odwzorowany na matrycy aparatu jako obraz o wielkości 1 cm) i ostrzy już od 22 cm, co jest naprawdę niezłym wynikiem!

Uchwycić szczegóły

Użyj zewnętrznej lampy, aby uwydatnić faktury na zbliżeniach

Jeśli chcesz podkreślić delikatne faktury, to najlepszym rozwiązaniem jest zastosowanie dodatkowego oświetlenia kierunkowego, które sprawi, że struktura powierzchni płatków stanie się głównym obiektem zainteresowania i stworzy bardziej intrygujące ujęcie rośliny. Ponieważ nasze obiekty są niewielkie, wystarczy też nieduża, i zazwyczaj niedroga, lampa LED, taka jak Zhiyun LED Fiveray M20C (RGB) Combo Pocket Light, Nanlite LitoLite 5C RGBWW LED Pocket Light czy SmallRig 4634 Portable Focusable LED Video Light RF 10C.

Wykorzystaj otoczenie

Uczyni tło elementem swojego studium kwiatu aby nadać zdjęciom tematyczny styl

Uchwycić martwą naturę Użyj mieszanki światła naturalnego i sztucznego, aby uzyskać malarskie studium kwiatów

1 Zaaranżuj scenę Wybierz tło, które uzupełnia temat. Tutaj zdecydowaliśmy się na okiennice w neutralnym kolorze, które dodatkowo wyróżniają się ciekawą fakturą. Upewnij się, że pomiędzy obiektem a tłem zachowana jest wystarczająca odległość, abyś mógł łatwo kontrolować ekspozycję obu elementów niezależnie.

2 Kontroluj oświetlenie tematu Użyliśmy zwykłej żarówki diodowej, ponieważ dawała efekt przypominający obraz olejny, ale lampa błyskowa z filtrem ocieplającym lub panel świecący światłem ciągłym o regulowanej temperaturze barwowej sprawdzi się równie dobrze. Po prawej stronie aparatu umieściliśmy jeszcze lampę błyskową z softboksem, aby wypełnić światłem cienie.

3 Rozświetl tło Dodaliśmy flesz w tle, aby zasugerować oglądającym, że przez szczelinę w zamkniętych okiennicach świeci silne światło słoneczne. Chcąc uzyskać ciekawszy i bardziej realistyczny efekt, przepuściliśmy błysk lampy przez pędy rośliny, rzucając cienie jej liści i tworząc wrażenie, że światło przechodzi przez korony drzew znajdujących się na zewnątrz.

Chociaż kwiaty są ogólnie świetnym tematem do zdjęć, to o wiele bardziej fascynujące efekty może dać ich uwiecznianie w naturalnym otoczeniu. Niezależnie od tego, czy rosną w swoim naturalnym środowisku, na polu, w ogrodzie lub lesie, czy też stanowią część sztucznej aranżacji w pomieszczeniu, stworzenie tła uzupełniającego kolor i fakturę kwiatów sprawi, że obrazy będą miały o wiele większą siłę wyrazu. Jak pewnie wiesz, portrety kwiatów mogą stać się schematyczne i zwyczajne, ale zawsze można je uczynić bardziej ekscytującymi wizualnie.

Pobieżne spojrzenie na ulubione obrazy przedstawiające martwą naturę pozwoli dostrzec znacznie więcej szczegółów w tle, niż można by się było tego spodziewać. Chociaż kompozycje kwiatowe mogą być oczywiście głównym tematem – co jest znakiem rozpoznawczym artysty odnoszącego sukcesy w każdej dziedzinie – na obrazie często występuje wiele innych drobnych szczegółów, które równoważą jego całość.

Może to być kolorowe tło, fragment pomieszczenia wychodzący poza granice kadru lub powtarzające się, nieostre wzory w otaczającej roślinności, jeśli zdjęcie zostało wykonane w środowisku naturalnym.

Kluczową kwestią jest w tym wypadku umiejętność uzyskania idealnej równowagi między tłem a detalami tematu – muszą one do siebie pasować i nigdy nie powinny konkurować ze sobą o uwagę widza. Podobnie jak w przypadku portretu środowiskowego otoczenie powinno wspierać narrację, nie powodując jednocześnie utraty zainteresowania przez widza najważniejszymi elementami ujęcia.

Z tego powodu decyzje dotyczące tła należy podjąć dopiero po wybraniu tematu – tylko tak można mieć pewność, że kwiaty nie zostaną przyćmione przez barwy i fakturę innych elementów sceny. Dlatego właśnie fotografowanie kwiatów jest świetnym sposobem ćwiczenia innych form portretowania i robienia zdjęć w plenerze.

Widok z żabiej perspektywy

Obniżenie pozycji aparatu i zrobienie zdjęcia obiektywem skierowanym w górę pozwoliło uzyskać niezwykle widok działek kielicha, a jednocześnie uchwycić półprzezroczystość płatków.

Elementy sceny

Włączenie do kadru elementów tła, takich jak światło padające na okiennice, dodaje zdjęciom kwiatów kontekstu.

4 **Naświetlaj na światła** Oświetlenie stworzyło silny kontrast, dlatego aby zachować szczegóły delikatnych płatków, naświetlaliśmy na światła. Przelączyliśmy aparat w tryb punktowego pomiaru światła i niedoświetliliśmy zdjęcie o około jeden stopień przysłony, co zapobiegło prześwietleniom, odcieło światło zastane i pozwoliło uzyskać malarski styl.

5 **Eksperymentuj z głębią ostrości** Aby uzyskać wierniejsze odwzorowanie sceny, zwiększ głębię ostrości, z kolei zmniejszona ostrość spowoduje, że obraz będzie wyglądał niemal jak wykonany w studiu fotograficznym. Wypróbuj różne ustawienia, aby sprawdzić, jak wyraźnie chcesz ukazać tło. Otwórz ją mocniej, jeśli szczegóły zaczną konkurować z obiektem.

6 **Dostosuj wysokość położenia aparatu (i ogniskową)** Delikatnie wyreguluj pozycję aparatu, aby ustalić względną relację widoczności obiektu i tła. Obniżyliśmy położenie korpusu, aby zwiększyć nakładanie się kwiatów na krawędź okiennicy i uzyskać większy kontrast. Na głębię ostrości wpływa również kąt nachylenia obiektywu.

Twórcze wykorzystanie ekspozycji

Dostosuj wygląd swoich zdjęć, kontrolując głębię cieni

Fotografując nieruchomy obiekt, musisz pomyśleć o twórczych sposobach na wprowadzenie poczucia energii i nadanie ujęciu aktywnego, a nie pasywnego charakteru. W wielu przypadkach kompozycja kwiatowa stanowi część tła lub otoczenia.

Choć są one piękne dla oka, często traktowane są jako element uzupełniający większej dekoracji, na przykład nakrycia stołu, bukietu ślubnego lub elementu wystroju wnętrza. W każdym z tych przypadków stanowią dodatek do czegoś innego, a nie główny temat. W fotografii kwiatów staramy się skłonić widza, aby skupił się na czymś, co w przeciwnym razie mógłby zauważyć jedynie kątem oka, dlatego musimy dać mu powód do

przyjrzenia się najlepszym cechom obiektu.

Stwierdziliśmy już, że kolor i struktura są głównymi cechami kwiatów, a my możemy w twórczy sposób wykorzystać ekspozycję, aby zachęcić widzów do zwrócenia uwagi na oba te aspekty. Jasność sceny wpływa na intensywność kolorów obiektu oraz jego oddzielenie od tła. Tymczasem kierowanie światłem pozwala zmieniać równowagę faktury powierzchni i wewnętrznych struktur widocznych na zdjęciu, poprzez igranie z nieprzezroczystością niektórych części kwiatu.

Ponownie weź pod uwagę atmosferę, którą chcesz stworzyć, i upewnij się, że temat i styl obrazu do siebie pasują. Jeśli zależy Ci na jasnym, ostrym zdjęciu, to wybór ciemnego,

bogatego w kolorystykę okazu może nie być najlepszym pomysłem. Podobnie delikatny płatek w stonowanych odcieniach może nie wyglądać zbyt korzystnie w oświetleniu o słabym natężeniu.

Powyżej **Życie w ruchu**

Połączenie długiego czasu naświetlania z błyskiem flesza pozwoliło uchwycić wywołany wiatrem ruch krokusów, z jakim fotograf miał do czynienia na zewnątrz.

Naturalne jednolite tła

Twórz proste tła bez konieczności kupowania dodatkowych akcesoriów

Czarno-białe, jednolite tła są podstawą studyjnej fotografii kwiatów, ale w plenerze można uzyskać podobny efekt, stosując kreatywną ekspozycję i kompozycję. Skieruj wzrok w stronę kwiatu, wykorzystując niebo jako tło, wypełniając kadr i stosując dodatnią kompensację ekspozycji, aby niebo stało się zupełnie białe.

Alternatywnie w ciemniejszym otoczeniu użyj lampy błyskowej, aby oświetlić obiekt przy najkrótszym czasie synchronizacji migawki z błyskiem (zwykle 1/250 s), aby tło było całkowicie ciemne. W obu przypadkach sprawdź, czy nie doszło do rozpraszającej zmiany kolorystyki lub są widoczne niepożądane szczegóły.

Fotografowanie z wielokrotną ekspozycją

Połącz obrazy w aparacie w celu uzyskania kreatywnych efektów specjalnych

1 Aktywuj funkcję wielokrotnej ekspozycji
W przypadku większości marek aparatów tryb wielokrotnej ekspozycji jest domyślnie wyłączony. Wystarczy jednak odszukać go w menu fotografowania i włączyć. W jego podmenu wybierz liczbę zdjęć, które chcesz wykonać. Proponujemy zacząć od czegoś prostego, czyli od połączenia dwóch ekspozycji.

2 Ustaw tryb mieszania Często dostępnych jest kilka opcji łączenia ekspozycji. Mieszanie addytywne polega na prostym nałożeniu jednej ekspozycji na drugą, co może spowodować podwojenie czasu naświetlania. W przypadku kwiatów, aby uniknąć prześwietlenia i zachować głębię kolorów, zalecam tryb Uśredniony.

3 Rejestrowanie i podgląd Zrób pierwsze zdjęcie, a następnie skomponuj kadr z drugim kwiatem, dopasowując obrazy na ekranie tak, aby uzyskać najlepsze Twoim zdaniem nałożenie kolorów i kształtów. Spróbuj wykadrować je w różnych wielkościach, tak aby jedno ujęcie pasowało do drugiego. Zarejestruj drugą klatkę.

W stylu martwej natury

Połączenie kilku kadrów tworzy efekt, jakby kwiaty wypływały z wazonu, co dodatkowo zwiększa gęstość obrazu. Woleliśmy wersję bez struktury, ponieważ przytłaczała ten obraz.

Retusz zdjęć

Przenieś swoje zdjęcia na wyższy poziom, poprawiając ich wygląd w cyfrowej ciemni

Choć portrety kwiatów mogą wydawać się proste do wykonania pod względem kompozycji i oświetlenia, oferują także wiele możliwości twórczych i pozwalają swobodnie eksperymentować. Na początek ważne jest przyjrzenie się potencjalnym problemom z lokalną ekspozycją, ponieważ mogą one szybko się pojawić po oświetleniu roślin światłem kierunkowym. Może wystąpić również problem wywołany przez kontrast kolorów, wówczas wyzwaniem stanie się dobór balansu bieli, ponieważ mogą pojawić

się wyraźne różnice w temperaturze barwowej i odcieniach między kwiatami a ich tłem oraz między poszczególnymi okazami wykorzystanymi do stworzenia kompozycji. Obie kwestie wymagają wprowadzenia korekt lokalnych przy użyciu zaznaczenia, maskowania i narzędzi korekt ukierunkowanych, takich jak narzędzie Pędzel i Filtr promieniowy, dostępnych w wielu aplikacjach do edycji obrazu.

Oprócz usunięcia drobnych niedoskonałości i problemów z ekspozycją istnieje na zdjęciach

kwiatów możliwość kształtowania tematów poprzez zastosowanie bardziej złożonych procesów. Należą do nich nakładki faktur, filtry zniekształcające i koloryzacja, które nadadzą Twoim zdjęciom niepowtarzalny styl i pomogą zrobić z nich coś więcej niż zwykłe zdjęcia encyklopedyczne. Przyjrzyjmy się standardowemu, związanemu z edycją zdjęcia warsztatowi pracy, który można zastosować także przy retuszu innych gatunków fotografii, takich jak portrety i zdjęcia produktowe.

Edycja zdjęć kwiatów

Łączenie ujęć i zaawansowane techniki retuszu malarskich zdjęć kwiatów

1 Usuń dominantę kolorystyczną Oświetlenie domowe ma ciepłą barwę, która, choć podkreśla teatralny styl, powinna zostać zneutralizowana. Zaczęliśmy od obniżenia temperatury w edytorze RAW, a następnie zastosowaliśmy łagodne tonowanie niebieskich światła za pomocą narzędzi z sekcji Gradacja kolorów.

2 Zrównoważ kolory Wchodząc do panelu HSL, zmniejszyliśmy nasycenie kanału żółtego, a później kanału pomarańczowego, aby nieco ochłodzić kolorystykę obrazu. Następnie zmniejszyliśmy jasność żółci, aby zapobiec zlewaniu się kolorów, i zwiększyliśmy jasność zieleni, by wzmocnić kontrast w obrębie łodygi.

3 Umieść klatki w stosie Aby kolory na wszystkich zdjęciach były takie same, zsynchronizowaliśmy zmiany wprowadzone w krokach od 1 do 3 w edytorze plików RAW. Zrobiliśmy kilka zdjęć z subtelną zmianą położenia kwiatów i otworzyliśmy je jako Warstwy w programie Photoshop.

4 Zaaranżuj scenę Aby uzyskać jak najlepsze oświetlenie i odpowiednio rozmieścić kwiaty, by zasugerować większą ich liczbę, zamaskowaliśmy obszary na każdej z warstw przy użyciu dużego pędzla. Następnie zwiększyliśmy jego twardość, aby uzyskać ostre krawędzie płatków na wszystkich warstwach.

5 Zmiękczyć światła Używając skrótu ([Ctrl]/[Cmd] + [J]), zduplikuj warstwę Tł, zastosuj Rozmycie gaussowskie i dwukrotnie kliknij nową warstwę. W wywołanym oknie Styl warstwy w sekcji Mieszaj przeciągnij uchwyt cienia Bieżącej warstwy w prawo, aby wpłynąć na światła, a następnie przytrzymując wciśnięty klawisz [Alt]/[Option], kliknij uchwyt raz jeszcze, aby go rozdzielić i uzyskać płynniejsze mieszanie.

6 Popraw strukturę Jesteśmy zadowoleni z ujęcia, ale jeśli wolisz bardziej klasyczny styl, spróbuj pobrać plik z teksturą płótna – w Internecie można znaleźć wiele tego typu bezpłatnych plików. Przeciągnij fakturę na obraz, zmień jej rozmiar i tryb mieszania. My użyliśmy trybu Pomnoż.

Dodatkowe narzędzia

Oto kilka sposobów aby udoskonalić wygląd zdjęć kwiatów

NARZĘDZIE SZYBKIE ZAZNACZANIE

To narzędzie jest niezawodną pomocą, jeśli chcesz szybko wstępnie zaznaczyć większe elementy, na przykład płatki. Jest to narzędzie inteligentne, więc dodatkowe pociągnięcia pędzlem pozwolą dokonać dokładniejszego zaznaczenia.

OKNO DIALOGOWE ZAZNACZ I MASKUJ

Po uaktywnieniu zaznaczenia użyj narzędzi z sekcji Zaznacz i maskuj, aby móc lepiej dopracować zaznaczenie. Zaznacz pole wyboru Inteligentny promień i przeciągnij suwak w prawo, by utworzyć bardziej skomplikowane krawędzie zaznaczenia.

PUNKTOWY PĘDZEL KORYGUJĄCY

Choć jego nazwa może różnić się w zależności od aplikacji, Punktowy pędzel korygujący umożliwia szybkie ukrycie wszelkich niedoskonałości kwiatu, zachowując jednocześnie oryginalny rozkład światła i cieni.

NARZĘDZIE GĄBKĄ

Jest przydatne, gdy trzeba subtelnie zwiększyć lub zmniejszyć nasycenie kolorów w określonych częściach kwiatu. Używany ostrożnie może pomóc odpowiednio pokierować uwagą widza w obrębie kadru.

FORMOWANIE

Narzędzie to – częściej kojarzone z edycją portretów – można wykorzystać do wprowadzania drobnych zmian w kształcie płatków lub ich orientacji, gdy nie jest możliwe zrobienie tego na planie zdjęciowym.

JESZCZE LEPSZE ZDJĘCIA PTAKÓW

Przenieś swoją fotografię przyrodniczą na wyższy poziom, stosując tych kilka technik uwieczniania ptaków w locie

PARTNER PUBLIKACJI

Nikon

Niezależnie od tego, czy są duże, czy małe, rzadkie, czy pospolite, ptaki są wyjątkowo wdzięcznym tematem fotografii przyrodniczej. Aby móc zaprezentować je w całej majestatycznej okazałości, potrzebne są jednak nie tylko odpowiedni sprzęt i umiejętności, ale także znajomość ich zwyczajów i przewidywalnego zachowania, co jedynka pozwala tworzyć naprawdę wyjątkowe i fascynujące zdjęcia.

Na podstawie rozmów z zawodowcami i ekspertami w tej dziedzinie, przygotowaliśmy dla Was sporą garść porad dotyczących wielu aspektów fotografii przyrodniczej – od najlepszych ustawień aparatu, przez zasady budowania kompozycji, po tworzenie nastrojowych zbliżeń i dramatycznych ujęć akcji.

Na kolejnych stronach dzielimy się więc wskazówkami, radami i sztuczkami, które pomogą Wam skutecznie fotografować ptaki, a także dopracować zdjęcia podczas edycji.

Wybierz swoje podejście

Fotografia ptaków to gatunek, który daje mnóstwo możliwości eksperymentowania ze stylem, niezależnie od tego, czy jest to fotografia dokumentalna, nastrojowa, minimalistyczna, czy artystyczna.

Przygotuj się!

Przyjrzyj się swoim pierzastym przyjaciołom i poznaj wzorce zachowań, aby przewidzieć i uchwycić ich następny ruch

Zanim jednak wyruszysz w plener, poznaj bliżej interesujące Cię gatunki i ich zwyczaje. Wraz ze zmianą pór roku zmienia się także występowanie i zachowanie, wykorzystaj więc klasyczne książki, aplikacje i platformy internetowe, by uzbroić się w niezbędną wiedzę.

Warto dodać, że by szlifować swój warsztat, nie trzeba pokonywać dużych odległości. Ustawienie karmnika we własnym ogrodzie przyciągnie do niego lokalne gatunki i stworzy doskonałą okazję do ćwiczenia umiejętności fotograficznych.

A gdy już znajdziesz interesującego Cię ptaka, poświęć chwilę na jego obserwację. Analizując jego zachowanie i wyjątkowe cechy, zdobędziesz cenne informacje i będziesz lepiej przygotowany do uchwycenia ich na zdjęciu. Cierpliwość i umiejętność przewidywania to klucz do udanych zdjęć przyrodniczych.

Lokalizacja, lokalizacja i jeszcze raz lokalizacja

Odkryj ulubione miejsca profesjonalistów do fotografowania ptaków w Polsce

Biebrzański Park Narodowy

Największy park narodowy w Polsce i prawdziwy raj dla fotografów przyrody. Słynie z rozległych bagien i torfowisk, które są ostoją dla ponad 270 gatunków ptaków. Wiosną i jesienią można tu podziwiać tokujące bataliony, majestatyczne orły bieliki, a także derkacze i dubelty ukrywające się w wysokich trawach. Zimą wędrownie stada gęsi zbożowych i białoczelnych zatrzymują się na odpoczynek. Najlepszy okres na fotografowanie to kwiecień–maj, gdy ptaki są najbardziej aktywne i można uchwycić ich zachowania godowe.

Rezerwat Karsiborska Kępa

Położony niedaleko Świnoujścia rezerwat prowadzony przez Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków to jedno z najważniejszych miejsc dla wodniczki – jednego z najrzadszych ptaków Europy. Wiosną można tu obserwować także czaple białe, bąki i rybitwy czarne, a latem często pojawiają się bieliki patrolujące rozlewiska. Jesień to okres przelotów siewkowców i brodzieńców, które odpoczywają na podmokłych łąkach. Najlepszy czas na wizytę to maj–czerwiec, gdy ptaki są najbardziej aktywne.

Zoptymalizuj swoją sesję

Jak najlepiej wykorzystać podróż do miejsca, w którym chcesz zrobić zdjęcia

Eksperymentuj z różnymi punktami widzenia

Zazwyczaj najlepiej jest umieścić aparat na wysokości oczu fotografowanego tematu. Jednak w przypadku ptaków nie zawsze jest to możliwe. Zamiast tego staraj się wykorzystywać znajdujące się wysoko i nisko punkty obserwacyjne, aby móc uzyskać różnorodne kompozycje. Kwestią kluczową jest jednak tło. Często warto najpierw poszukać dobrego drugiego planu, a dopiero potem zaczekać, aż ptak wleci w wybrany przez Ciebie obszar.

Wycucie czasu

Fotografowanie o różnych porach dnia da Ci wiele okazji do zastosowania rozmaitych podejść, takich jak wykorzystanie światła do tworzenia sylwetek, podświetlanie obiektu lub robienie zdjęć utrzymanych w jasnej lub ciemnej tonacji. Stwarzanie sobie możliwości jest kluczem do uzyskania zróżnicowanych stylem obrazów i zachowania stałej inspiracji.

Zmien proporcje

Czasami oczywiste jest dla nas, czy lepsze będzie ujęcie pionowe, czy poziome, ale sprawdź, czy inne podejście nie będzie pasować do danej sceny lepiej – ostateczna decyzja odnośnie formatu kadru może Cię zaskoczyć. Chociaż możesz zmienić sposób wykadrowania na etapie edycji, zawsze najlepiej jest ustawić prawidłowe proporcje od razu podczas fotografowania, aby uzyskać najwyższą możliwą jakość obrazu.

Znajdź obramowanie

Zamiast martwić się elementami zasłaniającymi widok, wykorzystaj je do wyeksponowania obiektu. Nieostra roślinność może stanowić świetne obramowanie. Poruszaj się, obniż swoją pozycję i wypróbuj różne punkty widzenia, aby odkryć inne możliwości. Upewnij się, że ustawiasz ostrość w trybie pojedynczego punktu AF, aby aparat nie ogniskował obiektywu na roślinności, zamiast na obiekcie.

PROTIP

Fotografuj z poziomu oczu

Nowoczesne bezlusterkowce pozwalają fotografować znacznie wygodniej i efektywniej. By stworzyć atmosferę intymności na zdjęciu, warto zniżyć się do wysokości oczu, a w przypadku zdjęć wykonywanych na stawach i mokradłach, umieścić aparat zaraz nad lustrem wody.

BĄDŹ RANNYM PTASZKIEM

Wstawanie o trzeciej nad ranem może nie wydawać się zbyt zachęcające, ale fotografowanie ptaków warte jest takiego poświęcenia. Ptaki są zwykle aktywne o świcie i o zmierzchu, a światło złotej godziny stwarza wspaniałe możliwości. Unikniesz też tłumów i będziesz mógł zanurzyć się w spokoju i ciszy świata natury.

Stawy Milickie

Ten kompleks stawów na Dolnym Śląsku to prawdziwa mekka dla fotografów ptaków wodnych. Można tu uchwycić żurawie, czaple siwe, bączki i błotniaki stawowe szybujące nad wodą. Wiosną i latem stawy tętnią życiem – łabędzie krzykliwe, perkozy rdzawoszyje i gęgawy wychowują swoje młode. Jesienią z kolei można fotografować spektakularne przeloty tysięcy kaczek i gęsi. Najlepsze miesiące to wrzesień–październik, kiedy poranne mgły nad wodą dodają tajemniczej atmosfery, a ptaki gromadzą się w dużych skupiskach.

Spakuj sprzęt

Czego potrzebujesz by robić zdjęcia dzikiej przyrody? Jakie funkcje i cechy aparatu są kluczowe w tej dziedzinie fotografii? Oto kilka cennych wskazówek!

Teoretycznie do fotografowania ptaków można używać dowolnego aparatu, pod warunkiem, że fotograf dobrze zna jego możliwości i potrafi aktywować funkcje, które ułatwiają uchwycenie dynamicznych scen. Uszczelniony korpus oraz stabilizowana optyka z pewnością zwiększają komfort pracy w wymagających warunkach terenowych, choć nie są absolutnie konieczne – w razie potrzeby wystarczy solidny pokrowiec przeciwdeszczowy. Podobnie jest z wbudowaną stabilizacją optyczną. Nie każdy obiektyw może się nią pochwalić, ale na szczęście prawie każdy

nowy bezlusterkowiec ma już skuteczny system stabilizacji matrycy. Zawsze możemy też polegać na wystarczająco wysokiej czułości ISO i krótkich czasach migawki, ale może się to negatywnie odbić na jakości naszych zdjęć.

Pierwszym wyborem ambitnego fotografa przyrody może być np. pełnoklatkowy Nikon Z6 III, lub jeszcze bardziej zaawansowany model Z8. Oba są niesamowicie szybkie i oferują świetną pracę na wysokich czułościach ISO. Bo choć mniejsze matryce oferują pewną przewagę w postaci tzw. "crop factor", który zwiększa pozor-

ne przybliżenie, pełna klatka rekompensuje to większą szczegółowością oraz lepszą jakością obrazu w słabych warunkach oświetleniowych.

To na co koniecznie trzeba zwrócić uwagę wybierając korpus do fotografii ptaków, to przede wszystkim zaawansowany autofokus. Systemy najnowszych modeli bezlusterkowców potrafią już nawet rozpoznawać i śledzić oczy ptaków, co pozwala uzyskać ostre ujęcia nawet w dynamicznych sytuacjach. Oba aparaty oferują także tryb Pre-Release Capture, który zapisuje serię zdjęć jeszcze przed pełnym wciśnięciem spustu migaw-

STAŁKA CZY ZOOM?

Stałoogniskowe teleobiektywy mają wiele zalet, jak większa jasność czy lepsza korekcja optyczna. Ale modele zmiennoogniskowe zdecydowanie wygrywają uniwersalnością. Pozwalają szybko dostosować się do warunków i wielkości naszego tematu, dlatego może to być lepszy wybór, zwłaszcza na początek.

Dobierz optykę

Trzy zmiennoogniskowe telezoomy, które warto rozważyć

Nikkor Z 24-200 mm

Ten niezwykle uniwersalny zoom będzie świetnym wstępem do fotografii dzikiej przyrody. Oferuje szeroki zakres ogniskowych, dzięki czemu pozwoli na rejestrowanie zarówno szerokich ujęć jak i efektownych zbliżeń. Może pochwalić się szybkim silnikiem AF oraz wbudowanym systemem optycznej stabilizacji VR. Powłoka ARNEO gwarantuje z kolei świetną pracę pod ostre światło.

Nikkor Z 100-400 mm

To ulubiony obiektyw ptasiarzy, łączący niewielką wagę z dużą elastycznością, jaką zapewnia szeroki zakres ogniskowych. Pozwala fotografować „z ręki” wygodnie i stabilnie, bo ostrość wspierana jest przez wydajny system VR (5,5 EV). To też obiektyw od początku projektowany do pracy w plenerze - solidne uszczelnienia i powłoka fluorowa na przedniej soczewce czynią go odpornym na pogodę.

Nikkor Z 180-600 mm

To być może najciekawszy amatorski długi zoom w systemie Nikon Z. Rekordowy zakres ogniskowych (możliwość wydłużenia do 1200 mm z konwerterem 2x), uszczelniona konstrukcja i przystępna cena czynią z niego niezwykle łakomy kąsek. Waży niecałe 2 kg a do tego oferuje wydajną stabilizację optyczną VR (5,5 EV) i cichy krokowy silnik autofokusa typu STM.

Aparat dla ptasiarza

Nikon Z6 III

To aparat najnowszej generacji, który dzięki „częściowo warstwowej” matrycy, 3,5x szybciej czytuje informacje o obrazie, co przekłada się na tryb seryjny (30 kl./s w RAW i nawet 120 kl./s w JPEG), pomiar AF czuły do -10 EV oraz tryb Pre Burst, czyli zapis w pętli do 1 sekundy przed docięnięciem spustu migawki. Matryca oferuje teraz rekordowo szeroki natywny zakres czułości ISO 100 – 64000 a wszystko to zamknięto w bardzo małym i uszczelnionym korpusie.

Nikon Z8

To prawdziwy demon szybkości i wydajności. W ergonomicznym body bez fizycznej migawki zamknięto możliwości topowego modelu Z9, z tą samą pełnoklatkową matrycą o rozdzielczości 45,7 Mp i trybem zdjęć seryjnych 20 lub 30 kl./s (RAW/JPEG). Skuteczne fotografowanie wspiera hybrydowy, 493-polowy AF i oparte o głębokie uczenie zaawansowane detekcje, w tym bardzo przydatne wykrywanie zwierząt i ptaków. AF jest też czuły aż do -9 EV.

ki, co zwiększa szansę na uchwycenie idealnego momentu – na przykład startu ptaka z gałęzi lub złapania ryby przez drapieżnika. Szybki tryb seryjny pozwala rejestrować te wydarzenia z prędkością nawet 20–30 klatek na sekundę!

Oczywiście bez aparatu nie ma zdjęć, ale zdaniem wielu fotografów przyrody, od szybkiego korpusu, nawet ważniejszy jest wystarczająco długi obiektyw. Zwłaszcza biorąc pod uwagę to, jak niewielkie potrafią być fotografowane przez nas na początku gatunki. Na sąsiedniej stronie mamy dla Was kilka propozycji.

PROTIP

Jak uzyskać mniejszą głębię?

Mała głębia ostrości, to mocne rozmycie. Jak możemy kontrolować ten efekt? Decyduje o nim kilka czynników. Wielkość matrycy (im większa tym lepiej), maksymalna jasność obiektywu (im większa tym lepiej), długość ogniskowej (im większa tym lepiej) i odległość od obiektu (im mniejsza tym lepiej). Im więcej tych czynników uda Ci się połączyć, tym efektywniejsze rozmycie tła uzyskasz.

Wyróżnij swój temat

Jak uzyskać małą głębię ostrości i czyste tło, aby ptaki wyróżniały się na fotografiach

Jedną z ważniejszych technik w fotografii dzikiej przyrody, jest kontrolowanie głębi ostrości. Zazwyczaj stosuje się małą głębię, aby skupić uwagę na ptaku i delikatnie rozmyć wszystko, co nie jest głównym tematem fotografii. Dzięki temu widzowie mogą podziwiać wyraźnie uchwycone na zdjęciu szczegóły ptaka podczas gdy wszystko inne stanowi tylko uzupełnienie kadru i nie odwraca ich uwagi.

Przy odpowiedniej głębi ostrości żywe tła z dużą ilością roślinności mogą dodać do obrazu subtelnych akcentów faktury

i koloru. Z kolei mniej interesujące tła mogą w naturalny sposób rozplątać się w mglistym rozmyciu. Ale to samo stanie się również z pierwszym planem.

Technika ta jest skuteczna przy fotografowaniu ptaków siedzących na drzewach. Odpowiednie ustawienie głębi i punktu ostrości pozwala na uzyskanie zachwycających zdjęć. Gałęzie i liście w tle zapewniają różnorodność faktur i kolorów, a mniejsze gałązki na pierwszym planie nie rzucają się wówczas w oczy. Spójrz, jak efekt ten udało się wykorzystać na zdjęciu powyżej.

Kilka praktycznych porad...

Wykorzystując małą głębię ostrości, pamiętaj o...

Obiektyw i odległość od obiektu

Użycie obiektywu o dużym zakresie ogniskowych zapewnia dużą wszechstronność w różnych sytuacjach. Wybór dłuższej ogniskowej (500–600 mm) pomaga zachować dystans między Tobą a obiektem i wyeliminować wszelkie elementy rozpraszające. Dłuższe ogniskowe ograniczają również głębię ostrości, co oznacza, że dzięki nim uzyskasz wspaniały efekt *bokeh*.

Ustaw duży otwór przysłony

Praca z szeroko otwartą przysłoną nie tylko pozwala rozmyć tło, ale także umożliwia użycie krótszych czasów otwarcia migawki, ponieważ do matrycy aparatu dociera wówczas więcej światła. Dzięki krótszym czasom ekspozycji możesz robić piękne, ostre zdjęcia, nie ryzykując, że szybki ruch obiektu zepsuje obraz. Technika ta jest przydatna również przy fotografowaniu ptaków w locie.

Zimorodek

Gatunek ten jest szczególnie fotogeniczny, zwłaszcza jeśli uda Ci się go uchwycić nurkującego w poszukiwaniu ryb.

Dodaj elementy

Zwróć uwagę na gałęzie, liście, trzciny i inne elementy, które możesz włączyć do swojej kompozycji. Fotografując przez nie, dodasz głębi i kontekstu swoim zdjęciom, a tym samym zwrócisz uwagę na temat i stworzysz wizualnie ciekawszą oraz bardziej przekonującą kompozycję.

Mistrzowskie ustawianie ostrości

Aby móc śledzić ruchy ptaka, przełącz autofokus w tryb AF-C (ciągłe ustawianie ostrości). Ustaw centralny punkt AF na oczach ptaka w celu uzyskania ostrego obrazu, włącz blokadę pierścienia ostrości, by zapobiec przypadkowym zmianom ogniskowania obiektywu. Użyj krótkiego czasu otwarcia migawki, rzędu 1/1000 s, aby zamrozić ruch i uzyskać nieporuszone fotografie.

Jak obchodzić się z długimi obiektywami

Aby przybliżyć fotografowane obiekty, musisz zwiększyć swój zasięg

Posługiwanie się obiektywami typu superzoom może być trudne, ponieważ są długie i ciężkie, dlatego aby je ustabilizować i móc robić ostre zdjęcia, niezbędny może okazać się solidny statyw. W rozłożeniu ciężaru i zmniejszeniu obciążenia mocowania aparatu kluczową rolę odgrywają uchwyty typu L i kołnierze statywu obiektywu.

Spróbuj zrozumieć wpływ stabilizacji obrazu i redukcji drgań (VR) na Twój konkretny zestaw sprzętu. W przypadku dużych obiektywów, nawet po zamontowaniu ich na statywie, włączenie stabilizacji może być korzystne – należy jednak pamiętać, że aktywowanie stabilizacji czasami może powodować lekkie rozmycie rejestrowanego obrazu. Zawsze najpierw dobrze poznaj swój

sprzęt i sposób jego działania, a następnie, już w plenerze, zrób kilka ujęć próbnych, aby sprawdzić ostrość przed wykonaniem ostatecznego zdjęcia.

Przy ustalaniu czasu otwarcia migawki należy kierować się zasadą dwukrotnej wartości ogniskowej. Na przykład, fotografując obiektywem 500 mm, ustawiam czas naświetlania przynajmniej na 1/1000 s. Takie podejście pomaga uzyskać superostre obrazy, szczególnie w przypadku uwieczniania odległych tematów lub kiedy panują trudne warunki. W zależności od scenariusza fotografowania i oczekiwanych rezultatów konieczne może być użycie jeszcze krótszych czasów ekspozycji.

UŻYJ KONWERTERA

Nikon Z TC-2.0x podwaja ogniskową obiektywu, kosztem utraty dwóch stopni przysłony (f/4 staje się f/8). Dzięki optycznemu układowi soczewek zachowuje wysoką jakość obrazu i współpracuje z autofokusem, choć może nieco spowolnić jego działanie. To idealne rozwiązanie dla fotografów przyrody, którzy potrzebują większego zasięgu, lub gdy mamy już jasny zoom typu 70-200 mm f/2,8 i nie chcemy inwestować w nowy obiektyw.

PROTIP

Włącz detekcję ptaków Ta zaawansowana funkcja autofokusa, identyfikuje i śledzi ptaki w kadrze, niezależnie od ich pozycji czy ruchu. Dzięki algorytmom opartym na sztucznej inteligencji, aparat rozpoznaje zarówno oczy, głowę, jak i całą sylwetkę ptaka, co pozwala utrzymać ostrość nawet w dynamicznych scenach, takich jak lot czy polowanie. Funkcja ta znacząco zwiększa skuteczność ostrzenia w fotografii dzikiej przyrody, szczególnie w trudnych warunkach, np. przy gęstym tle lub zmiennym oświetleniu.

Uchwycić akcję

Zobacz, jak zamrażać dynamiczne momenty, uzyskując bogate w szczegóły, ostre zdjęcia

Uchwycenie ptaków w locie to wyzwanie wymagające cierpliwości, umiejętności i zrozumienia ich zachowania. Aby zamrozić ruch ptaka w powietrzu, należy zastosować bardzo krótki czas otwarcia migawki, by uniknąć rozmycia obrazu. Równie kluczowe dla uzyskania idealnego zdjęcia są umiejętność przewidywania trasy lotu ptaka i znajomość jego zwyczajów.

Użycie odpowiedniego sprzętu, zwłaszcza teleobiektywu z szybkim silnikiem autofokusa, może znacząco zwiększyć ostrość i szczegółowość zdjęć ptaków w locie. Ponadto stosowanie zasad kompozycji, takich jak reguła

trójpodziału, może pomóc w tworzeniu wizualnie atrakcyjnych obrazów.

Z kolei w uwydatnianiu szczegółów piór i skrzydeł ptaka podczas lotu kluczową rolę odgrywają warunki oświetleniowe. Fotografowanie podczas złotych godzin o wschodzie i zachodzie słońca może natomiast dodać zdjęciom ciepłego blasku. Jednak najważniejszą rzeczą, o której należy pamiętać, jest poszanowanie dzikich zwierząt i przede wszystkim zachowanie bezpiecznej odległości od ptaków, aby nie ingerować w naturalne środowisko i ich zachowania.

Przygotuj aparat

Ustawienia niezbędne do fotografowania ptaków w ruchu

1 Fotografuj z ręki Jeśli ptak, którego chcesz uchwycić na zdjęciu, jest nieruchomy lub porusza się powoli, lepiej będzie skorzystać ze statywu lub monopodu, zwłaszcza jeśli używasz dłuższego i cięższego obiektywu. Ptaki w locie lepiej jednak fotografować „z ręki” ponieważ z reguły poruszają się bardzo szybko i w sposób trudny do przewidzenia.

2 Wybór ustawień Używając statywu lub monopodu, nie zapomnij wyłączyć stabilizacji obrazu w obiektywie. W ten sposób uzyskasz ostrzejsze zdjęcia. Jednak podczas fotografowania z ręki lepiej jest tę funkcję aktywować. Niemniej dobrze jest i tak o coś się oprzeć (np. pień drzewa), by ustabilizować cały zestaw oraz sylwetkę.

3 JPEG czy RAW? Zapis w formacie RAW pozwala edytować zdjęcia według własnych upodobań i w wysokiej jakości – to taka sama różnica, jak między zakupem gotowego ciasta a zrobieniem go z wybranych samemu składników. Ale jeśli potrzebujesz tylko kilku zdjęć do wykorzystania w mediach społecznościowych, to lepiej rejestrować zdjęcia w formacie JPEG.

4 Rób zdjęcia bardzo szybko Jeśli chcesz uchwycić obiekt ostry jak brzytwa, najważniejszy będzie odpowiedni dobór czasu otwarcia migawki. Fotografuj w trybie manualnym (M). Wartość czasu naświetlania musi być co najmniej równa długości ogniskowej obiektywu, a najlepiej o połowę krótsza. Zalecane ustawienie dla ptaków w locie to czas ekspozycji 1/2500 s i 1/1000 s dla ptaków na ziemi.

5 Przysłona i czułość Staraj się ustawiać możliwie najniższe wartości liczbowe przysłony, aby do matrycy aparatu docierało jak najwięcej światła i aby uzyskać rozmyte tło. Najlepszym rozwiązaniem jest wybranie automatycznego ustawiania czułości, dzięki któremu aparat sam dobierze właściwą wartość ISO, ponieważ w ten sposób będziesz mógł skupić się wyłącznie na robieniu doskonałych, ostrych zdjęć.

6 Tylny przycisk ustawiania ostrości Funkcja ustawiania ostrości za pomocą tylnego przycisku oddziela aktywowanie autofokusa od przycisku spustu migawki i pozwala przypisać je do tylnego przycisku. W ten sposób zwiększasz kontrolę nad ostrością, umożliwiając wykonywanie zdjęć seryjnych bez ponownego ogniskowania obiektywu, co świetnie się sprawdza przy zachowywaniu ostrości na wybranym elemencie podczas fotografowania ptaków w locie.

Pamiętaj o...

Przyjrzyj się tematowi

Poświęcenie chwili na obserwację zachowania ptaków pozwoli Ci lepiej je zrozumieć i przewidzieć, w jaki sposób będą latać. Fotografując np. kanie rude, warto patrzeć na ich ogon, ponieważ dzięki niemu zmieniają kierunek i regulują prędkość lotu.

Tło zdjęcia

Tło jest często równie ważne jak temat. Przyjrzyj się otoczeniu, wybierz obszary oferujące odpowiednie tło i trzymaj kciuki, by ptaki przelatywały właśnie przez ten teren. Edycji tła możesz też dokonać później – to kolejny powód, dla którego warto zapisywać zdjęcia w formacie RAW.

Przygotuj się

Początkujący amatorzy zazwyczaj śledzą ptaka, utrzymując go na środku wizjera. Ale w przypadku trudnych do uchwycenia zachowań, jak na przykład nurkowanie, lepiej jest utrzymywać ptaka w górnej, środkowej części kadru, tak aby w razie jego szybkiego nurkowania mieć więcej czasu na zarejestrowanie tego momentu.

Kadruj szerzej

Większość nowoczesnych aparatów daje olbrzymie możliwości późniejszego przycięcia obrazu, dlatego nie kadruj ptaka zbyt ciasno – zdjęcie bez końcówek skrzydeł nie będzie udane. Zamiast tego zostaw trochę miejsca wokół obiektu, dzięki czemu będziesz mógł przyciąć kadr w postprodukcji i uzyskać lepszą kompozycję.

Zostaw zapas

Kadruj szerzej by móc zdecydować o kompozycji na etapie edycji. W dynamicznej sytuacji często nie ma na to czasu.

Bądź kreatywny

Fotografia ptaków nie musi mieć charakteru dokumentalnego. Pracując nad swoimi fotografiami w postprodukcji nie bójcie się twórczo eksperymentować

Fotografię ptaków często uważa się za gatunek raczej przedstawiający niż interpretacyjny, dlatego eksperymentowanie z różnymi stylami jest w tym przypadku rzadziej spotykane. W przeciwieństwie do wielu innych dziedzin fotografii normą są jednak raczej zdjęcia kolorowe – dzieje się tak dlatego, że ludzie lubią postrzegać zdjęcia dzikiej przyrody jako wiernie odzwierciedlające wygląd obiektu, zwłaszcza jeśli jest to rzadki lub egzotyczny gatunek.

Nie myśl jednak o swoich ujęciach dzikiej przyrody jako o zwykłych dokumentach naukowych – dzięki wykorzystaniu dostęp-

nych możliwości twórczych fotografia ptaków może również prezentować bardziej artystyczne podejście. Czysta i bezpośrednia natura fotografii czarno-białej także może dać w tym przypadku dobre rezultaty, ponieważ usunięcie rozpraszającego koloru pozwala podkreślić formę i fakturę. Monochromatyczna konwersja nie zawsze sprawdza się w przypadku każdego obiektu i sceny przyrodniczej, ale warto spróbować. Gdy da dobry efekt, może stworzyć wyrazistą i bardziej abstrakcyjną reprezentację tematu.

Im bardziej kreatywne są zdjęcia, tym ważniejsza staje się ich edycja. Na przykład w przypadku zdjęć utrzymanych w jasnej i ciemnej tonacji, im więcej składowych i elementów rozpraszających usuniesz, aby wyróżnić obiekt, tym bardziej widoczne będą najmniejsze prześwietlenia lub niedoświetlone cienie na sylwetce ptaka. Jak w przypadku każdej edycji, najlepiej jest po jej zakończeniu na chwilę odejść od monitora i obejrzeć obraz ponownie za jakiś czas. Niesamowicie, jak często w rezultacie takiego sposobu pracy zauważasz coś, czego wcześniej nie widziałeś.

Rozgałęzienie

Dzięki konwersji obrazu do odcieni szarości udało się uwypuklić elementy sceny, kładąc nacisk na strukturę drzewa i skrzydła ptaka.

Rób abstrakcyjne, monochromatyczne zdjęcia

Przekonwertuj zdjęcia na czarno-białe, aby nadać im bardziej spektakularny wygląd

KADROWANIE MA ZNACZENIE

Rozważ przycięcie lub wydłużenie kadru, aby usunąć rozpraszające elementy lub dać dzikim zwierzętom przestrzeń do oddychania.

KLUCZEM JEST JASNOŚĆ

Ponieważ odcienie szarości różnią się między sobą jasnością, a nie kontrastem kolorów, to aby uzyskać maksymalny efekt, poszczególne tony powinny być zróżnicowane właśnie pod względem jasności.

PROSTOTA ZWYCIĘŻA

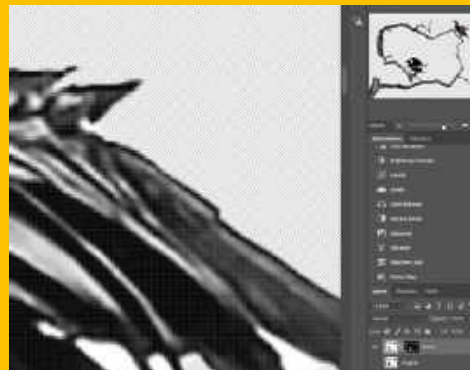
Sekretem uzyskania abstrakcyjnego efektu jest często przywrócenie zdjęciu widoczności podstawowych elementów w obrębie tematu i tła.

Poprawianie zdjęć podczas edycji

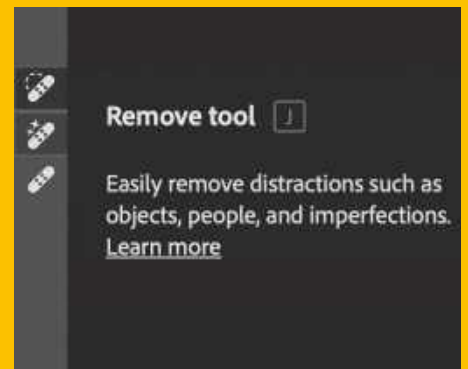
Podstawowe kroki w postprodukcji, które mają na celu podkreślenie abstrakcyjnego charakteru ujęć ptaków

1 Skonwertuj do czerni i bieli Aby na bieżąco obserwować różnice we wprowadzanych zmianach w odcieniach szarości, zamiast zgadywać, jak modyfikacje wpłyną na wygląd obrazu, należy najpierw zamienić obraz na monochromatyczny. By zachować nienaruszone kanały kolorów, dodaj warstwę dopasowania Czarno-biały. Użyj suwaków kolorów w celu wprowadzenia zmian. Monochromatyczne odcienie kontrastują ze sobą pod względem jasności, więc regulacja nasycenia kolorów, temperatury i odcienia wpływa na fotografii czarno-białej.

2 Edytuj niezależnie Użyj różnych dostępnych w programie do edycji opcji maskowania, aby oddzielić od siebie wszelkie wprowadzane w obrębie tematu i tła zmiany. Technika ta jest szczególnie przydatna podczas pracy ze zdjęciami utrzymanymi w jasnej lub ciemnej tonacji, ponieważ umożliwia rozjaśnienie lub przyciemnienie tła bez wpływu na obiekt. Ważne jest, by nie spieszyć się podczas retuszu. Poświęć chwilę na dokładne dopasowanie maski, aby uniknąć powstania aureoli i ciemnych obszarów na krawędziach obiektu, które mogą negatywnie wpływać na wygląd fotografii.

3 Wyliminuj elementy rozpraszające W zależności od podejścia do fotografii należy dokonać starannej edycji i unikać przedstawienia obiektu w sposób zniekształcony. Jest to szczególnie ważne w przypadku zgłaszania prac na konkursy, na których obowiązują określone zasady dotyczące poziomu dozwolonego retuszu i edycji. Niemniej korzystne może się okazać usunięcie rozpraszających elementów, takich jak gałęzie, odstające liście, a nawet jasne plamy. Eliminując je, kierujesz uwagę widzów bezpośrednio na temat i maksymalizujesz siłę oddziaływania kadru.

DOŚWIETL TO BŁYSKIEM!

Odkryj potencjał sztucznego oświetlenia błyskowego i naucz się je wykorzystywać do zdjęć we wnętrzach i w plenerze

Dzień ślubu

Ze światła błyskowego warto korzystać również w bardzo słoneczne dni. Czasami to jedyny sposób, by wypełnić powstające wówczas mocne cienie.

Niektórzy fotografowie uważają lampę błyskową za niezbędne narzędzie pracy, podczas gdy inni podchodzą do niej z rezerwą i wolą polegać na świetle zastanym. Jednakże odpowiednio zbalansowane sztuczne oświetlenie wyraźnie poprawia jakość zdjęć nie odbierając im jednocześnie naturalnego wyglądu.

Korzystanie z flesza zapewnia większą kontrolę i elastyczność, umożliwiając tworzenie bardziej kreatywnych i profesjonalnych efektów, nawet podczas fotografowania w jasnym świetle dziennym

W tym poradniku zagłębimy się w podstawy fotografii z lampą błyskową i pokażemy, jak opanować i kształtować charakter światła, aby urzeczywistnić swoją wizję artystyczną.

Zaprezentujemy również techniki pozwalające wtapiać błysk w naturalne światło zastane i przyjrzymy się bardziej niekonwencjonalnym podejściom, które pobudzą Twoją kreatywność. Na koniec nasz ekspert od błysku Vince Preston podzieli się profesjonalnymi radami i opowie o swoich sesjach, które realizował w plenerze dla klientów, wykonując zdjęcia z różnych gatunków tego medium.

**UNIKANIE
CZARNYCH PASÓW**

Podczas pracy z fleszem kluczowym parametrem jest czas ekspozycji. Należy też wziąć pod uwagę charakterystyczny dla danego modelu aparatu najkrótszy czas synchronizacji błysku z migawką (od ok. 1/125 s do 1/200 s). Jeśli ustawisz krótszy czas naświetlania, na zdjęciu mogą pojawić się czarne pasy.

Niebieskie światła

Jeśli skupiasz się na portretach studyjnych lub zdjęciach produktowych, to niezbędne w Twojej pracy okażą się główce błyskowe lub lampy studyjne.

Jak korzystać z flesza

Zrozumienie podstaw działania lamp błyskowych pozwoli Ci ich używać do wyróżnienia swoich prac

Rozważając włączenie lamp do swojego workflow, warto zastanowić się nad własnym podejściem do fotografii. Jeśli pracujesz głównie w studio i zajmujesz się portretami lub zdjęciami produktowymi, najlepszym rozwiązaniem będą zintegrowane głowice błyskowe lub lampy studyjne. Warto jednak zadbać o mobilność i oszczędność miejsca, dlatego dobrym wyborem będzie bezprzewodowy system oświetleniowy. Przykładem jest Profoto B10 – kompaktowy, łatwy w transporcie i bardzo uniwersalny. Dzięki niemu możesz pracować zarówno w studio, jak i w plenerze, bez ograniczeń wynikających z kabli.

Innym rozwiązaniem jest mocna lampa błyskowa zamocowana w gorącej stopce aparatu. Zapewnia swobodę działania i pozwala szybko dostosować się do zmieniających się warunków oświetleniowych, co sprawdza się zwłaszcza przy fotografowaniu

eventów i ślubów. Taki flesz można też zamontować na statywie i używać jako zewnętrznego źródła światła, co daje większą kontrolę nad oświetleniem. Dobrym przykładem jest Profoto A10 – kompaktowa, ale wystarczająco mocna, by oświetlić większość planów zdjęciowych.

Choć moc lampy i intensywność błysku mają duże znaczenie, kluczowa jest kontrola charakteru światła, zwłaszcza przy silnych głowicach studyjnych. W zależności od rodzaju fotografii, do modelowania światła używa się modyfikatorów, dyfuzorów i maskownic. Nie muszą to być drogie akcesoria – wiele z nich można wykonać samodzielnie. Na przykład papierowe talerzyki i wykałaczki mogą posłużyć do stworzenia prowizorycznej czaszy modelującej, a biała plastikowa torba owinięta wokół lampy błyskowej zamontowanej na aparacie działa jak prosty softbox.

Wyzwalanie flesza zdjętego z aparatu

Używając lamp błyskowych typu speedlite, warto wyzwalać je zdalnie

Podczas pracy z fleszem aparat i lampa muszą się synchronizować, aby błysk był zgodny z czasem otwarcia migawki. Jeśli lampa jest zamocowana w gorącej stopce, w trybie Commander (CMD) może pełnić funkcję wyzwalacza dla zewnętrznych fleszy znajdujących się w polu widzenia, eliminując konieczność stosowania dodatkowego nadajnika. Gdy korzystasz z lampy poza aparatem, do przesyłania informacji TTL można użyć różnego rodzaju wyzwalaczy. Jeśli potrzebujesz większego zasięgu lub sterowania wieloma grupami głowic błyskowych, dobrym rozwiązaniem jest Optical Commander. Z kolei bezprzewodowe wyzwalacze radiowe pozwalają umieścić lampę w dowolnym miejscu, zapewniając niezawodne przesyłanie sygnału nawet wtedy, gdy flesz nie jest w polu widzenia.

Jak korzystać z grup i kanałów

Zyskaj większą kontrolę i unikaj przypadkowego wyzwalania

Aby korzystać z wyzwalanej bezprzewodowo lampy błyskowej i móc pracować z wieloma urządzeniami jednocześnie, należy upewnić się, że flesze komunikują się na tej samej częstotliwości. Wymaga to przypisania lamp do określonego kanału. Kanały można ustawiać z poziomu menu aparatu i flesza albo za pomocą fizycznych przełączników. Chcąc mieć jeszcze większą kontrolę, możesz podzielić lampy błyskowe na grupy, z których każda będzie sterowana niezależnie, dzięki czemu możliwa jest ich aktywacja lub dezaktywacja z poziomu aparatu.

Kontrolowanie światła

Przegląd akcesoriów do modyfikowania, kształtowania i rozpraszania błysku

SOFTBOX

Typ: Modyfikator

Dostępne dla: Lampa błyskowa na aparacie lub zdjęta, głowica zintegrowana. Popularny modyfikator światła stosowany w wielu gatunkach fotografii, który zmniejsza światło, eliminuje ostre cienie i nadaje modelowi korzystny wygląd.

PARASOLKA

Typ: Dyfuzor

Dostępne dla: Lampa błyskowa zdjęta z aparatu lub głowica zintegrowana. Biała parasolka zapewnia miękkie i równomierne oświetlenie, natomiast złota lub srebrna – daje nieco twardsze światło i ociepla lub ochładza kolorystykę obrazu.

CZASZA MODELUJĄCA

Typ: Modyfikator

Dostępne dla: Lampa błyskowa na aparacie lub z niego zdjęta, głowica zintegrowana. Daje mało kontrastowe oświetlenie, idealne do wykonania portretów lub zdjęć beauty, ponieważ tworzy w oczach fotografowanej osoby okrągłe refleksy światła.

KRATOWNICA

Typ: Kształtownik

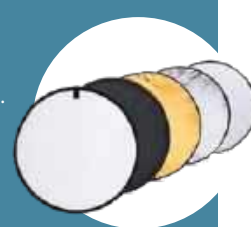
Dostępne dla: Lampa błyskowa zamocowana na aparacie lub z niego zdjęta, głowica zintegrowana. Daje twarde i skupione światło, które oświetla obiekt skupioną wiązką światła. Siatki i kratownice dostępne są w różnych rozmiarach i służą do tworzenia oświetlenia o różnej intensywności.

BLENDY

Typ: Dyfuzor

Dostępne dla: Lampa błyskowa zdjęta z aparatu lub głowica zintegrowana. Niedrogie, niezbędne narzędzie do pracy z lampą wyzwalaną zdalnie, które pozwala kierować światło na określone obszary tematu przy użyciu różnych rodzajów pokrywających je powierzchni, pozwalających kontrolować intensywność odbijanego światła.

ZADBAJ O ZASILANIE

Wybierając się na sesję zdjęciową w plenerze, pamiętaj o zabraniu zapasowych baterii do lampy błyskowej. W zależności od intensywności światła i częstotliwości używania flesza oraz tego, kiedy wyprodukowana została Twoja lampa, baterie mogą rozładowywać się szybciej, niż można by się tego spodziewać.

TECHNIKA 1

Skróć czas ekspozycji

Użyj trybu synchronizacji z krótkimi czasami otwarcia migawki, by zamrozić szybki ruch

Aby uchwycić ruch bez rozmycia, możesz zastosować bardzo krótki czas naświetlania lub użyć lampy błyskowej. Błysk pozwala zamrozić ruch skuteczniej niż najkrótszy dostępny czas ekspozycji w aparacie. Oto projekt, który możesz zrealizować w domu, aby przećwiczyć tę technikę – fotografowanie wody w ruchu.

Najpierw ustaw lampę błyskową obok pojemnika lub szklanki z wodą, pozostawiając trochę przestrzeni między fleszem a obiektem. Aby uniknąć odbić na szkło i uzyskać miękkie światło, umieść półprzezroczysty panel dyfuzyjny blendy

między lampą a zestawem. Następnie przełącz flesz w tryb bezprzewodowy (Slave) i upewnij się, że komunikuje się z aparatem na tym samym kanale. Pracując w trybie manualnym, ustaw moc błysku na 1/4.

Najlepiej zamontować aparat na statywie i użyć samowyzwalacza lub zdalnego wyzwalacza, aby uniknąć drgań. Fotografuj w trybie manualnym (M), ustawiając przysłonę około f/8 dla maksymalnej ostrości oraz niską czułość ISO, aby ograniczyć szumy.

Umieść jakiś przedmiot w pojemniku z wodą, tam, gdzie będzie odbywać się akcja, i ustaw na nim ostrość. Następnie przełącz autofocus na tryb manualny, aby uniknąć przypadkowej zmiany ostrości w trakcie ujęcia. Na koniec zajmij dogodną pozycję, wrzuć do pojemnika owoc lub kostkę lodu i w odpowiednim momencie naciśnij spust migawki, rejestrując efekt zamrożenia ruchu. Sprawdź efekt, i powtórz próbę jeśli to konieczne.

Błyśnij, aby wyróżnić

ODDZIELONY TEMAT

Światło błyskowe jest dominujące i skierowane bezpośrednio na modela, dzięki czemu jest on wyodrębniony z tła.

DYNAMICZNE OŚWIETLENIE

Temat wyróżnia się wizualnie, a krótki czas naświetlania pozwolił wyeliminować światło otoczenia, tworząc uderzający kontrast i nadając zdjęciu styl fotografii prasowej.

TECHNIKA 2

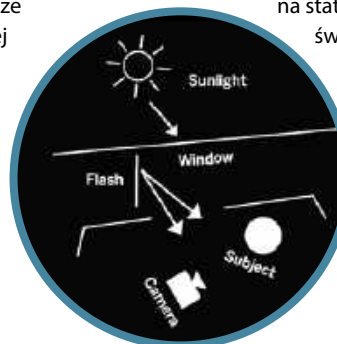
Wtop błysk w światło zastane

Zrównoważ ekspozycję sceny, dopełniając oświetlenie otoczenia

Używanie lampy błyskowej w pomieszczeniu w ciągu dnia, zwłaszcza jeśli jest ono dobrze oświetlone światłem naturalnym, może wydawać się sprzeczne ze zdrowym rozsądkiem. Jednak dodatkowe sztuczne światło z flesza – o ile tylko zostanie użyte prawidłowo – może poprawić wygląd fotografowanej osoby. Tworzy refleksy w oczach modela, sprawiając, że wydają się one żywsze, a jednocześnie rozjaśnia skórę i redukuje cienie na twarzy.

Najtrudniejszym zadaniem jest staranne zrównoważenie światła naturalnego, światła otoczenia i błysku flesza w celu

uzyskania naturalnie wyglądających efektów fotograficznych. Aby to zrobić, należy umieścić temat w pobliżu okna. W przypadku stosowania tej techniki lampą błyskową może być głowica studyjna lub flesz zdjęty z aparatu. Zamontuj go na statywie i ustaw obok okna, tak aby światło naturalne i światło lampy padało na scenę z tego samego kierunku. Aby uzyskać wrażenie oświetlenia naturalnego, użyj modyfikatora - nałożonego na flesz softboks. Im większy, tym bardziej naturalny będzie efekt. Chcąc uzyskać miękkie oświetlenie, ustaw słabą moc błysku.

TECHNIKA 3

Wydłuż czas naświetlania

Uwidocznij ruch, używając synchronizacji błysku z długimi czasami naświetlania

1 Przygotuj plan zdjęciowy

Najlepsze efekty w tej technice uzyskasz, fotografując obiekt na czarnym tle. Aby zdjęcie było bardziej efektowne, użyj kolorowych elementów, np. jaskrawej sukienki. Ruch stanie się bardziej widoczny, jeśli poprosisz modela o taniec lub poruszenie rekwizytu, np. kwiatu, w trakcie naświetlania.

2 Wybierz rodzaj lampy błyskowej

Jeśli obiekt nie wymaga przestrzeni, wystarczy lampa mocowana w gorącej stopce. W przypadku większych scen lepiej sprawdzą się głowice studyjne, które warto ustawić po lewej i prawej stronie. Aby uzyskać oczekiwany efekt, oprócz lampy błyskowej potrzebne będzie także źródło światła ciągłego.

3 Zachowaj stabilność

Zamocowanie aparatu na statywie pozwoli uniknąć drgań i zapewni swobodę działania, szczególnie jeśli pracujesz samodzielnie. Fotografuj w trybie manualnym, ustaw przysłonę na około $f/8$ dla maksymalnej ostrości, obniż czułość ISO i wydłuż czas otwarcia migawki. Zaczynaj od 2 sekund i wykonaj kilka próbnych zdjęć, aby dobrać optymalne ustawienia.

4 Dostosuj ustawienia lampy błyskowej

W menu aparatu wybierz tryb synchronizacji błysku z pierwszą lub drugą kurtyną migawki. Jeśli aparat posiada dedykowany przycisk sterowania lampą, naciśnij go, aż aktywujesz synchronizację. Skorelowanie z pierwszą kurtyną powoduje błysk na początku ekspozycji, natomiast z drugą – na jej końcu.

5 Naciśnij spust migawki

Aby uniknąć poruszenia aparatu, skorzystaj z samowyzwalacza lub zdalnego wyzwalacza migawki. Po rozpoczęciu ekspozycji poproś modela o ruch lub sam wpraw w ruch fotografowany obiekt. Pamiętaj, że jeśli używasz synchronizacji z pierwszą lub drugą kurtyną migawki, moment błysku musi pokrywać się z optymalnym ustawieniem obiektu w kadrcie.

Życie w ruchu

Dzięki trybowi synchronizacji błysku z długimi czasami otwarcia migawki możemy ukazać ruch, wprowadzając do obrazu rozmycie.

Następnie ustaw aparat w trybie manualnym (M) i wybierz duży otwór przysłony (o wartości $f/5$ lub mniejszej), aby uzyskać dobrą równowagę między światłem naturalnym, światłem zastanym i światłem lampy błyskowej. Z uwagi na to, że pracujesz przy świetle naturalnym, może być konieczne dostosowanie wielkości otworu względnego i czułości matrycy, ponieważ podczas robienia zdjęć położenie słońca i stopień zachmurzenia mogą się zmieniać.

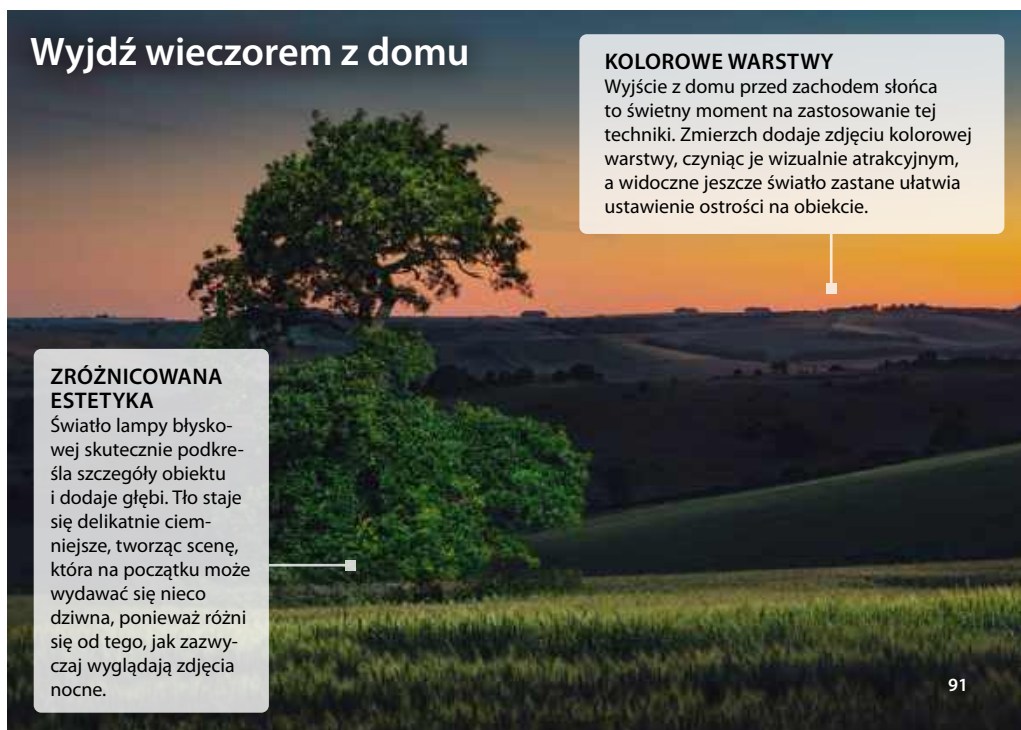
Wyjdź wieczorem z domu

KOLOROWE WARSTWY

Wyjście z domu przed zachodem słońca to świetny moment na zastosowanie tej techniki. Zmierzch dodaje zdjęciu kolorowej warstwy, czyniąc je wizualnie atrakcyjnym, a widoczne jeszcze światło zastane ułatwia ustawienie ostrości na obiekcie.

ZRÓŻNICOWANA ESTETYKA

Światło lampy błyskowej skutecznie podkreśla szczegóły obiektu i dodaje głębi. Tło staje się delikatnie ciemniejsze, tworząc scenę, która na początku może wydawać się nieco dziwna, ponieważ różni się od tego, jak zazwyczaj wyglądają zdjęcia nocne.

Z lampą poza studiem

Vince Preston

Vince Preston to mieszkający w Leicestershire w Wielkiej Brytanii fotograf i ambasador marki Calibrate. Specjalizuje się w fotografii portretowej, ślubnej,

eventowej i reklamowej. Współpracuje z popularnymi markami i ma bardzo zróżnicowaną klientelę. Vince został nagrodzony w konkursie Midlands Enterprise Awards w kategorii „Najlepszy fotograf ślubny i wydarzeń korporacyjnych 2023” oraz „Najbardziej innowacyjny fotograf ślubny i wydarzeń korporacyjnych 2024”.

lifeinpixels.co.uk

Instagram: [@life_in_pixels_your_adventure](https://www.instagram.com/life_in_pixels_your_adventure)

Vince Preston wyjaśnia, jak pracować z lampami błyskowymi, wychodząc poza swoją strefę komfortu

„Lampa błyskowa to wszechstronne narzędzie, które przy umiejętnym użyciu może znacząco poprawić wygląd zdjęć” – mówi Vince Preston. „Niezależnie od tego, czy fotografujesz w słabym świetle, czy w plenerze, opanowanie pracy z fleszem pozwala skutecznie kontrolować oświetlenie i wykorzystywać je na swoją korzyść” – dodaje.

Jest to szczególnie istotne podczas sesji z klientami w plenerze, gdzie naturalne światło często nie zapewnia idealnej ekspozycji. Lampa błyskowa otwiera nowe możliwości, umożliwiając fotografowanie w różnych miejscach i o każdej porze dnia. „Poza studiem kluczowe jest bezprzewodowe sterowanie oświetleniem – niezależnie od tego, czy chodzi o portrety, zdjęcia produktowe, czy reportaże ślubne. Stawiam na niezawodność i wysoką jakość, dlatego wybieram lampy Profoto” – podkreśla Vince.

Choć flesz jest powszechnie wykorzystywany w fotografii produktowej i portretowej, jego użycie w świetle dziennym pozwala rozjaśnić głębokie cienie i zamrozić ruch. „Najważniejsze to wiedzieć, kiedy używać lampy, jak ją kontrolować i jak unikać błędów. Ćwiczenie i eksperymentowanie pomagają w pełni wykorzystać jej potencjał, co przekłada się na lepsze, bardziej dynamiczne zdjęcia” – tłumaczy Vince. Jak w każdej dziedzinie fotografii, praktyka jest kluczowa. Aby lepiej zrozumieć działanie lampy błyskowej, intensywność światła i jego wpływ na fotografowany obiekt, warto podjąć wyzwanie „jedno zdjęcie dziennie”. Fotografowanie w różnych warunkach oświetleniowych pozwala nabrać pewności siebie i elastyczności, co jest nieocenione podczas pracy na planie.

Miękkie światło okienne
„Opanowanie umiejętności korzystania z lampy błyskowej pozwoli Ci manipulować światłem na swoją korzyść” – mówi Vince.

Niech sesja będzie wspólnym doświadczeniem

Jak pracować z klientami, by tworzyć zachwycające materiały wizualne

„Od początku kariery stawiam na wyjątkowe doświadczenia klientów. Liczy się każda interakcja – od pierwszego kontaktu po finalny efekt sesji” – mówi Vince. „Styl jest ważny, ale to osobista relacja sprawia, że moje zdjęcia są wyjątkowe. Chodzi o coś więcej niż same fotografie. Dobre doświadczenie angażuje zmysły, wywołuje emocje i buduje więź” – dodaje. „To właśnie ono wyróżnia markę, wzmacnia lojalność i sprawia, że klienci polecają mnie innym. Satysfakcja przekłada się na zaufanie, a zadowoleni klienci chętniej wracają po kolejne sesje”.

System oświetleniowy Vince'a

Oto dlaczego Vince używa różnych lamp do różnych celów

PROFOTO B10

Podczas wykonywania zdjęć portretowych w studiu i plenerze Vince używa profesjonalnego systemu oświetleniowego Profoto B10. Dzięki mocy pięciu lamp błyskowych oraz możliwości pracy w trybie oświetlania światłem ciągłym z regulowaną jasnością i temperaturą barwową lampy te doskonale nadają się zarówno do fotografowania, jak i kręcenia filmów. Ten lekki zestaw jest sterowany bezprzewodowo – zapewnia użytkownikowi swobodę ruchów i pozwala mu skupić się na robieniu zdjęć. Oferuje również dużą elastyczność, ponieważ lampy można zamontować na statywach fotograficznych lub oświetleniowych. Możliwe jest sterowanie nimi za pośrednictwem aplikacji Profoto, są kompatybilne z pilotami Profoto Air i można używać wraz z nimi ponad 120 modyfikatorów do kształtowania charakteru światła.

PROFOTO A10

Kiedy Vince otrzymuje zlecenie na obsłużenie jakiegoś wydarzenia, zawsze pamięta o zabraniu ze sobą lampy Profoto A10. Moc flesza wynosi 76 W, co oznacza, że jest on wystarczająco mocny, aby można było go używać, fotografując przy świetle dziennym, nawet w ostrym południowym słońcu. Lampę A10 można zamontować bezpośrednio w gnieździe gorącej stopki aparatu, a dzięki krótkiemu czasowi ładowania pozwala ona uchwycić całą sekwencję ujęć w trybie zdjęć seryjnych. Gdy jest zamontowana na aparacie, działa jako wyzwalacz i oferuje szereg trybów fotografowania. Dostępne są jednak także różne inne sposoby sterowania światłem, np. za pomocą wyzwalaczy Profoto, smartfona lub iPada.

Podkreśl kolor

Wolisz uchwycić naturalne barwy czy w twórczy sposób wykorzystać filtry?

Fotografia daje niemal nieograniczoną swobodę twórczą w zakresie kolorystyki, co jest jej ogromną zaletą. Barwy zmieniają język wizualny obrazu i wpływają na odbiór zdjęcia, oddziałując na widza w różnorodny sposób. Widać to na przykładzie gradacji kolorów stosowanej w popularnych filmach czy kampaniach reklamowych znanych marek, gdzie konkretna tonacja buduje określony styl. Aby nadać swoim zdjęciom bardziej artystyczny charakter, możesz eksperymentować z nakładaniem na lampę błyskową kolorowych filtrów, które pomagają kreować atmosferę i wzmacniać nastroj. Niemniej w fotografii

produktowej i sesjach dla klientów kluczowe jest wierne odwzorowanie kolorów. Vince podkreśla, że w tych dziedzinach często stosuje się lampę błyskową, ponieważ zapewnia spójność oświetlenia i eliminuje wpływ zmiennych warunków zewnętrznych. W fotografii portretowej korekta koloru skóry na etapie edycji bywa trudna i czasochłonna, dlatego odpowiednie ustawienie światła jest niezwykle istotne. W zdjęciach produktowych precyzyjne oddanie barw opakowania i samego produktu ma kluczowe znaczenie dla zachowania rozpoznawalności marki, co jest istotne w fotografii reklamowej.

Jednym z najlepszych sposobów na wierne odwzorowanie kolorów jest ręczne ustawienie balansu bieli lub użycie szarej karty. Vince korzysta z ColorChecker Passport, który pozwala na dokładne odwzorowanie rzeczywistej kolorystyki podczas sesji. Calibrite ColorChecker Passport to wzornik składający się z 24 standardowych pól kolorystycznych, wykorzystywany do tworzenia niestandardowych profili aparatów i oceny wierności kolorów. Dzięki intuicyjnej obsłudze jest przydatnym narzędziem zarówno dla doświadczonych fotografów, jak i tych, którzy dopiero zaczynają pracę z kalibracją kolorów.

Kolorowe odcienie

Kolory mogą zmienić wizualny język Twoich obrazów i dodać im artystycznego charakteru.

Sprawdź wierność odwzorowania barw

Jak Vince uzyskuje „prawdziwe” kolory dzięki wykorzystaniu ColorCheckera

Vince stosuje technikę zwaną subiektywną kalibracją kolorów. Najpierw aranżuje scenę, dostosowuje oświetlenie i pozycjonuje temat, a następnie umieszcza wzornik obok tematu. Do nadzorowania całego procesu używa tabletu, na którym można obejrzeć kolorystykę sceny. Ma na nim zainstalowaną aplikację umożliwiającą wykrywanie autentycznych barw za pomocą wzornika ColorChecker Passport, co gwarantuje wierność i spójność odwzorowania. Po zarejestrowaniu sceny Vince zapisuje próbkę referencyjną w określonym profilu kolorów, co usprawnia później proces edycji barw w programie Lightroom i gwarantuje, że finalne zdjęcie będzie wiernie odwzorowywało prawdziwą kolorystykę sceny.

Passport ColorChecker

BALANSOWANIE SZAROŚCI

Aby zapewnić neutralność kolorystyczną, możesz ustawić parametry ekspozycji za pomocą wbudowanego w aparat światłomierza lub użyć światłomierza zewnętrznego.

BALANS BIELI

Aby zapewnić spójny balans bieli na wszystkich zdjęciach, możesz utworzyć w aparacie jego niestandardowe ustawienie, co wyeliminuje potrzebę wprowadzania korekt na etapie postprodukcji.

KREATYWNE POPRAWKI

Zamiast neutralizować zafarb, możesz użyć karty ColorChecker Passport także po to, aby nadać zdjęciom oryginalną i wyjątkową kolorystykę.

KLASYCZNY WZORNIK

W celu tworzenia niestandardowych profili dla aparatów wzornik składa się z 24 kolorowych pól, zgodnych z brązowym standardem.

W torbie Vince'a

Zestaw, który Vince zabiera w plener na sesję zdjęciową z wykorzystaniem lampy błyskowej

CANON EOS R5

Canon R5 to wysokiej klasy aparat oferujący nieskazitelną jakość rejestrowanego obrazu i wyjątkowo szybki autofocus. To cechy ważne dla Vince'a, szczególnie podczas fotografowania wydarzeń i uroczystości, np. ślubów. Ten pełnoklatkowy aparat ma niezwykle wydajną stabilizację matrycy i może nagrywać filmy w rozdzielczości do 8K.

CANON RF 85 MM F/1,2L USM

Vince używa tego stałogniskowego obiektywu głównie do wykonywania zdjęć portretowych. Dzięki wyjątkowej ostrości rejestrowanego obrazu i dużemu maksymalnemu otworowi przysłony (f/1,2) pozwala on robić zdjęcia o niezwykle małej głębi ostrości z cudownie miękkim tłem z efektem *bokeh*, co sprawia, że temat na fotografii mocno się wyróżnia.

CANON RF 28-70 MM F/2L USM

Kluczową kwestią w przypadku fotografii ślubnej i eventowej jest elastyczność. Vince używa więc obiektywu typu zoom o zakresie ogniskowych 28-70 mm, co pozwala mu na dostosowanie kompozycji obrazu i rejestrowanie ujęć szerokokątnych ukazujących otoczenie, a także ciśniejszych kadrów, takich jak portrety mówców lub gości.

CANON RF 35 MM F1,4L VCM

W porównaniu z poprzednią wersją RF jest lepszy, daje ostrzejszy obraz i został znacznie udoskonalony. Vince używa tego obiektywu do fotografowania żywności i robienia zdjęć produktowych ze względu na jego wyjątkową ostrość i ogniskową 35 mm, która idealnie się nadaje do wykonywania zdjęć potraw z góry lub uwieczniania nastrojowych wnętrza restauracji.

MAGNETYCZNE FILTRY OCIEPLAJĄCE

Podczas fotografowania wydarzeń w zróżnicowanych warunkach oświetleniowych Vince korzysta z zestawu filtrów Color Temperature Orange (CTO). Pozwala mu to zrównoważyć ciepłe oświetlenie, z jakim często ma do czynienia podczas pracy w pomieszczeniach. Filtry te można szybko przymocować do lamp błyskowych serii A dzięki temu, że mają magnetyczne mocowanie.

Co wolno, a czego nie wolno gdy fotografujemy z lampą błyskową

Na czym się skupić,
a czego unikać podczas
korzystania z flesza

Lampa błyskowa to potężne narzędzie, które może znacząco poprawić wygląd Twoich obrazów. Jednakże, jeśli użyjesz jej nieprawidłowo, może także zepsuć zdjęcie. Zarówno fotografowanie z wykorzystaniem światła naturalnego, jak i błyskowego ma swoje miejsce i czas. Niezależnie od tego, czy oświetlasz obiekt podczas fotografowania w słabym świetle, czy dodajesz światło w celach kreatywnych do zdjęć krajobrazowych, umiejętność korzystania z lampy błyskowej może sprawić, że zamiast zmarnować szansę, zrobisz świetne zdjęcie. Oto podstawowe zasady, które pomogą opanować wykorzystywanie światła błyskowego przy wykonywaniu różnego rodzaju zdjęć.

Tak

UŻYJ LAMPY BŁYSKOWEJ, ABY WYPEŁNIĆ CIEŃ

Jednym z najlepszych zastosowań flesza jest użycie go jako źródła „światła wypełniającego”, zmiękczającego ostre cienie w warunkach naturalnego oświetlenia. Na przykład, robiąc zdjęcia na zewnątrz przy jasnym świetle słonecznym, użyj lampy błyskowej, aby oświetlić zacienione części twarzy lub ciała fotografowanej osoby.

BŁYSK ODBITY

Bezpośrednie światło lampy błyskowej może dawać ostre, niekorzystne światło. Aby je zmięczyć i uniknąć ostrych cieni, spróbuj odbić światło lampy błyskowej od pobliskiej ściany lub sufitu. Rozproszy to błysk i nada zdjęciu bardziej naturalny wygląd. Jeśli głowica flesza nie obraca się, rozważ użycie dyfuzora lub jakiejś innej powierzchni odbijającej.

DOSTOSUJ MOC FLESZA

Wiele aparatów pozwala na regulację siły błysku, co pomaga uniknąć prześwietlenia. Poeksperymentuj z ustawieniami mocy urządzenia, aby znaleźć właściwą równowagę między poziomem

naświetlenia pierwszego planu i tła. Czasami najlepiej sprawdza się delikatny błysk, który zapewnia wystarczająco dużo światła, aby rozjaśnić obraz, nie prześwietlając przy tym obiektu.

UŻYJ FLESZA NA ZEWNĄTRZ

Wbrew powszechnemu przekonaniu lampa błyskowa nie służy wyłącznie do wykonywania zdjęć przy słabym oświetleniu lub w pomieszczeniach. Użycie flesza na zewnątrz może pomóc w zrównoważeniu światła padającego na obiekt, zwłaszcza podczas fotografowania w warunkach nierównomiernego oświetlenia lub gdy temat jest oświetlony od tyłu, np. podczas uwieczniania go na tle zachodu słońca lub w jasnym świetle w południe.

EKSPERYMENTUJ Z LAMPĄ ZDJĘTĄ Z APARATU

Flesz umieszczony z dala od aparatu może dać nowe możliwości twórcze. Ustawiając lampę błyskową pod różnymi kątami, możesz tworzyć spektakularnie wyglądające cienie, rozjaśnienia i tekstury, których nie uda Ci się uzyskać za pomocą flesza zamontowanego na aparacie. Spróbuj użyć bezprzewodowych wyzwalaczy lub przewodu synchronizacyjnego, aby ustawić źródło światła w odpowiednim miejscu i uzyskać bardziej dynamiczne oświetlenie.

Światło rozproszone

Podczas korzystania z zewnętrznej lampy błyskowej zamontuj na niej dyfuzor, aby zmiękczyć i równomiernie rozproszyć światło.

Nie

UŻYWAJ LAMPY BŁYSKOWEJ USTAWIONEJ NA WPROST OBIEKTU W CIASNYCH POMIĘSZCZENIACH

Fotografowanie z użyciem flesza z bliskiej odległości może spowodować powstanie efektu czerwonych oczu, stworzyć ostre cienie i nienaturalny wygląd. Unikaj zatem używania lampy błyskowej w ciasnych miejscach, zwłaszcza jeśli jesteś blisko fotografowanej osoby, ponieważ często skutkuje to uzyskaniem niekorzystnie wyglądających portretów, prześwietlonymi światłami.

POLEGAJ NA FLESZU W NOCY

Chociaż lampa błyskowa może pomóc w warunkach słabego oświetlenia, jej użycie nie zawsze jest najlepszym rozwiązaniem w przypadku wykonywania zdjęć nocnych. Zamiast tego rozważ użycie statywu i dłuższych czasów otwarcia migawki, aby móc uchwycić światło otoczenia. Zbyt silne doświetlenie scen w nocy może spłaszczyć obraz i pozbawić scenę atmosfery.

ZAPOMNIJ O DYFUZORZE BŁYSKU

Jeśli używasz zewnętrznej lampy błyskowej, nie zapomnij o założeniu na nią dyfuzora.

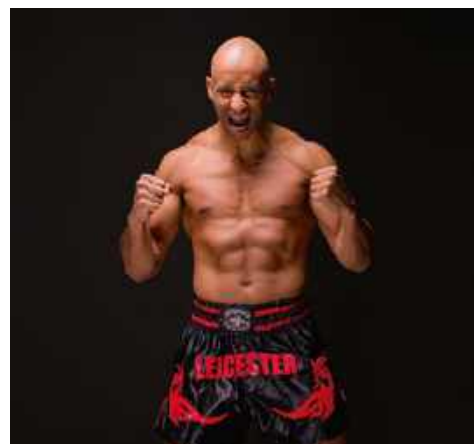
Dyfuzor zmiękcza ostre światło flesza, ograniczając powstawanie odbłasków i równomiernie rozpraszając błysk. Bez niego światło lampy może być zbyt ostre, szczególnie w przypadku wykonywania portretów.

IGNORUJ CZAS SYNCHRONIZACJI BŁYSKU Z MIGAWKĄ APARATU

Zwróć uwagę na czas synchronizacji aparatu (najkrótszy czas otwarcia migawki umożliwiający właściwą ekspozycję błyskiem lampy). Zbytne skrócenie czasu ekspozycji może spowodować niedoświetlenie części klatki lub pojawienie się na zdjęciu czarnych pasów. Sprawdź instrukcję obsługi aparatu, aby dowiedzieć się, jaki jest najkrótszy czas synchronizacji błysku z migawką i odpowiednio go dostosuj.

NIE ZAPOMNIJ O TYM

Po wyzwoleniu błysku flesz może potrzebować sekundy na ponowne naładowanie – jest to tzw. czas ładowania lampy. Bądź świadomy tego opóźnienia, aby nie przegapić żadnego kluczowego momentu. Upewnij się także, że zabrałeś ze sobą wystarczającą liczbę dodatkowych baterii, aby flesz mógł Ci służyć do końca sesji zdjęciowej.

Słownik

Przydatne terminy przy rozpoczynaniu przygody z fotografowaniem z lampą błyskową

BLASK W OCZACH

Odbicie światła w oczach modela powstające w wyniku oddziaływania rozproszonego źródła światła, np. softboksu lub zachmurzonego nieba. Dodaje ono zdjęciu głębi i sprawia, że fotografowana osoba wygląda bardziej naturalnie i atrakcyjnie.

BŁYSK WYPEŁNIAJĄCY

Eliminuje głębokie cienie na twarzy modela, które mogą sprawiać, że wygląda on niekorzystnie. Stosowanie błysku wypełniającego pomaga zrównoważyć światło zastane, poprawiając wygląd skóry i nadając zdjęciu bardziej profesjonalny charakter.

LICZBA PRZEWODNIA

Określa moc lampy błyskowej i maksymalny zasięg błysku. Im wyższa wartość GN, tym większy zasięg światła. Jego skuteczność można zwiększyć poprzez podniesienie wartości ISO w aparacie.

GORĄCA STOPKA

Złącze znajdujące się na górze aparatu, umożliwiające montaż i sterowanie lampą błyskową lub innym akcesorium. Pozwala na synchronizację błysku i kontrolę nad głowicami błyskowymi.

PROPORCJE ŚWIATŁA

Opisują zależność między ekspozycją dla cieni i jasnych partii obrazu. Niski współczynnik oznacza mniejszy kontrast, natomiast wysoki sprawia, że zdjęcie ma wyraźne różnice między światłem a cieniem.

TYPY OŚWIETLENIA

Wyróżnia się trzy podstawowe rodzaje światła: twarde (bezpośrednie i intensywne), miękkie (rozproszone lub zmodyfikowane) oraz odbite (rozprzestrzenione w otoczeniu, np. od ścian lub sufitów).

CHARAKTER ŚWIATŁA

Na wygląd oświetlenia w fotografii wpływa sześć czynników: kąt padania, kierunek, intensywność, odległość, kolor oraz rozmiar źródła światła.

NIMH

Niklowo-wodorkowe akumulatory wielokrotnego ładowania, stosowane w lampach błyskowych zasilanych bateriami AA. Są bardziej wydajne i ekologiczne niż jednorazowe baterie alkaliczne.

PÓŁCIEŃ

Strefa przejściowa między światłem a cieniem. Wąski półcień występuje przy twardym świetle, a szeroki – przy miękkim oświetleniu, tworząc płynniejsze przejścia tonalne.

TRYB TTL

Automatyczny pomiar błysku (Through-The-Lens), w którym aparat dostosowuje moc flesza na podstawie ilości światła odbitego od fotografowanego obiektu i rejestrowanego przez matrycę.

CZAS SYNCHRONIZACJI

Najkrótszy czas otwarcia migawki, przy którym błysk lampy może zostać prawidłowo zsynchronizowany. Zwykle wynosi 1/200–1/250 s, choć w trybie High-Speed Sync (HSS) możliwe są krótsze czasy.

HSS (HIGH-SPEED SYNC)

Tryb pozwalający używać błysku przy krótkich czasach migawki, np. 1/4000 s.

Przydatny w plenerze, gdy chcemy wykorzystać duży otwór przysłony bez prześwietlenia zdjęcia.

Sacré-Cœur

„Nie mam nic przeciwko ludziom, ale ich obecność musi coś do zdjęcia wnosić” – mówi Thomas.

- PONADCZASOWE - PIĘKNO

Peter Fenech udaje się wraz z **Thomasem Speckiem**
na ulice Paryża, aby poznać sekrety komponowania
klasycznych czarno-białych fotografii miejskich

Wszystkie zdjęcia główne © Thomas Speck

Niedawno dowiedziałem się o zjawisku zwanym „syndromem paryskim”.

Dotyczy ono uczucia przygnębienia doświadczanego przez miliony turystów, którzy co roku przybywają do Miasta Światła – poczucia poważnego szoku kulturowego po odkryciu żywej, zapracowanej, nowoczesnej metropolii, która pod wieloma względami jest daleka od pocztówkowych widoków stolicy Francji, jakie często oglądamy.

Oczywiście można to odnieść do niemal każdego innego znanego

miejsca, które poznaliśmy dzięki nieustannemu strumieniowi fotografii romantyzujących pewne jego cechy. Jednak naszym zadaniem jako fotografów jest znalezienie elementów, które łączą się, tworząc atmosferę danej lokalizacji, i przekazanie jej naszym widzom. Jak z pewnością potwierdzi to każdy doświadczony podróżnik, w równym stopniu istotne jest to, co pomijamy w opowieści, jak i to, co decydujemy się ukazać w kadrze.

Dziś spaceruję po malowniczych uliczkach Montmartre, słynnej pary-

skiej dzielnicy artystów. Jestem tu, żeby spotkać się z Thomasem Speckiem, ekspertem w dziedzinie ukazywania na zdjęciach wielu różnych twarzy miasta. Podążając śladami van Gogha, Matisse’a, Renoira, Degasa, Toulouse-Lautreca i innych – lista artystów, którzy inspirowali się tymi brukowanymi uliczkami, jest długa – mam nadzieję dowiedzieć się, jak Thomas tworzy z tych miejskich scen swoje ponadczasowe obrazy.

„Jestem typem wzrokowca”

– mówi, gdy spotykamy się na pięknym Place du Tertre.

„Lubię obserwować świat i myślę, że to bardzo mi pomaga – zwracam uwagę na światło i cienie oraz na to, jak wpływają one na otaczające mnie kolory”.

Mimo że Thomas pochodzi z niemiecko-szwajcarskiego regionu przygranicznego, dziesięciolecie spędzone w Paryżu i okolicach pozwoliły mu dogłębnie poznać puls miasta – zwiększający się i zmniejszający ruch uliczny oraz zmiany tempa życia. Pytam go, na co zwraca uwagę, szukając tematów do zdjęć w środowisku miejskim.

Thomas Speck

Thomas urodził się w Niemczech, ale przez wiele lat mieszkał w regionie paryskim, dlatego doskonale potrafi uchwycić atmosferę stolicy Francji. Specjalizuje się w fotografii miejskiej, krajobrazowej

i podróżniczej, skupiając się na ukazywaniu emocjonalnych związków i kontrastów między naturą a obszarami zurbanizowanymi. Jako Qualified European Photographer Thomas oferuje również początkującym fotografom dostosowany do indywidualnych potrzeb mentoring przez internet. Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej na temat tych sesji, skontaktuj się z nim.

📷 @thomasspeckphotos
thomasspeck.com

„Wyobrażam sobie zdjęcie, które chcę uchwycić, i emocje, które mam zamiar przekazać, a następnie staram się znaleźć scenę pasującą do tej koncepcji”

„Miasta, takie jak Paryż, mogą mieć wiele cech charakterystycznych, dlatego lubię je poznawać i odkrywać” – mówi. „Inspiracją jest dla mnie kontrast między naturą a miejską zabudową. Uważam się za fotografa krajobrazu i panoram miast. Uwielbiam rejestrować cechy danego miejsca, niezależnie od tego, czy jest to miasto, czy naturalny pejzaż”.

Udajemy się w miejsce naszego pierwszego planu zdjęciowego, podążając wąską, krętą ulicą Rue de l'Abreuvoir, aby uchwycić kultowe ujęcie Bazyliki Sacré-Cœur na Montmartre. Pytam, na co w pierwszej kolejności Thomas zwraca uwagę, kiedy przygląda się scenie ulicznej.

„Moim zdaniem istnieje różnica między zarejestrowaniem zdjęcia a zrobieniem zdjęcia. Wszystko zaczyna się w głowie – wyobrażam sobie zdjęcie, które chcę uchwycić, i emocje, które chcę przekazać, a następnie staram się znaleźć scenę pasującą do tej koncepcji. Tak właśnie decyduję się na stworzenie obrazu; robię to, kiedy widzę coś, co wywołuje emocje, jakie sobie wyobraziłem” – mówi.

To może być niemal dokładne przeciwieństwo sposobu, w jaki

początkujący fotograf odkrywa scenę, więc pytam Thomasa, na czym dokładnie ten proces zazwyczaj polega.

„Montmartre, gdzie teraz jesteśmy, może być świetnym tego przykładem. Przede wszystkim chodzę cały dzień – robię to również w przypadku krajobrazów, często jeżdżąc samochodem lub wędrując po regionie, aby go dobrze zbadać i poznać – aby przyjrzeć się różnym jego elementom. Szukam miejsca, gdzie pada światło, i oceniam, kiedy wygląda najlepiej – o wschodzie czy o zachodzie słońca. Następnie planuję, jak wykorzystać każdą cechę.

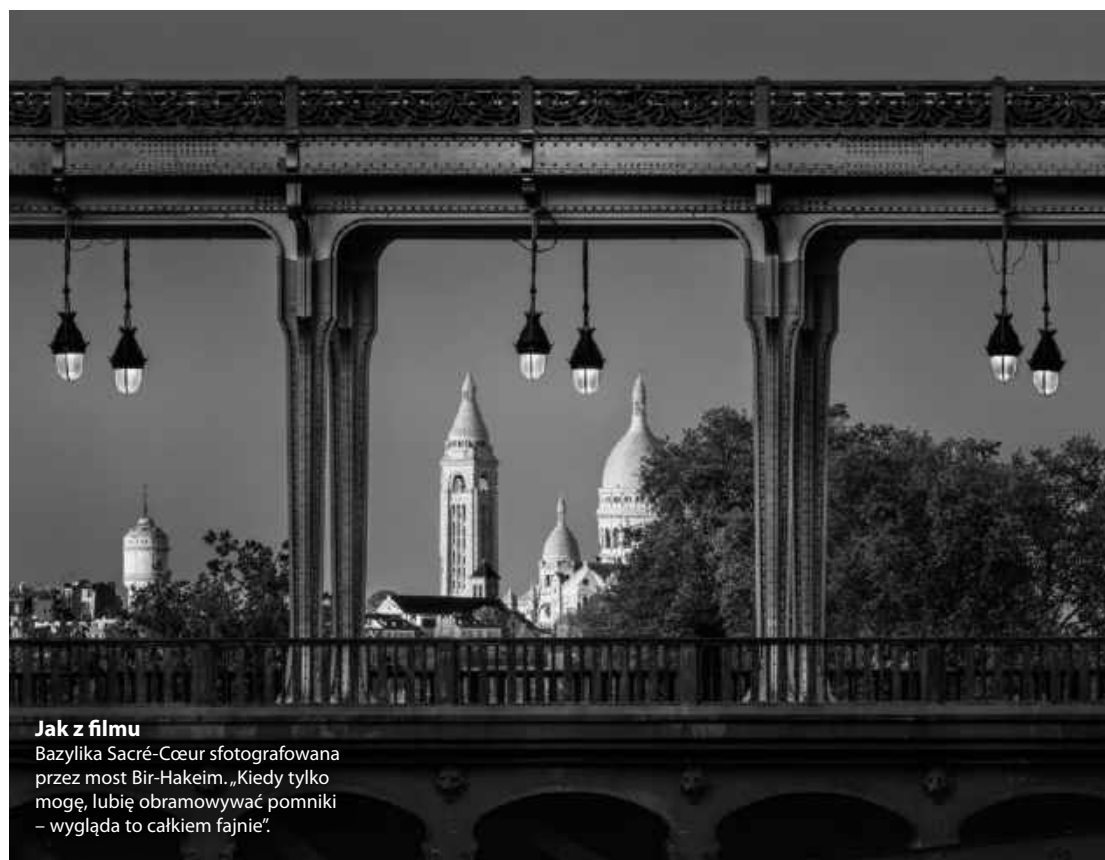
Zastanawiam się, co jest typowe dla Montmartre, jaki jest charakter tego miejsca” – dodaje.

Thomas wybiera kadr, chce uchwycić inną, a nie tę, tak często fotografowaną ulicę wijącą się w stronę kopuły kościoła. Komponuje interesujące ujęcie sceny, przedstawiające dwie rozmawiające kobiety siedzące na ławce, w otoczeniu charakterystycznych dla Montmartre lamp gazowych.

Mając już zdjęcie zapisane na karcie, pakujemy się i wracamy na wzgórze, zatrzymując się w malowniczej kawiarni Maison Rose, która jest lokalnym punktem orientacyj-

nym. To trochę paryski banał, ale jak już Thomas podkreślił, fotografowanie znanych miejsc polega na znajdowaniu ciekawych historii do opowiedzenia. Chociaż na poprzednim zdjęciu uchwycił dwie kobiety, nagle uświadamiam sobie, że w jego pracach wyraźnie brakuje postaci ludzkich – postanawiam więc go o to zapytać.

„Nie mam nic przeciwko ludziom, ale nie lubię, gdy odwracają uwagę od tematu” – wyjaśnia. „Nie lubię przypadkowych osób na zdjęciach. Ich obecność powinna uzupełniać obraz. Aktualnie pracuję nad projektem, w ramach którego upozowuję

Jak z filmu

Bazylika Sacré-Cœur sfotografowana przez most Bir-Hakeim. „Kiedy tylko mogę, lubię obramowywać pomniki – wygląda to całkiem fajnie”.

Wpływ AI na fotografię

Pytamy Thomasa o jego spojrzenie na ten kontrowersyjny temat

Dzięki dużej liczbie zdjęć źródłowych dostępnych w sieci sceny miejskie należą do jednych z najczęściej generowanych przez sztuczną inteligencję.

„Myśląc o sztucznej inteligencji, trzeba być jednak ostrożnym. Czym właściwie jest tworzenie? Obrazy stworzone przez sztuczną inteligencję również trafiają już na rynek, więc będą konkurować z fotografią” – mówi Thomas.

„Istnieją dwa światy: świat inżynierii, wykorzystywania sztucznej inteligencji, aby przekonać się, co ona potrafi, i świat fotografii. Wydaje się, że obecnie oba te światy nie mają ze sobą zbyt wiele wspólnego, ale jeśli potrafiłyby połączyć swoje siły, to być może byłaby to wielka szansa dla wszystkich”.

Podstawowy sprzęt Thomasa

1 Fujifilm GFX100s

Thomas robi zdjęcia aparatem średnioformatowym, który zapewnia najwyższą jakość rejestrowanego obrazu, przydatną jeśli chodzi o możliwość uchwycenia drobnych szczegółów. Odkrył, że aby zachować odpowiednią głębię ostrości na wykonywanych nim zdjęciach, musi przysłonić przysłonę obiektywu nieco bardziej niż w przypadku aparatów z systemu pełnoklatkowego. Korpus tego modelu jest wytrzymały, co bardzo się przydaje również podczas fotografowania w niesprzyjających warunkach pogodowych.

2 Sony A7R III Ten pełnoklatkowy aparat bezlusterkowy jest mniejszy i lżejszy od systemu Fujifilm Thomasa, dlatego idealnie nadaje się do robienia zdjęć ulicznych wykonywanych z ręki. Jednakże rozdzielczość jego matrycy jest nadal wystarczająca do uwieczniania pejzaży miejskich i krajobrazów, a jednocześnie model ten zapewnia dostęp do szerokiej gamy obiektywów.

3 Fujinon GF 32–64 mm f/4 R LM WR To wszechstronny obiektyw zmiennoogniskowy do aparatów z systemu Fujifilm GFX, przydatny zarówno do szerokich, jak i standardowych kompozycji podczas uwieczniania ich w mieście i jego okolicach.

4 Sony FE 70–300 mm f/4–5,6 G OSS

Ten obiektyw typu zoom świetnie nadaje się do wychwytywania odległych szczegółów i wykonywania zdjęć w sposób bardziej dyskretny. Ma też uniwersalny zakres ogniskowych, dzięki czemu można go używać do wykonywania zdjęć ulicznych, uwydatniania mniejszych elementów budynków i kompresji perspektywy.

5 Sony FE 24–70 mm f/2,8 GM

To standardowy obiektyw zmiennoogniskowy Thomasa do jego aparatu z systemu Sony. Ten obiektyw z trzykrotnym zoomem jest przydatny do rozmywania tła dzięki stałej maksymalnej przysłonie o wartości f/2,8. Pozwala ona też przepuścić dużo światła do matrycy aparatu, co umożliwia robienie zdjęć z ręki przy słabym oświetleniu zastanym.

6 Statyw Gitzo Jeśli to tylko możliwe, Thomas fotografuje aparatem zamontowanym na statywie, co umożliwi mu ustawienie optymalnej dla danego obiektywu przysłony i odpowiednie wyregulowanie czasu otwarcia migawki. Pozwala to także stosować bardzo długie ekspozycje, co ułatwia usuwanie ze zdjęć ludzi.

ludzi na tle scen z Paryża, więc wszystko zależy od tego, co chcesz uzyskać”.

Ale w jaki sposób można uchwycić ponadczasowe, puste sceny w tak zatłoczonym miejskim otoczeniu? „Jeśli będziesz czekać wystarczająco długo w jakimś miejscu, zawsze nadejdzie moment, kiedy nie będzie nikogo. W tym przypadku najważniejsza jest cierpliwość” – mówi. „Inną opcją jest wykorzystanie możliwości, jakie daje postprodukcja – zrób kilka klatek i połącz je, aby ukazać na obrazie piksele, na których nie ma ludzi. Może to być trudniejsze w przypadku fotografii kolorowej, gdy oświetlenie zmienia się pomiędzy kolejnymi wykonywanymi ujęciami. Można też użyć długiego czasu naświetlania, ale w Paryżu to nie działa, bo niemal zawsze jest tu tłok”.

Brak ludzi wzmacnia poczucie ponadczasowości fotografii Thomasa, zwłaszcza w przypadku jego czarno-białych prac. Wszystko zależy jednak od kontekstu, a jak wyjaśnia, to mieszkańcy miasta tworzą jego atmosferę.

„Mam jedno zdjęcie Pól Elizejskich zrobione podczas pandemii, kiedy nie było tam w ogóle ludzi. Jednak jeszcze nic z nim nie zrobiłem, bo wygląda zbyt dziwnie” – mówi. „Rozważałem dodanie czegoś do tego obrazu, ponieważ lubię fotografię wykorzystującą fotomontaż, więc mógłbym sfotografować w studiu inny element i połączyć go z tą sceną”.

Ta część dzielnicy tętni życiem, ale okolica z pewnością nie emanuje bajkowym charakterem, jakiego moglibyśmy się spodziewać, oglądając zdjęcia tego obszaru miasta. Naszym następnym przystankiem jest sama Bazylika Sacré-Cœur, położona na szczycie wzgórza, z którego roztacza się spektakularna panorama Paryża. Na horyzoncie widać wieżę Eiffla z jednej strony i nowoczesne wieże dzielnicy finansowej La Défense z drugiej. To jedna z najczęściej odwiedzanych atrakcji turystycznych Paryża. Jak więc Thomas komponował swoje sceny, skoro całkowite wykluczenie ludzi nie wchodziło w grę?

„Poczekaj i nie umieszczaj w kadrze zbyt wiele” – odpowiada. „Im ciaśniejszy kadr, tym mniej czasu zajmuje ludziom wyjście z niego. Nie rób więc zbyt szerokokątnych zdjęć. Pomóc może również zmiana

ustawienia ostrości poprzez wykorzystanie jej głębi, co pozwala kontrolować to, co zobaczą oglądający. Chodzi o to, żeby scena miała dużą siłę oddziaływania”.

Spacerujemy wokół bazyliki, przyglądając się rozpoznawalnym konturom budowli. Dzień jest nieco pochmurny, a kościół z białego kamienia nie oferuje zbyt wiele możliwości oddzielenia go od nieba. Scena wydaje się już niemal monochromatyczna, dlatego to idealna okazja, żeby porozmawiać z Thomasem o tym, jak wykorzystuje w procesie twórczym czerń i biel.

Wyjaśnia, że monochromatyczne przetwarzanie obrazu nie jest cudownym lekarstwem na wszystko, i podkreśla, jak ważne jest myślenie w kategoriach czerni i bieli już w momencie rejestrowania obrazu.

Warto zboczyć ze ścieżki

„Most Pont Bir-Hakeim to obowiązkowy punkt zwiedzania Paryża. Przejeżdża przez niego metro, ale naprawdę fajnie jest przejechać się po nim na rowerze”.

Eksperckie rady Thomasa

☛ Zrób rozpoznanie

Thomas zaleca, aby w miarę możliwości odwiedzić miejsce sesji zdjęciowej przed jej rozpoczęciem, by móc lepiej poczuć atmosferę i rozpoznać charakterystyczne cechy obiektu. Dzięki temu będziesz w stanie określić, kiedy wybrana przez Ciebie scena pozwoli stworzyć reprezentatywny obraz architektury, ludzi i klimatu danego miejsca.

☛ Weź pod uwagę barwy

Choć omawialiśmy głównie czarno-białe ujęcia miejskie Thomasa, to robi on również zdjęcia kolorowe i podkreśla, jak ważne jest zrozumienie sposobu konwersji barw do odcieni szarości. Upewnij się, że zaobserwowałeś, jakie kolory dominują w scenie, nawet jeśli później zamierzasz przekonwertować obraz na monochromatyczny. Barwy mają wpływ na kontrast czarno-białego zdjęcia, dlatego włącz podgląd obrazu w odcieniach szarości, używając aparatu jako notatnika, aby sprawdzić, jak zdjęcie będzie wyglądać w trybie monochromatycznym.

☛ Zaczekaj na odpowiedni moment

Choć Thomas uwzględnia na swoich zdjęciach ludzi, ściśle kontroluje zawartość kadru, aby mieć pewność, że każdy element kompozycji dodaje coś do historii. Gdy w kadrze znajdują się niepożądane osoby,

radzi użyć obiektywu o dłuższej ogniskowej i poczekać, aż opuszczą one kadr, i dopiero wtedy zrobić zdjęcie. Może to potrwać chwilę, ale w końcu scena powinna stać się pusta.

☛ Poszukaj związków

Thomas postępuje odwrotnie niż wielu początkujących fotografów – woli zacząć od momentu, aż znajdzie scenę, która będzie odpowiadała jego wcześniejszym wyobrażeniom. Korzysta z check-listy zawierającej informacje na temat kierunku światła, rozmieszczenia cieni, równowagi kolorów i aktywności ludzi, w myślach odznaczając każdy pasujący do jego wizji element.

☛ Usuń rozpraszające elementy

Rozważ użycie długiego czasu naświetlania lub połączenie kilku ujęć, aby zmniejszyć lub usunąć ze zdjęcia niepożądane poruszające się obiekty.

☛ Poszukaj inspiracji

Przyjrzyj się pracom innych fotografów, odwiedzając galerie i wystawy, aby przekonać się, jak podeszli do uwiecznienia wybranej przez Ciebie do sfotografowania lokalizacji. Nie próbuj kopiować ich zdjęć, ale wykorzystaj je jako punkt odniesienia, by odnaleźć charakterystyczne dla danego miejsca cechy.

„Używanie długiego czasu naświetlania w celu usunięcia ludzi ze zdjęć nie za bardzo sprawdza się w Paryżu, ponieważ niemal zawsze jest tu tłok”

„Na początek mógłbym zdecydować się na stworzenie czarno-białego zdjęcia. Chodzi jednak o coś więcej niż tylko stworzenie ujęcia pozbawionego koloru” – mówi mi, składając statyw po zrobieniu kolejnej fotografii. „Odcienie szarości ujawniają kształty i formy tam, gdzie kolor mógłby rozpraszać uwagę, ale trzeba mieć dobry pomysł na tego typu obraz”.

Gdy wracamy w kierunku Place du Tertre, kusi nas zapach kawy z kawiarni znajdujących się wokół placu, więc robimy sobie przerwę.

Gdy siadamy w miejscu, które rozpoznałem z jednego ze zdjęć Thomasa, wskazuje on je jako doskonały przykład swojego podejścia do wykonywania monochromatycznych pejzaży miejskich, nawiązując do jaskrawoczerwonej fasady pobliskiej galerii sztuki nowoczesnej, Galerie Montmartre.

„Jeśli spojrzysz na taką scenę, nawet na czarno-białym zdjęciu, zobaczysz kolory – masz czerwień budynku, zieleni drzewa, i niebieskie znaki – przekładają się one na różne odcienie szarości. Wszystko zależy

od nastroju, jaki zamierzasz uzyskać. Jeśli myślisz w kategoriach czerni i bieli, możesz ocenić, co będzie ze sobą współgrać, np. to drzewo na pierwszym planie na tle białej fasady budynku widocznego w tle. W kolorze scena ta może nie wyglądać zbyt dobrze” – mówi.

Ale pytam go, gdzie w tym wszystkim jest miejsce na przetwarzanie monochromatyczne w postprodukcji. „Możesz później przekonwertować zdjęcie na czarno-białe, ale istnieje ryzyko, że jeśli nie pomyślałeś o scenie jako o ujęciu monochromatycznym od razu na miejscu, to stworzyłeś obraz tak, jak go wówczas widziałeś, i teraz nie najlepiej nadaje się on do przedstawienia w odcieniach szarości”.

„Oczywiście, jestem tylko człowiekiem, więc może mi się wydawać, że coś będzie dobrze wyglądać w kolorze, a później okazuje się, że tak nie jest, więc próbuję przekonwertować obraz do czerni i bieli. Po prostu takie zdjęcie powinno być wykonane z określonym zamiarem”.

Obserwując artystów na placu, zastanawiam się, jak styl przetwarzania Thomasa rozwijał się na przestrzeni lat. „Mój styl bardzo się zmienił. Ostatecznie, wszystko przychodzi wraz z doświadczeniem i technikami, których można się nauczyć. Oglądając filmy i poradniki na YouTube, możesz usłyszeć różne

opinie, dzięki czemu będziesz mógł się przekonać, co sprawdza się w Twoim przypadku. Oprogramowanie to po prostu kolejne narzędzie, którego trzeba się nauczyć używać i wybrać te funkcje, które są potrzebne do uzyskania pożądanego wyglądu zdjęcia.

W aplikacjach, takich jak Photoshop, jest wiele różnych sposobów wykonania tej samej czynności, dzięki czemu możesz wybrać ten, który wolisz. W progra-

mie Lightroom staram się wydobyć jak najwięcej informacji z pliku RAW, a następnie przechodzę do Photoshopa. Kiedyś wszystko robiłem w Lightroomie, ale dziś już nie. Trochę to wydłuża pracę, ale też trudno od razu stwierdzić, kiedy będzie potrzeba dokonania większych zmian i w jakiej kolejności je wprowadzić, którą z nich powinieneś oprzeć na innej i jak wpłynie to na przetwarzanie. Oczywiście nie robię doktoratu ze znajomości programu

Lightroom, ale aplikacja ta pozwala znacząco wpłynąć na efekt, jaki można uzyskać”.

Ruszamy ponownie i rozmowa schodzi na temat jakości obrazu zdjęć ukazujących sceny uliczne. Statyw jest niewątpliwie kluczowym elementem wyposażenia Thomasa, jednak podkreśla on, jak ważne jest poznanie specyficznych cech sprzętu fotograficznego i jego możliwości. Sceny miejskie zmieniają się bardzo szybko, dlatego nie zawsze udaje

Kawiarnie Montmartre
Kawiarnia Au Cadet
de Gascogne na Montmartre,
zdjęcie z cyklu zatytułowanego
„Elegance and Mystery”.

się je uchwycić przy użyciu optymalnych ustawień. Są jednak kroki, które każdy z nas może podjąć, aby poprawić jakość obrazu i uczynić zdjęcia ponadczasowymi.

„Używam histogramu dostępnego w moim aparacie, ale wiem, że wykorzystuje on pliki JPEG, więc przeważnie da się zwiększyć trochę ekspozycję bez ryzyka utraty szczegółów” – mówi. Sceny uliczne mogą być mocno kontrastowe, ale Thomas zauważa, że jasne obszary uwidocznione na histogramie mogą być przeblaskami jasnego nieba między drzewami lub odbiciami w oknach. W takim przypadku zmiana globalnej ekspozycji może nie być opłacalna. Wyjaśnia również swoje podejście do używania profesjonalnej optyki.

„Lubię, kiedy wszystko jest ostre, dlatego wybieram przysłonę, która w przypadku danego obiektywu pozwala uzyskać najbardziej szczegółowy obraz. Eksperymentowałem, aby znaleźć w przypadku każdego z moich obiektywów wielkość otworu względnego, dającą najostrejszy obraz – zazwyczaj jest to wartość od dwóch do trzech stopni przysłony mniejsza od maksymalnej. Dla mojego obiektywu Sony FE 24–70 mm GM jest to f/7,1. W przypadku mojego szkła Fujifilm, aby wszystko było ostre, muszę ustawić f/11. Mówimy oczywiście o drobnych różnicach, ale ponieważ jestem wybredny i mogę to zrobić, wybieram rozwiązanie optymalne”.

Rozstajemy się przy kolejnym ulubionym miejscu fotografów,

kawiarni Le Consulat. Brukowane uliczki pełne turystów robiących niezliczone ilości zdjęć – scena idealnie podsumowująca naszą sesję zdjęciową. Ciekawe, ile z tych obrazów będzie w dużej mierze identycznych i ile z nich przetrwa próbę czasu.

Zdjęć Thomasa nie da się umiejscowić w konkretnej dekadzie, każde z nich koncentruje się na uchwyceniu klimatu danego miejsca. Miasta są miejscami, w których toczy się nasze życie, więc najlepszym sposobem na przyciągnięcie uwagi odbiorców do naszych zdjęć wydaje się uwiecznienie atmosfery miasta. Najważniejszą rzeczą, jaką wyniosłem z naszej rozmowy, jest to, że najlepszym sposobem na zrobienie udanego zdjęcia, niezależnie od tego, czy jest to pejzaż miejski czy krajobraz, jest oddanie tego, co czułeś, gdy przyłożyłeś wzrok do oka. „Dla mnie najważniejsze są emocje” – mówi Thomas.

„Czerń i biel to coś więcej niż tylko tworzenie zdjęcia bez koloru. Szarości ujawniają kształty i formy”

Uchwycić sceny uliczne jak Thomas

1 Przygotuj się do zrobienia zdjęć Podczas eksploracji sceny dobrym pomysłem jest korzystanie z aparatu trzymanego w dłoniach. Niemniej po wybraniu kadru możesz zamontować aparat na solidnym statywie, co pozwoli na użycie dowolnej długości czasu naświetlania. Jeśli rozstawiłeś trójnog na nierównych koczach łbach lub pochyłościach, sprawdź, czy jest on odpowiednio wypoziomowany.

2 Zbadaj scenę Aby podjąć decyzję odnośnie wyboru głównego tematu, najpierw określ, które elementy sceny przykuły Twoją uwagę. Gdy to zrozumiesz, spróbuj użyć standardowych narzędzi kompozycyjnych, takich jak metoda trójkąta kadru, aby wybrać główny kadry, a dopiero później zacznij eksperymentować.

3 Wyklucz elementy rozpraszające Unikaj robienia zbyt szerokich kadrów w miejscach, w których jest dużo ludzi. Jednak poprzez przybliżenie sceny w celu usunięcia elementów peryferyjnych możesz stworzyć złudne poczucie odosobnienia. Wypróbuj oba sposoby, aby sprawdzić, który pozwoli lepiej uporządkować ważne szczegóły.

4 Wybierz najlepsze ustawienia Thomas najpierw ustawia optymalną przysłonę, a następnie dobiera do niej pozostałe parametry, odpowiednio dostosowując czas otwarcia migawki i czułość matrycy. W przypadku aparatu średnioformatowego wartość ta zaczyna się od f/11, natomiast w przypadku Sony może sobie pozwolić na otwarcie przysłony do f/7,1.

5 Sprawdź gamę kolorów Nawet jeśli ostatecznie zamierzasz stworzyć czarno-biały obraz, przyjrzyj się kolorom występującym w scenie i użyj histogramu RGB, aby sprawdzić, czy nie utraciłeś żadnych szczegółów w poszczególnych kanałach kolorów.

6 Zwiększ ostrość Podczas fotografowania z użyciem statywu pamiętaj o wyłączeniu stabilizacji obrazu. Jeśli jest to funkcja wbudowana w korpus, należy ją wyłączyć w menu aparatu, aby zapobiec przesuwaniu się czujnika i kompensowaniu nieistniejących drgań. Użyj samowyzwalacza lub pilota.

OKIEŁZNAJ MOC FORMATU

RAW

Wykorzystaj cały potencjał plików RAW, by uzyskać lepszą jakość obrazu i zachować większą kontrolę twórczą

Jedną z pierwszych rzeczy, których fotografowie uczą się na swojej drodze od amatora do entuzjasty, jest zapis zdjęć w formacie RAW. I choć format JPEG nadal jest wykorzystywany w celach profesjonalnych – ogólnie przyjmuje się, że RAW-y są lepsze od plików JPEG pod względem elastyczności edycji i oferowanego potencjału twórczego. Spowodowane jest to wieloma czynnikami, zarówno jeśli chodzi o samo naświetlanie zdjęcia, jak i późniejszy etap postprodukcji obrazu w „cyfrowej ciemni”. Kiedy aparat pracuje w trybie zapisu zdjęć w formacie RAW, to po wystawieniu

matrycy na działanie światła i ponownym zamknięciu kurtyny migawki informacje o obrazie są przetwarzane inaczej. Procesor aparatu odczytuje wartości ładunków wytworzonych przez światło padające na matrycę światłoczułą i przekazuje je do dalszej obróbki. Zwykle aby zapewnić wierne odwzorowanie kolorów, stosuje się pewien stopień wzmocnienia ładunku i interpolacji, ale ostatecznie obraz zostaje zapisany na karcie pamięci – lub na dysku twardym, jeśli fotografujesz aparatem podłączonym do komputera. Podczas rejestrowania ujęć w formacie JPEG na tym etapie następuje pewna kompresja danych o obrazie, aby

zmniejszyć objętość plików i zaoszczędzić miejsce na nośniku pamięci. W fotografii cyfrowej „kompresja” oznacza utratę danych, ponieważ część informacji jest usuwana z pliku przed jego zapisaniem. Pliki RAW nie przechodzą przez ten etap przetwarzania, co oznacza, że zapisany plik ze zdjęciem jest większy i zawiera więcej informacji o kolorze i szczegółach, które może wykorzystać w dalszej obróbce.

Aby jak najlepiej wykorzystać pliki RAW, musimy zatem wiedzieć, jak najlepiej naświetlić zdjęcia i jak je przetwarzać w oprogramowaniu do edycji. Przyjrzyjmy się więc bliżej temu uniwersalnemu formatowi plików.

Warunki oświetleniowe

Zapisywanie zdjęć w formacie RAW zapewnia spokój ducha przy fotografowaniu w trudnych warunkach oświetleniowych. RAW w dużo większym stopniu wybacza drobne błędy w doborze parametrów ekspozycji i pozwala zarejestrować dużą ilość szczegółów.

Udane zdjęcie prosto z aparatu

Pomimo tego, że główną zaletą formatu RAW jest elastyczność w zakresie edycji, plik poddawany przetwarzaniu powinien być jak najwyższej jakości.

Zapisz doskonałe pliki RAW

Dostosuj ustawienia aparatu tak, by móc rejestrować obrazy RAW w wyższej jakości

W fotografii mamy tendencję do wpadania w pewną rutynę pracy z aparatem i ów schemat działania powtarzamy za każdym razem. Doświadczenie sprawia, że zaczynamy działać na pamięć, co może sprawić, że zdjęcia będą miały bardziej spójną jakość obrazu, a my będziemy fotografować bardziej wydajnie.

Czasami jednak musimy pójść na skróty, aby przyspieszyć oddanie zdjęć klientowi. Albo tak bardzo angażujemy się w sesję, że zapominamy skonfigurować aparat zgodnie z przyjętym przez siebie standardem pracy. Dlatego warto od czasu do czasu sprawdzić, czy nadal fotografujemy w sposób zapewniający uzyskiwanie możliwie najlepszych zdjęć.

Wielu fotografów zna takie techniki, jak naświetlanie na światła, która jest doskonałą metodą zwiększania jakości obrazu. Pozwala ona rejestrować ujęcia w taki sposób, aby można było w pełni wykorzystać możliwości nowoczesnych matryc pod kątem przechwytywania informacji o kolorach i szczegółach, jednocześnie optymalizując stosunek sygnału do szumu. Jednakże metoda ta często nie jest wykorzystywana w pełnym zakresie ze względu na mało znaną wadę większości aparatów cyfrowych. Kiedy przeglądasz zdjęcia, Twój

aparat poniekąd Cię okłamuje. Stosujemy zaawansowane techniki i pilnujemy histogramu, aż obraz na podglądzie sceny będzie zawierał jak najwięcej informacji o odcieniach, bez prześwieceni światła. Problem w tym, że obraz wyświetlany na tylnym ekranie LCD aparatu nie jest prawdziwym obrazem informacji o obrazie zawartych w pliku RAW, lecz podglądem zdjęcia zapisanego w formacie JPEG.

Możesz uznać to za nieistotne, ponieważ swoją ocenę poprawności ekspozycji opierasz na histogramie, a nie na obrazie podglądu. Jednak również histogram prezentowany jest na podstawie danych zapisanych w pliku JPEG, a nie RAW. Dlatego też, gdy popatrzysz na histogram i zobaczysz, że wykres styka się z jego prawą krawędzią – co pozornie wskazuje na utratę szczegółów w jasnych obszarach sceny – niekoniecznie będzie to prawda.

Z tego powodu, aby móc zarejestrować jak najwięcej danych w zbiorach RAW, warto dokładnie dowiedzieć się, kiedy aparat określonej marki i dany model korpusu zaczyna odcinać informacje o szczegółach. Uzbrojony w te informacje będziesz w stanie dokładnie dostosować ekspozycję, niezależnie od rodzaju oświetlenia.

Użyj funkcji Optymalizacji zakresu dynamicznego

Funkcja Optymalizacji zakresu dynamicznego zwiększa zakres odcieni rejestrowanych przez aparat. Jednak podobnie jak w przypadku zdjęć JPEG, nie ma ona żadnego wpływu na pliki RAW, ponieważ muszą one zostać dopiero poddane przetworzeniu – aparat jedynie niedoświetla ujęcie i rozjaśnia cienie, po czym zapisuje obraz w pliku JPEG. Jednakże niektórzy fotografowie uważają, że dzięki włączeniu funkcji Optymalizacji zakresu dynamicznego ich aparat wydaje się lepiej dobierać parametry ekspozycji, przez co są oni w stanie zachować więcej szczegółów w światłach. Może to wynikać z tego, że system pomiaru ekspozycji stara się wówczas zapobiec utracie informacji w najjaśniejszych obszarach, a jednocześnie próbuje uchwycić jak najwięcej szczegółów w cieniach, podobnie jak w przypadku techniki naświetlania na światła. Przetestuj zatem, czy Twój model aparatu reaguje inaczej na wysoki kontrast przy włączonej funkcji Optymalizacji zakresu dynamicznego.

Podbij światła

Robienie jaśniejszych zdjęć oznacza, że możesz uchwycić więcej szczegółów przy niższym poziomie szumu.

Naświetlaj jak profesjonalista

Rób zdjęcia tak, aby uchwycić jak największą gamę szczegółów i kolorów oraz jak najmniej szumu

1 Wybierz płaski profil Dostępne w aparacie style przetwarzania obrazu nie są stosowane do zdjęć zapisywanych w plikach RAW, ale możesz wybrać płaski styl, aby uzyskać podgląd obrazu o niskim kontraście. Dzięki temu rzadziej widoczne będzie przeświecenie światła, przez co podgląd obrazu bliższy będzie rzeczywistemu wyglądowi pliku RAW.

2 Zrób test w kontrolowanych warunkach Fotografując w terenie z użyciem wyświetlacza, upewnij się, że jego jasność pozostaje niezmienna i że może on stanowić wiarygodny punkt odniesienia do oceny jasności rejestrowanych zdjęć. Porównaj jasność fotografii na wyświetlaczu z jej wersją na ekranie laptopa przy standardowym oświetleniu.

3 Ustaw najniższą wartość ISO Przy czułości ISO 64 lub 50 („rozszerzone” ustawienia L1) aparat dobierze minimalną czułość sensora i zwiększy pozostałe parametry ekspozycji, aby uzyskać tak samo jasny obraz. Może to powodować przeświecenie światła, ale ogranicza szum. Weź to pod uwagę, jeśli będziesz chciał zwiększyć ekspozycję jeszcze bardziej.

4 Rozjaśniaj, aż zacznie „migać” Zwiększaj ekspozycję aż do chwili pojawienia się alertu o prześwieceniu światła. Zrób zdjęcie, zwiększ wartość ekspozycji, aż na ekranie pojawią się obszary, które będą migać, i zrób kolejne zdjęcie. Pozwala to zoptymalizować rejestrowany przez matrycę sygnał, kompensując niedokładności odczytu histogramu.

5 Zrób zdjęcie niedoświetlone o 1EV Aby uwzględnić ewentualne zmiany jasności wyświetlacza, zrób zdjęcie z ekspozycją o jeden stopień przysłony niższą od tego „prześwieconego”. Pozwala to na zachowanie informacji o szczegółach utraconych z powodu przeświecenia, a do tego oszczędza miejsce na karcie w porównaniu z zastosowaniem funkcji bracketingu ekspozycji.

6 Oceń histogramy RGB Histogram luminancji jest jeszcze bardziej niedokładny, ponieważ nie pokazuje informacji o kanałach. Aby uzyskać lepszy ogląd potencjalnego przeświecenia lub niedoświetlenia w poszczególnych kanałach, zawsze odwołuj się do wykresów kanałów Czerwonego, Zielonego i Niebieskiego osobno.

Jeden plik, wiele możliwości

Urozmaicaj portfolio wariantami obrazu uzyskanymi z jednej ekspozycji

Szybko zauważymy, że zdjęcia RAW prosto z aparatu raczej nie nadają się do zrobienia z nich wydruków. Konieczne będzie poddanie ich jakiejś, choćby niewielkiej obróbce – jest to wszak jeden z głównych powodów korzystania z tego formatu. Jednak prawdziwa moc ukryta w RAW-ach ujawni się dopiero wówczas, gdy zaczniesz kreatywnie stosować do ich przetwarzania swój własny styl edycji.

Chociaż w przypadku niektórych zdjęć zastosowanie podstawowych korekt ostrości i kolorystyki może wystarczyć, nie wyczerpuje to w pełni możliwości, jakie daje oprogramowanie do przetwarzania plików RAW. Największą zaletą takich aplikacji jest to, że pozwalają one zapisywać i ponownie bezstratnie edytować pliki w dowolnym momencie, nawet po latach od dodania zdjęć do swojego archiwum czy portfolio.

Przydatną funkcją dostępną w wielu konwerterach plików RAW, takich jak Adobe Lightroom, jest możliwość tworzenia wirtualnych kopii. Chociaż jej nazwa może się różnić w zależności od producenta oprogramowania, jej sposób działania jest zazwyczaj taki sam. Dzięki tej opcji

możliwe jest zapisanie wielu wariantów dowolnego obrazu w katalogu, w którym są one często dla wygody pogrupowane.

Korzystając z tego samego ujęcia wyjściowego, możesz wprowadzić drobne zmiany w ustawieniach edycji, na przykład w przypadku występowania niewielkich różnic w charakterystyce nośników druku, lub stworzyć całkowicie odmienne style. Ponieważ przetwarzanie zdjęć RAW nie ma charakteru destrukcyjnego, oryginalny plik pozostaje niezmieniony, co oznacza, że zawsze będziesz miał do dyspozycji wersję źródłową, na której możesz się oprzeć, jeśli zmienią się Twoje zamiary edycyjne.

Tworząc wiele wersji obrazów RAW, pamiętaj, że jeśli nie zapiszesz w postaci plików JPEG lub TIFF każdego wariantu, to w przypadku awarii dysku twardego komputera utracisz wprowadzone zmiany. Krokiem, o którym łatwo zapomnieć, jest regularne tworzenie kopii zapasowej folderu z archiwum programu do edycji plików RAW na oddzielnym nośniku pamięci. Przechowuj wszystkie pliki ich wersje w jednym katalogu, aby ułatwić sobie wyszukiwanie potrzebnego obrazu.

RAW + JPEG

Jakie są korzyści z rejestrowania zdjęć w obu formatach plików?

Niektórzy fotografowie rejestrują obrazy jednocześnie w formacie RAW i JPEG. Ale czy poza szybszym zapełnianiem kart pamięci ma to w ogóle jakiś sens? Jeśli chcesz szybko pokazać swoje zdjęcia klientom lub mieć możliwość łatwego podglądu zawartości plików RAW podczas przeglądania archiwum, to rejestrowanie fotografii w formacie JPEG będzie bardzo przydatne. Jeśli jednak cały stosowany przez Ciebie obieg pracy opiera się na plikach RAW, to nie odniesiesz realnej korzyści z jednoczesnego zapisywania zdjęć w plikach JPEG i RAW. Jeżeli chcesz jednak dysponować obydwojema rodzajami plików, zapisuj dane w każdym z formatów na osobnych kartach, aby były rozdzielone od siebie na etapie oceniania obrazów.

Szybka zmiana stylu

Podczas fotografowania wydarzeń, takich jak wesela, zapisywanie zdjęć w plikach RAW umożliwia tworzenie na życzenie klienta serii obrazów utrzymanych w bardzo zróżnicowanej stylistyce.

Najlepsze edytory RAW Wybierz jedno z najlepszych obecnie narzędzi do edycji plików RAW

CAPTURE ONE

To potężny edytor wyposażony w wiele zaawansowanych funkcji. W naszym teście oprogramowania odkryliśmy, że program Capture pozwala uzyskać lepszej jakości zdjęcia niż Adobe Lightroom, ale jego interfejs był dość trudny w obsłudze. Aplikacja ta świetnie nadaje się też do fotografowania aparatem podłączonym do komputera.

ADOBE CAMERA RAW

Największą zaletą Camera Raw jest to, że jest to darmowy składnik Photoshopa. Choć ACR nie sprawia wrażenia najbardziej zaawansowanego edytora, oferuje wszystkie narzędzia potrzebne do wprowadzania globalnych i lokalnych zmian, które udostępnione zostały w przyjaznym dla użytkownika interfejsie.

DXO PHOTOLAB

Idealny do przeprowadzania zaawansowanej korekty zniekształceń wprowadzanych przez obiektywy i ogólnej niedestrukcyjnej edycji. Algorytm DeepPRIME ułatwia redukcję szumu, a sam program dostępny jest zarówno w abonamencie, jak i jako aplikacja sprzedawana na własność, jeśli zamiast comiesięcznej opłaty wolisz jednorazowo wydać nieco więcej pieniędzy.

Ciesz się wieloma wersjami tego samego obrazu

Użyj programu do przetwarzania plików RAW, aby stworzyć różne wersje swoich zdjęć

1 Mocno kontrastowa kolorystyka Zwiększając ogólny kontrast i nasycenie poszczególnych kanałów, można uzyskać obrazy, które aż biją po oczach kolorami. Taki styl edycji sprawdza się najlepiej w przypadku zdjęć krajobrazowych lub portretowych przeznaczonych do druku na papierze błyszczącym.

2 Monochromatyczne w stylu retro Efekt matowości uzyskano poprzez przeciągnięcie w górę dolnej części krzywej tonalnej w celu „zamglenia” czerni. Za pomocą narzędzi z paneli Detail i Effects dodano ziarno i mocną winietę.

3 Pastelowe barwy Do stworzenia tej wersji zastosowano techniki Split Toning i Color Grading w celu uzyskania efektu zróżnicowanego zabarwienia cieni, półtonów i światła, co pozwoliło nadać fotografii wygląd jak z przeterminowanego slajdu. Narzędzia z panelu HSL umożliwiają indywidualne dostosowanie efektu w każdym z kanałów kolorów.

4 Wyrazista czern i biel Mocno wygięta w kształt litery S krzywa tonalna zwiększyła przejrzystość, zaś technika punktowego przyciemniania i rozjaśniania pozwoliła uzyskać monochromatyczny obraz o dużym kontraście. Efekt ten został jeszcze udoskonalony przy wykorzystaniu dostępnego w Photoshopie efektu Gradient Map.

Grading do granic możliwości

Zastosuj technikę gradacji kolorów, aby uzyskać kinowy obraz bez utraty jakości

Pliki JPEG są często opisywane jako „w pełni wywołane”, ponieważ przechowywane w nich dane mają ustalony stan. Wcześniej wybrano dla zdjęć ostateczny styl kolorystyczny i ekspozycję, a parametry te zostały określone na stałe, w związku z czym nie można ich łatwo zmodyfikować bez pogorszenia jakości obrazu. Dlatego też podczas wykonywania fotografii rejestrowanych w formacie JPEG balans bieli należy wyregulować w aparacie, by był on prawidłowo ustawiony także na gotowym zdjęciu.

Jedną z największych zalet formatu RAW jest możliwość wyboru wstępnego ustawienia balansu bieli lub dowolnej wartości temperatury barwowej w kelwinach po zrobieniu zdjęcia. Oznacza to, że w dowolnym momencie pracy możemy wybrać tonację kolorystyczną i wprowadzić wszelkie inne zmiany lokalne, których może wymagać obraz.

Jednak potęga formatu RAW w zakresie korekty kolorów wykracza daleko poza możliwości edycji globalnej. Możliwe jest na przykład zdefiniowanie gradientu kolorów na podstawie tonalności, co nie jest możliwe w przypadku ogólnego ustawienia balansu bieli. Technika ta, znana w świecie postprodukcji materiałów wideo kręconych cyfrowymi lustrzankami jako gradacja kolorów, umożliwia niestandardowe zabarwianie każdego z tonów cieni, półcieni i świateł osobno. Pozwala to tak modyfikować obraz, aby odtworzyć wygląd zdjęć rejestrowanych na błonie filmowej lub stworzyć niestandardową gamę kolorów. Elastyczność formatu RAW daje nam możliwość ekstremalnego dostosowywania balansu kolorów podczas robienia zdjęcia.

Przygotuj swoje archiwum na przyszłość

Zadbaj o bezpieczeństwo ujęć, aby móc korzystać ze swoich plików RAW także w przyszłości

Jedną z zalet RAW-ów jest możliwość ponownego otwarcia dowolnego pliku i dokonania kolejnej jego edycji, ale nie wolno wówczas zapomnieć o utworzeniu kopii zapasowej przetworzonych plików. Ponieważ wiele zdjęć z katalogu Lightrooma nie zostaje zapisanych w formacie nadającym się do wydruku, takim jak TIFF lub JPEG, istnieje ryzyko utraty wprowadzonych zmian. Dlatego powinieneś regularnie tworzyć kopię zapasową pliku „Katalog” w osobnej lokalizacji. Aby umożliwić sobie tworzenie nowo edytowanych wersji obrazu, skorzystaj z opcji wirtualnych kopii, co pozwoli Ci przechowywać razem różne warianty tego samego zdjęcia. Na koniec, jeśli spodoba Ci się jakiś styl edycji, utwórz na jego podstawie ustawienie wstępne, aby móc je zastosować w przyszłości do innych ujęć.

Uwydatnianie kolorów

Użyj edytora do przetwarzania plików RAW do zwiększenia głębi kolorów

1 Ustaw punkty czerni i bieli Zaczynij od ustawienia ogólnego limitu kontrastu za pomocą suwaków Czerni i Bieli. Przytrzymaj wciśnięty klawisz Alt (lub Option na komputerach z systemem iOS) i przeciągaj suwaki, aż maska zacznie pokazywać, że następuje odcięcie informacji o obrazie. Pozwala to zwiększyć głębię bez utraty szczegółów.

2 Wyreguluj krzywą tonalną Przełączaj się między krzywymi RGB i użyj każdej z nich do wzmocnienia kolorów różnych zakresów tonalnych. To świetny punkt wyjścia do wprowadzenia dalszych zmian, ponieważ w tym samym oknie możesz dostosować kontrast, co umożliwia zachowanie bezpośredniej kontroli nad ogólną stylizacją obrazu. Przeciągnij linię w górę, aby wzmocnić kolor, lub w dół, by zmniejszyć jego intensywność.

3 Użyj suwaków Nasycenie W panelu HSL programu do edycji dostosuj indywidualnie nasycenie każdego z kolorów. Pozwala to na silniejsze odseparowanie elementów obrazu poprzez wzmocnienie lokalnego kontrastu w sposób dużo bardziej subtelny. Po stworzeniu kopii wirtualnej spróbuj odwrócić ustawienia i poeksperymentuj.

PO

4 Dostosuj Tintę Zmień wygląd każdego koloru na zdjęciu za pomocą opcji Tinta. Jest to niezwykle potężne narzędzie, zwłaszcza podczas pracy z ujęciami zawierającymi wiele różnych kolorów, ponieważ pozwala nam na jeszcze silniejsze odseparowanie naszych tematów i stworzenie niepowtarzalnego kontrastu.

5 Skalibruj kolory Narzędzia, takie jak dostępny w programie Lightroom wzornik Calibrate Tab, pozwalają użytkownikowi szybko korygować kolorystykę zdjęcia. Jest to świetny sposób dopasowywania kolorów zdjęć wykonanych aparatami różnych marek, ale także tworzenia w pełni zindywidualizowanych palet kolorów, których nie można stosować w przypadku plików zapisanych w formacie JPEG.

6 Zastosuj kolorowe tabele LUT Chociaż nie wszystkie edytory RAW obsługują tabele przeglądowe bezpośrednio, często możliwe jest utworzenie ich na podstawie ustawień wstępnych dla plików RAW i zaimportowanie ich do edytora. LUT umożliwiają szybkie zastosowanie różnych zestawów kolorów. Pamiętaj tylko, aby dostosować intensywność barw do aktualnie przetwarzanego obrazu.

Maksimum szczegółów

Wykorzystaj elastyczność plików zapisanych w formacie RAW, aby uchwycić szeroką gamę naturalnych faktur

Chociaż fotografowanie w formacie RAW zapewnia maksymalne możliwości wydobywania szczegółów, ważne jest, aby zrozumieć, jak najlepiej wyszukać i przedstawić fakturę, by móc w pełni wykorzystać możliwości matrycy aparatu.

Problem z fotografią cyfrową polega na tym, że pomiędzy aparatem rejestrującym zdjęcie a gotową fotografią istnieje wiele „niewidzialnych” etapów procesu tworzenia obrazu, a na wiele z nich nie masz żadnego wpływu. Zdjęcie zapisywane na karcie pamięci jest pod wieloma względami efektem współpracy między fotografem a programistami producenta aparatu oraz programów do edycji.

Podobnie jak w przypadku wielu innych przykładów postępu, udoskonalenia w procesie obrazowania cyfrowego nastąpiły w wyniku

automatyzacji. Korzyści, jakie daje używanie korpusów bez lustra i konstruowanych dla nich obiektywów, często wynikają ze zwiększonej liczby automatycznych korekcyjnych, których nie można wyłączyć, ale może to spowodować, że fotograf zacznie się czuć coraz mniej istotny w procesie tworzenia obrazu.

Z prawej

Drobne detale

Zapisywanie zdjęć w formacie RAW jest przydatne w każdym gatunku fotografii. Na przykład w przypadku zdjęć makro i przyrody możliwość zachowania większej kontroli nad kolorami pozwala na precyzyjne wydobywanie szczegółów w każdym z kanałów.

Przyjrzyjmy się zatem, jak możemy przejąć maksimum kontroli nad wyglądem naszych zdjęć, od momentu zarejestrowania plików RAW w terenie po dostosowanie tonalności obrazu w oprogramowaniu do jego edycji.

PRZEWAGA FORMATU sRAW

Większość aparatów rejestruje pliki sRAW o niższej rozdzielczości. Oszczędzają one miejsce na karcie pamięci, zapewniając jednocześnie możliwość korzystania z zalet formatu RAW. Często nie jest dobrze „tracić” piksele, ale obecnie nawet najmniejsze z dostępnych formatów plików są wystarczająco duże, aby można było z nich zrobić wydruki, więc ta funkcja doskonale sprawdza się, gdy chcesz zaoszczędzić miejsce na karcie i przyspieszyć przesyłanie plików.

Pliki HEIF Nowszy format o lepszej jakości obrazu niż JPEG

Ten stosunkowo nowy typ wśród formatów plików graficznych – format High Efficiency Image File – oferuje wyższą jakość obrazu niż JPEG, przy mniejszej objętości zbioru, a to dzięki bardziej efektywnym algorytmom kompresji. Ponieważ jest to rodzaj kontenera, w plikach takich można przechowywać także inne dane o obrazie, co pozwala na przeprowadzanie niedestrukcyjnej edycji zdjęć. Jednak format ten nie jest tak samo uniwersalny jak RAW i nie jest akceptowany przez wszystkie popularne aplikacje do edycji obrazu.

Pojedynczy RAW HDR Wykorzystaj w pełni dane obrazu zapisane w prawidłowo naświetlonych plikach RAW

1 Zakres kompresji

Odzyskaj szczegóły w światłach i rozjaśnij cienie za pomocą odpowiednich suwaków. Pozwala to stworzyć dobrą bazę do

wprowadzania dalszych korekt. My pracujemy tutaj w Lightroomie, ale większość edytorów RAW działa w podobny sposób.

2 Zwiększ kontrast

Kompresja zakresu może sprawić, że ogólny kontrast obrazu będzie nieco zbyt słaby. Użyj narzędzia Krzywe, aby delikatnie

wygiąć linię w kształt litery S, nadając zdjęciu bardziej naturalny wygląd. Piękno niedestrukcyjnej edycji polega na tym, że można ją później jeszcze wyregulować.

3 Dostosuj szczegóły

W tym przypadku zwiększyliśmy Przezroczystość, aby uwidatnić fakturę, i użyliśmy suwaka Tekstura, aby podkreślić wzór na brukowanej ulicy i budynkach z fakturą. Użyliśmy także ujemnej wartości parametru Usuwanie zamglenia, aby dodać głębi cieniom.

4 Gradient liniowy

Scena była oświetlona od tyłu, więc aby zwiększyć jasność po lewej stronie, nałożono na obraz gradient liniowy. Rozjaśniło

to ten obszar ujęcia, ale zachowało wrażenie oddalania się tej części ulicy od aparatu.

5 Gradienty promieniowe

Narzędzie Gradient promieniowy tworzy realistycznie wyglądające efekty powstające wokół źródeł światła. Przyciemniliśmy

„jasną plamę” w odległym budynku i dodaliśmy kolejną, aby rozjaśnić światło wydobywające się z kawiarni, dzięki czemu scena zyskała blask.

6 Utwórz mapę luminancji

Dodaj kolejną maskę i przejdź do panelu Zakres luminancji. Wybierz obszar cienia, który nie jest naprawdę czarny. Użyj tej opcji, aby uzyskać

poprawę widoczności szczegółów i redukcję szumu w ciemniejszych obszarach. Aby zwiększyć głębię koloru, obniżyliśmy też Temperaturę.

4 sposoby na lepsze zdjęcia

Profesjonalne triki zwiększające szczegółowość obrazu

UŻYJ „ZŁEGO” PROFILU OBIEKTYWU

Zastosowanie profilu obiektywu to szybki sposób na skorygowanie zniekształceń, ale czasami użycie profilu stworzonego dla podobnego modelu szkła daje lepsze rezultaty. Wypróbuj z dostępnej listy gotowych ustawień wstępnych profile obiektywów o podobnej ogniskowej, aby zobaczyć, czy użycie któregoś nie da lepszego efektu.

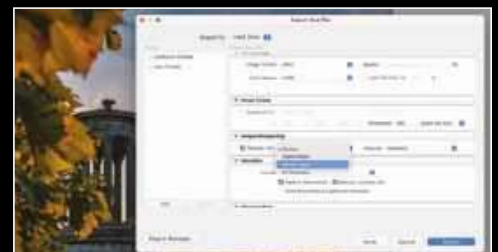
KORZYSTANIE Z PROFILU JPEG

Chociaż Style obrazów nie są stosowane do plików RAW, można tak skonfigurować program, aby stosował on wstępne ustawienia podczas importowania plików. Oznacza to, że uzyskasz podobne rezultaty do tych, jakie oglądałeś na LCD robiąc zdjęcie.

POSZERZ SWOJE POLE WIDZENIA

Możesz wydobyć więcej szczegółów z rogów kadrów, wyłączając funkcję korekty zniekształceń obiektywu. Może to spowodować uwidocznienie efektu winietowania lub dystorsji, ale użycie niestandardowych korekt może sprawić, że obraz będzie wyglądać lepiej.

DWUKROTNE WYOSTRZANIE

Aby uzyskać zdjęcie o maksymalnej szczegółowości, wyostrz obraz w panelu Szczegół edytora RAW, a następnie jeszcze raz na wyjściu, w zależności od docelowego medium, w jakim ma być wykorzystane. Pozwoli Ci to dostosować wyodrębnianie szczegółów do rodzaju papieru lub ekranu, na którym będą wyświetlane fotografie.

PRZED

Poniżej

Fantastyczne światło

Ruchome elementy utrudniały wykonanie obrazu HDR z kilku ekspozycji, ale rozjaśniając jasne obszary w formacie RAW, można stworzyć efekt HDR z jednego pliku.

PO

© Peter Fenech

© Claire Gillo

ROZŚWIETL KRAJOBRAZ

Dodaj artystyczny błysk do krajobrazu, aby zrównoważyć ekspozycję i wprowadzić kontrolowane kreatywne efekty

Tekst i zdjęcia: Peter Fenech
Poziom trudności: dla zaawansowanych
Potrzebny czas: 2 godziny

Lampa błyskowa jest nieodłącznym elementem fotografii portretowej i eventowej – to podstawowe narzędzie w torbie każdego fotografa zajmującego się tymi dziedzinami. Jednak niewielu zastanawia się nad jej zastosowaniem w fotografii krajobrazowej. Krajobrazy zazwyczaj opierają się na interakcji światła naturalnego, zwłaszcza tego o wschodzie i zachodzie słońca, z elementami otoczenia. Cała uwaga skupia się na kontroli światła zastanego.

Zdarzają się jednak sytuacje, gdy naturalne oświetlenie nie jest wystarczające. Problem pojawia się zwłaszcza w zacienionych miejscach, takich jak podnóża klifów czy gęste lasy, gdzie ilość światła drastycznie spada. W takich warunkach pierwszy plan często jest niedoświetlony, a kolory tracą głębię i stają się matowe.

Dodanie niewielkiej ilości światła wypełniającego z lampy błyskowej może skutecznie rozjaśnić cienie i podkreślić kształty obiektów na pierwszym planie.

Ważne jednak, by sztuczne światło nie było zbyt widoczne i harmonijnie współgrało z naturalnym oświetleniem. Najczęstszym problemem jest różnica temperatury barwowej między światłem błyskowym a otoczeniem, co może zaburzyć spójność kolorystyczną zdjęcia.

Umiejętnie użyty błysk może nadać krajobrazom wyjątkowy charakter. Dzięki odpowiednim ustawieniom aparatu można przyćmić światło otoczenia i samodzielnie modelować scenę. Sprawdźmy, jak to zrobić.

**Co będzie
potrzebne:**

- 🔦 obiektyw szerokokątny
- 🔦 jedna lub więcej lamp błyskowych
- 🔦 wyzwalacze radiowe
- 🔦 statyw

Prosto z lasu

Czasem naturalne światło trudno jest kontrolować, np. w zaciętych miejscach, w których to z kolei użycie lampy błyskowej może rozjaśnić cienie i nadać kształt elementom pierwszego planu.

Etapy sesji

1 Dodaj lampę błyskową Zamocuj flesz w stopce lampy błyskowej aparatu. Ponieważ naszym celem jest rozproszenie światła na pierwszym planie, możemy swobodnie używać do tego celu wbudowanej lampy błyskowej, w przeciwieństwie do fotografii portretowej, w przypadku której lepiej sprawdza się światło kierunkowe. Aby uniknąć efektu oświetlenia reflektorem punktowym, ustaw jak najmniejszą wartość zoomu głowicy lampy.

W yślij światło jak najdalej Aby uzyskać jak największą miękkość oświetlenia błyskowego i rozszerzyć je na pierwszy plan, należy zastosować wbudowany w lampę rozpraszający i odbłyśnik. Ustaw głowicę lampy pod kątem 45°, aby zapobiec powstawaniu ostrych cieni i prześwietleniu światła na liściach.

3 Zmierz ekspozycję W przypadku tego typu zdjęć najlepszym wyborem będzie ustawienie trybu matrycowego pomiaru światła, ponieważ jego celem w pierwszej kolejności jest uzyskanie średniej ekspozycji dla światła zastanego. Jak zwykle dokonaj pomiaru w najjaśniejszych obszarach, takich jak jasne kwiaty tego dziękiego czosnku, co pozwoli wyśrodkować histogram.

4 Kontroluj temperaturę barwową Dostosuj balans białej, wybierając ustawienie odpowiednie do temperatury barwowej światła. Ręczna kontrola temperatury barwowej balansu białej pozwala uzyskać lepszy balans ciepłych i zimnych barw niż w przypadku ustawienia jednego z gotowych ustawień balansu białej, ponieważ światło lampy błyskowej będzie miało wyższą wartość temperatury barwowej niż światło słoneczne.

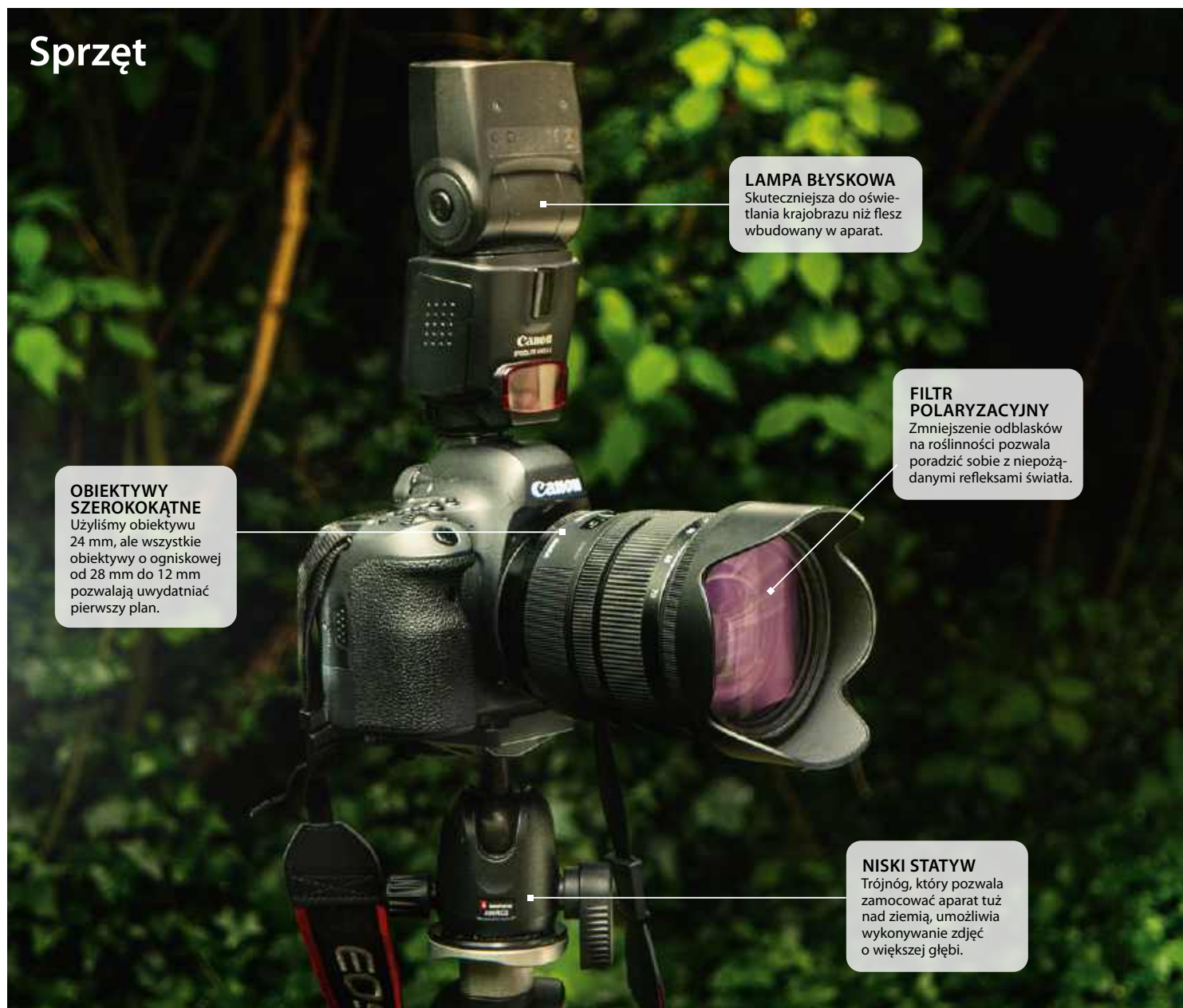

5 Dodaj światło błyskowe Zacznij od ustawienia mocy błysku lampy na ok. 1/4 pełnej mocy, a następnie zmniejszaj ją, aż wypełni scenę, ale nie przyćmi światła naturalnego. Jeśli cienie będą zbyt ostre, podnieś głowicę lampy błyskowej wyżej, aby odbić światło od całego krajobrazu i mocniej je rozproszyć.

6 Wzmocnij światło zastane Po ustawieniu siły błysku lampy należy zwiększyć ekspozycję, aby matryca aparatu mogła zarejestrować więcej światła zastanego, a tym samym byś mógł uzyskać na zdjęciu łagodniejsze połączenie obu rodzajów oświetlenia. Zacznij od ok. 0,5 stopnia przysłony, zwiększając tę wartość w razie potrzeby i kontrolując jednocześnie, czy światła nie zostają prześwietlone. Ustaw też wartość przysłony pozwalającą uzyskać optymalną głębię ostrości.

Sprzęt

OBIEKTYWY SZEROKOKĄTNE

Użyliśmy obiektywu 24 mm, ale wszystkie obiektywy o ogniskowej od 28 mm do 12 mm pozwalają uwydatniać pierwszy plan.

LAMPA BŁYSKOWA

Skuteczniejsza do oświetlania krajobrazu niż flesz wbudowany w aparat.

FILTR POLARYZACYJNY

Zmniejszenie odbłasków na roślinności pozwala poradzić sobie z niepożądanymi refleksami światła.

NISKI STATYW

Trójnóg, który pozwala zamocować aparat tuż nad ziemią, umożliwia wykonywanie zdjęć o większej głębi.

Zdejmij lampę z aparatu

By mieć większą kontrolę, niezbędne są bezprzewodowe lampy błyskowe

W naszym przypadku wystarczyła lampa błyskowa zamontowana na aparacie, ale kilka zdjęć zrobiliśmy również z lampą błyskową ustawioną z dala od niego. Umożliwia to wykorzystywanie bardziej złożonych aranżacji oświetlenia i stosowanie techniki malowania światłem.

Na przykład, dzięki bezprzewodowemu sterowaniu lampą błyskową, mogliśmy wypełnić cienie w obrębie odległych drzew, a nawet stworzyć wrażenie, że światło słoneczne wpada na scenę przez koronę drzew. Dwa źródła światła pozwoliły połączyć wypełnienie światłem pierwszego planu z artystycznym efektem flary na ostatnim ujęciu, aż po odpowiednie rozjaśnienie gałęzi drzew.

Etapy edycji

1 Określ limity tonalne Zaczynij od ustawienia punktów czerni i bieli dla edytowanego zdjęcia. Dzięki temu będziesz mógł kontrolować zakres informacji tonalnych na obrazie, od najciemniejszych cieni po najjaśniejsze światła. Przeciągaj każdy suwak aż do momentu, kiedy zaczniesz tracić pierwsze szczegóły.

2 Zmniejsz jasność światła Lampa błyskowa dobrze poradziła sobie z rozjaśnieniem cieni na pierwszym planie, ale uważaj na utratę widoczności szczegółów w światłach. Obniżając moc lampy błyskowej, uniknęliśmy skrajnego prześwietlenia kwiatów, ale ustawienie ujemnej wartości parametru Światła pozwoliło ukazać więcej detali roślin.

3 Rozjaśniaj i przyciemniaj Lampa błyskowa zmniejszyła kontrast na samym pierwszym planie, ale i mocniej zaciemniła liście. Dlatego dodaj punktowo trochę kontrastu na najbliższych elementach. Za pomocą narzędzia Pędzel w programie Camera Raw (K) zwiększ przejrzystość i ekspozycję w obszarach światła.

4 Lokalnie skoryguj kolorystykę Scenie brakuje atmosfery, dlatego użyliśmy panelu Gradacja kolorów, aby wprowadzić naturalny odcień światła słonecznego w światłach i dodać odrobinę zieleni w półcieniach. Przywróciło to różnorodność kolorów, która została spłaszczona przez balans bieli ustawiony w aparacie.

5 Połącz ujęcia W tym przypadku zrobiliśmy kilka ujęć z lampą błyskową umieszczoną w różnych pozycjach. Otwórz je jako warstwy w programie Photoshop i zamaskuj niektóre obszary, np. jedną klatkę, w przypadku której użyliśmy lampy błyskowej, aby zasymulować światło słoneczne. Zamontuj aparat na statywie tak, aby kolejne zdjęcia były idealnie do siebie dopasowane.

6 Wzmocnij globalnie kontrast Po połączeniu większej liczby klatek zrobionych z błyskiem lampy rozświetlającej drzewa w tle, aby ładnie zmieszać ze sobą oświetlenie zastane oraz błysk lampy wbudowanej w aparat wypełniający pierwszy plan, dodaliśmy warstwę dopasowanie Krzywe, by uzyskać większy kontrast w całym obrazie. Sprawdź histogram, aby ocenić, czy na tym ostatnim etapie nie doszło do utraty szczegółów w światłach lub cieniach.

Samo światło naturalne

Ta scena wygląda dobrze sama w sobie, ale występują w niej rozpraszające głębokie cienie i jasne światła, których nie da się zarejestrować na jednym zdjęciu, wykorzystując jedynie światło zastane.

PRZED

PO

Kreatywne oświetlenie

Dzięki użyciu lampy błyskowej udało nam się stworzyć efekt podobny do obrazu HDR, ale mieliśmy większą kontrolę nad kierunkiem padania światła. Najjaśniejsze obszary zostały odpowiednio naświetlone podczas wykonywania zdjęcia, a światło błyskowe rozjaśniło cienie i wprowadziło efekt zachodzącego słońca.

PROMOCJA

IRIX 150MM F/2.8 MACRO

PRECYZJA W KAŻDYM SZCZEGÓLE

www.irlens.com

Obiektyw charakteryzuje się dłuższą ogniskową 150 mm oraz współczynnikiem powiększenia 1:1, co czyni go idealnym narzędziem do fotografowania małych obiektów (takich jak owady) z bezpiecznego dystansu, bez obawy spłaszczenia obiektu. Jego wysokiej jakości optyka, składająca się z 12 soczewek rozmieszczonych w 9 grupach (w tym trzech soczewek o niskiej dyspersji) eliminuje aberracje chromatyczne i zapewnia naturalne kolory. Specjalne powłoki Neutrino Coating redukują odbicia i flary, poprawiając kontrast i ostrość zdjęć. Z kolei zaokrąglone listki przysłony tworzą piękny efekt bokeh oraz minimalizują zjawisko dyfrakcji podczas fotografowania z mocno przymkniętą przysłoną (co ze względu na bardzo małą głębię ostrości w fotografii makro jest bardzo częstą praktyką). Warto podkreślić, że z matrycą APS-C współczynnik powiększenia rośnie nawet do 1,5:1, co pozwala na jeszcze większe zbliżenia.

Również sama konstrukcja obiektywu zachęca do wyjścia do światła na zroszoną łąkę. Solidna obudowa została dobrze uszczelniona, dzięki czemu jest odporna na warunki atmosferyczne. Wykonany ze stopu magnezowo-aluminiowego tubus, w połączeniu z wysokiej jakości kompozytem, jest zarówno trwały, jak i bardzo lekki. Dodatkowo, precyzyjny pierścień ostrości i system wewnętrznej ogniskowania zapewniają stałą długość obiektywu i niezmienną jakość obrazu podczas pracy. Uchwyt statywowy gwarantuje stabilność, a przełącznik „Click / Declick” umożliwia płynną pracę pierścienia przysłony, dostosowaną do potrzeb użytkownika.

Szyba, wykonana z lekkiego aluminium anodowanego na kolor czarny, wyposażona jest w milimetrową podziałkę, co umożliwia dokładne pozycjonowanie aparatu. Uchwyt montażowy szybkozłączki również posiada podobną podziałkę, co pozwala na precyzyjne przesuwanie w dwóch osiach, zapewniając maksymalną kontrolę.

Ten ceniony obiektyw, teraz dostępny jest w w promocyjnej cenie w zestawie z szyną oraz płytą Arca Swiss, dzięki czemu otrzymujemy idealny set-up do fotografii zbliżeniowej.

PIERŚCIEŃ REGULACJI OSTROŚCI

Makrofotografia wymaga precyzyjnego ostrzenia, dlatego kąt obrotu pierścienia ostrości wynosi aż 270 stopni, co gwarantuje płynne i precyzyjne ostrzenie. Dodatkowo sam pierścień posiada specjalną fakturę pozwalającą na niezawodne i precyzyjne ustawianie ostrości.

OCHRONA PRZED POGODĄ

Obiektyw wyposażony jest w gumowe O-ringi uszczelniające obiektyw przed wilgocią, kurzem oraz piaskiem. Dodatkowo posiada wewnętrzny mechanizm ogniskowania, dzięki czemu obiektyw zachowuje ten sam rozmiar oraz długość w całym zakresie ogniskowania.

W prenumeracie

20%
taniej

Prenumerata

oszczędzasz 20% • cieszysz się darmową dostawą • subskrypcję online dostajesz GRATIS!

Zaprenumeruj Digital Photographer Polska, a zawsze dostaniesz najnowszy numer wprost do Twojej skrzynki!
Cena rocznej prenumeraty drukowanej (4 numery) wynosi 92,80 zł.

Zamów prenumeratę na www.UlubionyKiosk.pl

Uczta rybna

Zuzana nie tylko sfotografowała jedzenie, ale także dodała kolejną warstwę narracyjną, przedstawiając przygotowywanie składników i gotowanie potrawy.

Apetyt na zdjęcia

Zuzana Rainet opowiada Kim Bunermann o swoim podejściu do zdjęć kulinarnych, które przekraczają granicę między fotografią a sztuką

Jedzenie jest jednym z najważniejszych elementów wielu kultur na całym świecie. Każda z nich ma swoje własne, unikalne potrawy, składniki i smaki, ale także tradycyjne przepisy przekazywane z pokolenia na pokolenie, które tworzą poczucie przynależności do danej społeczności. Oczywiście istnieje cała dziedzina fotografii kulinarnej, która służy wsparciu osób zajmujących się promocją i sprzedażą żywności. Od barów szybkiej obsługi, poprzez supermarkety, aż po ekskluzywne restauracje – wszyscy ci klienci potrzebują zdjęć produktowych. Dziś spotykam się z Zuzaną Rainet, fotografką, która wykorzystuje jedzenie jako medium artystyczne, aby dowiedzieć się od niej, w jaki sposób wywołuje emocje i oddziałuje na zmysły, ostatecznie łącząc sztukę gotowania z twórczym podejściem, by w efekcie stworzyć ucztę dla oczu.

Zuzana podchodzi do tematu w innowacyjny sposób, łącząc swoją kreatywność, umiejętności techniczne i wiedzę z zakresu marketingu, by dzięki temu nieustannie odkrywać nowe punkty widzenia i rozwijać swoje umiejętności. „Moim celem jest ciągle uczenie się, odkrywanie, doskonalenie i rozwój” – mówi. „Dlatego lubię fotografię kulinarną – jest niesamowicie złożona, więc zawsze jest przestrzeń do rozwoju”. Klienci Zuzany to zarówno dobrze prosperujące marki, jak i innowacyjne startupy, które potrzebują przyciągających wzrok, nowoczesnych wizualizacji. W rozmowie wyjaśnia, jak włącza angażujące elementy opowiadające historię, skupiając się na jakości i podkreślając walory potraw niezależnie od kultury, z jakiej pochodzą.

Zuzana Rainet

Zuzana jest pochodzącą z Bratysławy fotografką kulinarną i produktową oraz wewnątrz restauracji. Łączy swoje umiejętności i pasję twórczą z zawo-

dowym doświadczeniem w dziedzinie marketingu. Pracuje z różnymi klientami i stara się opowiedzieć za pomocą zdjęć historię danej marki. Zdjęcia Zuzany zostały wyróżnione w kilku kategoriach w konkursie Foodelia International Food Photography Awards 2023, a w 2024 roku jej praca znalazła się w finale w kategorii „Innowacja” prestiżowego konkursu Pink Lady Food Photographer of the Year.

zuzanarainet.com

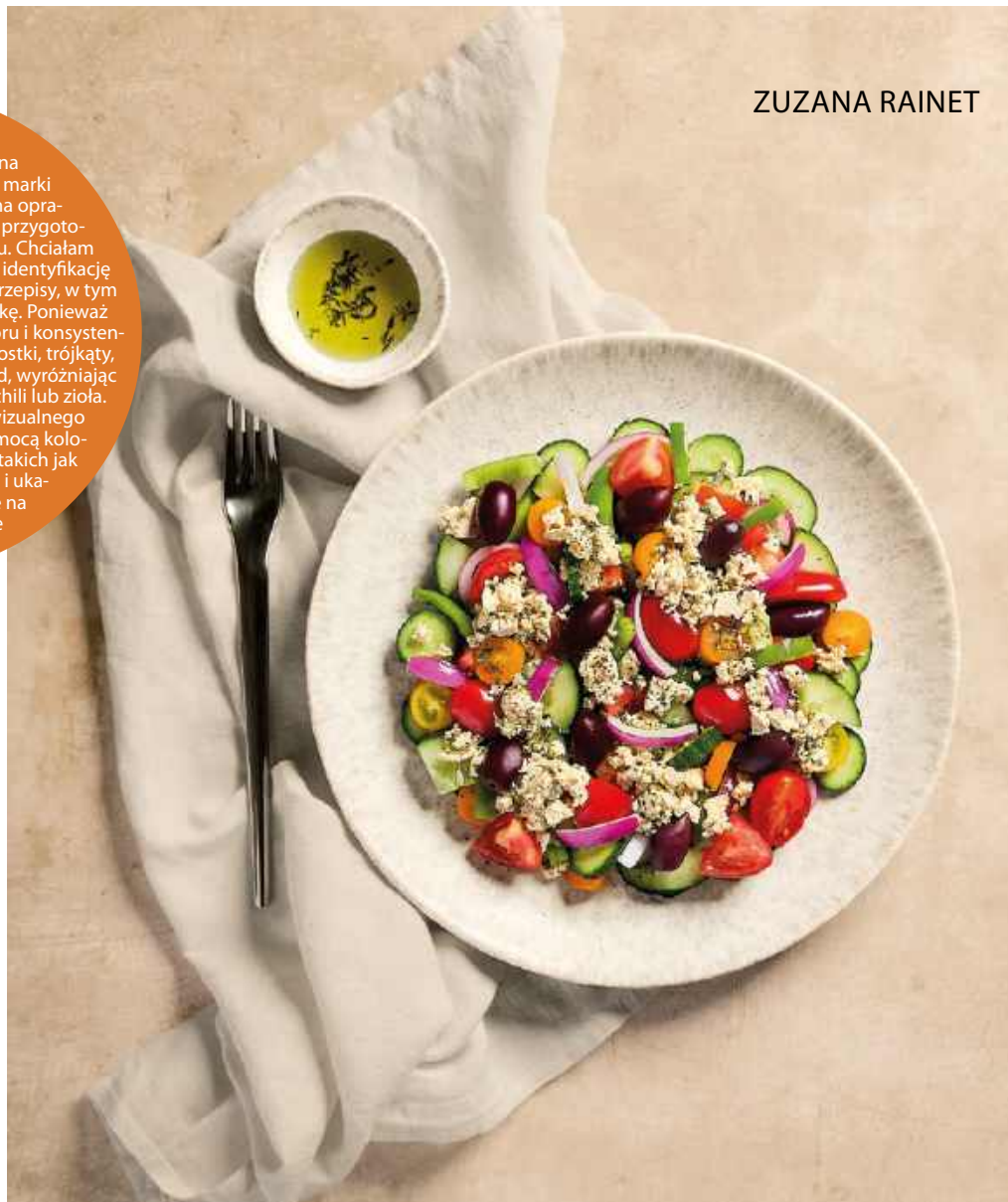
[@zuzanarainet](https://www.instagram.com/zuzanarainet)

LUNTER
TOFU

„Klient potrzebował zdjęć na opakowania produktów z tofu marki Lunter. Moje zadanie polegało na opracowaniu unikatowych przepisów i przygotowaniu czterech gotowych dań z tofu. Chciałam nadać każdemu produktowi odrębną identyfikację wizualną, dlatego stworzyłam różne przepisy, w tym zupę, danie główne, przekąskę i sałatkę. Ponieważ tofu jest neutralne pod względem koloru i konsystencji, podałam je w różnej formie: jako kostki, trójkąty, patyczki i okruszki. Poprawiłam wygląd, wyróżniając kluczowe dodatki, takie jak chili lub zioła.

Zwiększyłam też siłę wizualnego oddziaływania za pomocą kolorowych składników, takich jak jaskrawe warzywa, i ukazując tofu ułożone na sałatce lub w misce poke.

Cześć, Zuza. Wiem, że ukończyłaś szkołę zarządzania i marketingu. Jak wpłynęło to na Twoją fotografię kulinarną?

Marketing wpływa na moją fotografię na wiele różnych sposobów – mam wiedzę pozwalającą mi przeprowadzać badania rynku i przygotowywać skuteczne mailingi z ofertami, gdy szukam nowych klientów, a także tworzyć fotograficzne portfolio zoptymalizowane pod kątem SEO, dzięki czemu moja strona znajduje się obecnie na rynku słowackim na pierwszych stronach wyników wyszukiwania w Google.

Chodzi jednak również o zrozumienie potrzeb klienta i zaoferowanie mu wartości dodanej, za którą będzie skłonny więcej zapłacić. Ponadto, mimo że prowadzę działalność jako jednoosobowa prywatna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, opracowałam własny, wewnętrzny system zarządzania relacjami z klientami (CRM), szablony dla zleceniodawców i procesy biznesowe – wszystkie te rzeczy pomagają mi w prowadzeniu dobrze prosperującej firmy fotograficznej.

Kiedy już pracujesz z jakimś klientem, to w jaki sposób zaczynasz opowiadać za pomocą swoich zdjęć historię stojącą za daną marką?

Zanim zacznę pracować nad jakimkolwiek projektem, zapoznaję się ze wszystkimi dostępnymi informacjami na temat firmy. Analizuję również

rynkowych konkurentów i szukam „ulubionych marek” z tego segmentu na całym świecie. Poszerza to moją wyobraźnię i pomaga zwizualizować kreatywne pomysły oraz dowiedzieć się, jak mogłabym zrobić pewne rzeczy inaczej. Skupiam się na tym, co najlepiej pasuje do danej marki, dbając jednocześnie o to, aby było to świeże i innowacyjne. Nawet jeśli klienci dają mi konkretne twórcze wytyczne, zawsze przedstawiam im swój punkt widzenia i zazwyczaj są otwarci na moje pomysły.

W uprawianym przez Ciebie gatunku fotografii duże znaczenie ma charakter światła. Przy jakim oświetleniu wolisz pracować – naturalnym czy sztucznym?

Kiedy zaczynałam zajmować się fotografią kulinarną, korzystałam wyłącznie ze światła naturalnego. Udało mi się dzięki niemu stworzyć kilka magicznych zdjęć i historii kulinarnych, ale gdy tylko zaczęłam robić zdjęcia dla klientów, niezbędne okazało się używanie światła błyskowego w studiu, bo tylko tak mogłam zachować na wszystkich zdjęciach spójny balans bieli. Uwielbiam moje studyjne lampy Godox, QT1200IIIM i AD600PRO – pierwsza szybko się ładuje, jest mocna i potrafi zamrażać ruch, dając obrazy ostre jak brzytwa, a druga jest doskonała ze względu na pojemny akumulator, co jest bardzo praktyczne, gdy fotografuję w plenerze.

Twoje prace są niezwykle kreatywne. Co Twoim zdaniem je wyróżnia i sprawia, że wnoszą one nową perspektywę do fotografii kulinarnej?

Za każdym razem, gdy tworzę jakiś koncept, mam wątpliwości, czy jest on wystarczająco oryginalny, dobry lub lepszy od prac innych fotografów kulinarnych. Mam wrażenie, że wszystko już zostało wynalezione i było widziane, a nawet jeśli wydaje nam się, że wymyśliśmy coś nowego, to prawdopodobnie już to istnieje.

Moje podejście polega na próbie zrobienia tego samego, ale w świeży i twórczy sposób – łącząc rzeczy, które na pierwszy rzut oka wydają się nie mieć ze sobą nic wspólnego, i zamieniając je w przyciągające wzrok, zdumiewające dzieło sztuki, które wywołuje silne i pozytywne emocje. Drugim sposobem jest łączenie wielu inspirujących pomysłów w jeden kreatywny obraz. Pozwala mi to stworzyć coś orzeźwiająco wyjątkowego.

Byłaś jedną z finalistek konkursu Pink Lady Food Photographer of the Year w 2024 roku.

Jaka była koncepcja nadesłanej przez Ciebie serii zdjęć i przesłanie, które za nim stoi?

„Raw meat bonbonnière” był w rzeczywistości projektem klienta. Dostałam zlecenie agencji Pekne & Dobre, obejmujące opracowanie oryginalnego pomysłu sfotografowania oraz wykonania zdjęć do luksusowego katalogu produktów, przedstawiającego surowe mięso i paszety, które firma Top Farm miała zaprezentować na targach branżowych w Dubaju. Skupiłam się przede

wszystkim na minimalistycznej stylizacji jedzenia, uzupełnionej luksusowymi rekwizytami i tłami, takimi jak marmur, złoto, metal i drewno. Zdjęcie to było częścią tryptyku – jednym z trzech obrazów stworzonych na okładkę, obok „Duck hearts ice cream” i „Duck meat cake”. Klient wybrał fotografię „bombonierki”, a ja postanowiłam zgłosić te trzy zdjęcia do konkursu Pink Lady Food Photographer of the Year. Cieszę się i czuję satysfakcję z tego, że podjęłam taką decyzję.

Czy mogłabyś mi wyjaśnić, w jaki sposób zacierasz granice między gastronomią i sztuką?

Moim zdaniem sztuka wywołuje uczucia, przywołuje emocje i wspomnienia, najlepiej, by były pozytywne. Sprawia, że odczuwa się zdumienie, zachwyt, a nawet wprawia w osłupienie. W ten sam sposób podchodzę do kreatywnej stylizacji i fotografii kulinarnej. To, co uwielbiam w tym procesie, to to, że wszystko tworzę od podstaw. Stopniowo wypełniam kadr tym, co ugotowałam albo upiekłam, lub produktami spożywczymi klienta, a następnie rekwizytami, kwiatami i wszystkim, co jest potrzebne do opowiedzenia historii lub uzyskania finalnej wersji obrazu. Jestem jak malarz mający przed sobą

czyste płótno – maluję, opowiadając historię za pomocą jedzenia, stylizacji, łącząc kolory i faktury, dobierając rekwizyty i optykę, kształtując światło i edytując mój oryginalny twórczy pomysł w postprodukcji.

Prowadzisz również nagradzany bloga KitchenLove (kitchenlove.sk). Czy możesz powiedzieć nam coś więcej o społeczności jego czytelników?

KitchenLove jest moim drugim blogiem kulinarnym, poprzedni nazywał się Vegan Lady. Lubiłam tworzyć przepisy i robić zdjęcia, ale blog nie przysporzył mi żadnych zleceń. Poza tym nie chciałam być zawodową kucharką ani piekarką, widziałam siebie raczej jako artystkę, stylistkę żywności i fotografkę. Postanowiłam zainwestować swój czas, energię i pieniądze w edukację fotograficzną, profesjonalny sprzęt i własne atelier, stworzenie strony internetowej z portfolio i rozbudowanie mojego konta na Instagramie. To był punkt zwrotny i wkrótce zaczęłam zdobywać klientów oraz zarabiał pieniądze. Od tamtej pory nie miałam już czasu na pisanie bloga ze względu na dużą

„Sztuka wywołuje u mnie pozytywne emocje. Sprawia, że odczuwa się zdumienie, zachwyt, a nawet wprawia w osłupienie. Tak samo podchodzę do fotografii kulinarnej”

Na zdjęciu i z lewej „Raw meat bonbonnière”, „Duck hearts ice cream” Zdjęcie „Raw meat bonbonnière” zapewniło Zuzanie miejsce w gronie finalistów konkursu Pink Lady Food Photographer of the Year w 2024 roku.

Sernik mango

Aby uzyskać to kolorowe ujęcie, Zuzana ozdobiła tort kwiatami, co wprowadziło dodatkowy kontrast i wywołało wizualne zainteresowanie.

CZEKOLADA ZAX

„Klientowi zależało na stworzeniu nowej koncepcji wizualnej dla swojego sklepu internetowego, ponownym sfotografowaniu wszystkich produktów i stworzeniu atrakcyjnych opisów. Fotografowanie ręcznie malowanych czekoladek i pralin było dużym projektem obejmującym 130 zdjęć produktów należących do siedmiu różnych kategorii. Moim celem było ponowne wykonanie zdjęć dla nowoczesnego i luksusowego sklepu internetowego, aby przyciągnąć klientów i zachęcić ich do dokonania zakupu. Opracowałam całościową koncepcję od podstaw, która dokładnie odzwierciedlała tożsamość marki ZAX, a jednocześnie harmonizowała z żywymi kolorami pralin. Każde zdjęcie zostało starannie zaplanowane, aby podkreślić kunszt wykonania i atrakcyjność tych ręcznie robionych produktów. Skupiłam się na szczegółach, kolorach i fakturach, aby mieć pewność, że obrazy nie tylko oddadzą autentyczność słodczy, ale także wywołają angażujące wrażenia wizualne, które spodobać się klientom i wzmocnią wizerunek marki ZAX”.

Tygrysia babka

„Ta sesja zdjęciowa miała na celu wypromowanie przepisów wykorzystujących mąkę z orzechów tygrysińskich”.

Brokuły romańskie

Aby uwypuklić drobne szczegóły struktury tego warzywa, Zuzana sfotografowała je obiektywem makro.

„W fotografii kulinarnej najważniejsze są kreatywność, dbałość o szczegóły i sposób widzenia kolorów”

ilość zleceń. Może kiedyś do tego wrócę, a może przejmie go jedna z moich córek.

Czy mogłabyś nam powiedzieć na podstawie Twojego doświadczenia, jakie potrawy są najtrudniejsze do sfotografowania w sposób estetyczny?

Niektóre tradycyjne słowackie potrawy, takie jak bryndzové halušky, czyli knedle ziemniaczane z miękkim serem owczym posypane kawałkami wędzonego boczku, nie są łatwe do sfotografowania. Produkty takie jak tofu, tempeh, majonez i surowe mięso z reguły nie wyglądają zbyt atrakcyjnie, ponieważ często brakuje im koloru, struktury i kształtu. Miałam okazję sfotografować większość z nich i cieszę się, że to zrobiłam, ponieważ lubię wyzwania. Dużo się dzięki temu nauczyłam, a za sprawą mojego projektu wykorzystującego surowe mięso zostałam finalistką konkursu Pink Lady Food Photographer of the Year. A teraz udzielam wywiadu magazynowi *Digital Photographer*. Czyż to nie wspaniale?

Czy masz jakieś wskazówki dla początkujących fotografów, dotyczące tego, jak sprawić, by jedzenie wyglądało jak najlepiej, zachowując jednocześnie realizm?

W fotografii kulinarnej najważniejsze są kreatywność, gust, dbałość o szczegóły i sposób widzenia kolorów. Tego nie da się nauczyć, trzeba się z tym urodzić. I to właśnie odróżnia najlepszych fotografów od przeciętnych. Jeśli masz takie zdolności i chcesz, aby Twoje zdjęcia jedzenia się wyróżniały, skup się na kontraście kolorów i faktur, a następnie na grze światła i cieni. Oznacza to, że ciemne jedzenie powinno wyróżniać się na białym talerzu, a biały talerz powinien być wyraźnie widoczny na ciemnym tle. Eksperymentuj ze światłem tak, aby jedzenie było dobrze oświetlone,

a otoczenie pozostało w cieniu. Połóż duży nacisk na główny temat, a znacznie mniejszy na rekwizyty, które powinny być mniejsze niż potrawa. To tylko kilka wskazówek dotyczących stylizacji i kompozycji, ponieważ ogromną rolę odgrywa również postprodukcja.

Co zamierzasz sfotografować następnym razem i czy możemy spodziewać się od Ciebie więcej koncepcyjnych zdjęć jedzenia?

Aktualnie pracuję nad kilkoma projektami dla moich klientów i mam nadzieję, że tak pozostanie. Uwielbiam robić zdjęcia na zlecenie i współpracować z agencjami, ponieważ dzięki temu mogę przekraczać swoje granice i wychodzić poza własną strefę komfortu. To ekscytujące, bo zawsze uczę się czegoś nowego i to jest coś, co naprawdę uwielbiam. Ponadto lubię pracę z ludźmi i otrzymywać od nich informację zwrotną, ponieważ pozwala mi to nieustannie się doskonalić i rozwijać.

Jednak gdy znajdę trochę więcej czasu dla siebie, chcę zacząć zgłębiać temat wideografii i sfotografować więcej drinków, ponieważ czuję, że to jedna z rzeczy, której brakuje w moim portfolio. Chciałabym też częściej współpracować z restauracjami i magazynami. Marzy mi się też wydanie kiedyś książki kucharskiej wraz z jakimś szefem kuchni. Uwielbiam również projektowanie graficzne i chętnie podejmę się pracy nad bardziej złożonymi projektami, w ramach których mogłabym zaoferować również tę usługę. Zaczęłam też robić portrety artystyczne i chcę włączyć do fotografii kulinarnej nieco więcej pierwiastka ludzkiego. Kusi mnie to i ekscytuje, więc na pewno będę to kontynuować! Ponadto chciałabym realizować sesje na innych rynkach, np. w Czechach, Austrii, na Węgrzech, a nawet w Wielkiej Brytanii. Dlaczegoż by nie?

Sprzęt Zuzy

W torbie fotografa kulinarnego

APARAT CANON EOS R6

Zuzana używa Canona EOS R6 z pełnoklatkową matrycą CMOS o rozdzielczości 20 Mp, która zapewnia doskonałą równowagę pomiędzy rozdzielczością a wydajnością pracy. Oznacza to, że korpus ten jest szczególnie praktyczny w użyciu w przypadku sesji ukierunkowanych na tworzenie treści do Internetu i wydruków w małych formatach.

OBIEKTYW CANON RF 24-70 mm f/2,8L IS USM

Uniwersalny obiektyw o stałej jasności f/2,8, zapewniający małą głębię ostrości, która skutecznie uwypukla obiekt. Zuzana używa go do fotografowania z góry, ponieważ zakres regulacji zoomu pozwala na łatwą kontrolę zawartości kadru.

OBIEKTYW CANON RF 85 mm f/1,2L USM

To profesjonalne stałogniskowe krótkie tele. Ma jeszcze większy maksymalny otwór przysłony niż obiektyw 24-70 mm. Nie ma sobie równych pod względem ostrości, a jego ogniskowa jest idealna do portretów i lifestyle'owych zdjęć z małą głębią ostrości, która dodaje im magiczny wygląd.

OBIEKTYW CANON RF 100 mm f/2,8L MACRO

Ten obiektyw makro zapewnia imponujące powiększenie 1,4x, a więc większe od oferowanego przez standardowy obiektyw makro 1,0x. Zuzana wykorzystuje tę optykę, aby podkreślić zachwycające szczegóły i zwrócić na nie uwagę oglądających.

UCHWYT TYPU L SMALLRIG 2976 DO CANONA R5 I R6

Uchwyt L zapewnia elastyczność podczas pracy ze statywem, umożliwiając szybkie przejście od robienia zdjęć w pionie do poziomych i odwrotnie. Wyposażony jest w dwa sworznie zabezpieczające przed obracaniem się i gumową podkładkę zapobiegającą kiwaniu się aparatu.

KABEL USB-C ŁĄCZĄCY APARAT Z KOMPUTEREM O DŁUGOŚCI 4,6 M

Podłączenie aparatu do laptopa za pomocą kabla pozwala Zuzanie na bieżąco przeglądać zdjęcia potraw podczas fotografowania, co usprawnia pracę i zwiększa jej wydajność.

ZOSTAŃ ZAWODOWCEM

Sesja dla klienta
Firma Adobe UK poprosiła Mike'a o wykonanie zdjęć lotniczych Londynu z helikoptera, a ten zachód słońca był wisienką na torcie.

(NIE)ŁATWE ŻYCIE INFLUENCERA

Gwiazda Instagrama **Mike Will** wyjaśnia, co oznacza bycie influencerem i jak może się to stać sposobem na stabilną pracę dla fotografa

Rola influencera

Co zabawne, nigdy nie uważałem się za osobę wpływową, ponieważ rola ta wiąże się z czymś więcej, niż wielu osobom się wydaje. Istnieje wiele dróg prowadzących do zostania influencerem. Słowo to może oznaczać zupełnie coś innego w zależności od tego, co robisz i jak komunikujesz się ze swoimi odbiorcami. Mówiąc najprościej tworzę treści fotograficzne, filmowe lub jakąś formę sztuki, które następnie publikuję na moich profilach w mediach społecznościowych. Z czasem zyskały one sporą rzeszę obserwujących. I w tym właśnie sensie wpływam na ludzi - promuję jakiś produkt lub markę. Ludzie zaczynają obserwować mnie ze względu na moją pracę i buduję w ten sposób dużą społeczność osób o podobnych zainteresowaniach.

Może to mieć moc zachęcania do wprowadzania pozytywnych zmian – na przykład przyjaźnię się z kilkoma influencerami fitness, którzy zmieniają życie fanów dzięki sposobowi, w jaki wchodzi w interakcje z ludźmi, którzy ich obserwują – i może to prowadzić do uzyskania płatnych zleceń fotograficznych. Uważam się raczej za twórcę treści – jest to szerokie pojęcie, które bardziej trafnie opisuje to, czym się zajmuję zawodowo.

Mike Will

Mike Will jest wszechstronnym fotografem, twórcą filmów i ambasadorem marek Sony i Adobe. Jest też założycielem społeczności World Shooters (@world.shooters) oraz UK Shooters (@uk.shooters) i współpracował z największymi na świecie firmami. Aby zapoznać się z portfolio Mike'a i być na bieżąco z jego sesjami zdjęciowymi, obserwuj go na jego niezwykle wciągającym profilu na Instagramie (@m.visuals) lub odwiedź jego stronę internetową (mvisuals.net).

Największe nieporozumienie

Coraz częściej słyszę, że ludzie chcą zostać influencerami, aby zarabiać na swojej działalności. Rzeczywiście, może to być dochodowe zajęcie i wydaje się niezwykle atrakcyjne. Otrzymujesz zlecenia na fotografowanie interesujących przedmiotów, co jest ekscytujące. Jednak uważam, że zwłaszcza w fotografii powinno się to robić z pasji i na podstawie realnych umiejętności.

Dzięki popularności w mediach społecznościowych mogę współpracować z dużymi markami i podróżować po świecie. To ogromna zaleta tej pracy, ale najlepsze jest możliwość poznawania inspirujących i kreatywnych ludzi. Nawiązywanie kontaktów ma kluczowe znaczenie – media społecznościowe otwierają drzwi do nowych możliwości i pozwalają wyjść ze strefy komfortu. To właśnie dzięki relacjom rodzą się zlecenia i realne dochody.

Jednym z największych wyzwań dla początkującego influencera jest zrozumienie, jak działają współprace z markami, jakie są ich oczekiwania i jak budować profesjonalne relacje. Trzeba zadbać o to, by działalność była opłacalna, co bywa stresujące, zwłaszcza dla osób przyzwyczajonych do stabilnej pracy od 9:00 do 17:00. Biznesowa strona tego zawodu jest równie istotna jak kreatywna, choć wiele osób ją ignoruje.

Bycie influencerem służy pozyskiwaniu zleceń fotograficznych przez wykorzystanie mediów społecznościowych.

Zrób z tego zawód

Zanim zająłem się fotografią, nigdy nie pracowałem w stałych godzinach. Byłem sportowcem, co wiązało się z dużą niepewnością i brakiem gwarancji stabilnego dochodu. Tworzenie treści okazało się dla mnie wyzwalające – dało mi większą kontrolę nad pracą i jej efektami. Moje zarobki stały się też mniej podatne na wahania.

Szybko zrozumiałem, jak ważna jest wszechstronność w tworzeniu treści. Im więcej umiejętności posiadasz, tym większa liczba klientów i projektów staje się dla ciebie dostępna. Na początku kariery brałem każde zlecenie i uczyłem się w trakcie jego realizacji. Szukałem tutoriali, pytałem znajomych i zdobywałem wiedzę, wykonując kolejne zadania. To właśnie otaczanie się właściwymi ludźmi, którzy pomagają się rozwijać, stanowi klucz do sukcesu.

Dzięki mediom społecznościowym influencerem może zostać każdy, niezależnie od pochodzenia. Najważniejsze jest nawiązanie kontaktu z odbiorcami o podobnych zainteresowaniach i budowanie społeczności wokół swojej pasji.

WSKAZÓWKA: wybieraj marki, których produkty pokrywają się z zainteresowaniami odbiorców w mediach społecznościowych.

Z lewej

Sesja w Singapurze

Jedna z sekwencji nakręconych w Singapurze w celu promocji społeczności internetowej World Shooters, w której to właśnie Mike odgrywa kluczową rolę.

Po prawej

Ustawienia do zdjęć nocnych

Mike, którego zdjęcia wyróżniają się wyrazistym, charakterystycznym wyglądem, sprzedaje również gotowe zestawy ustawień do programu Lightroom.

Jak zostać influencerem

Wykonaj te cztery kroki, aby zbudować swoją markę

1 Zbuduj społeczność Rób zdjęcia tego, co Cię interesuje, i regularnie publikuj je na różnych platformach społecznościowych. To przyciągnie fanów o określonych zainteresowaniach.

2 Angażuj swoich obserwujących Bierz udział w wydarzeniach networkingowych i wchodź w interakcje ze swoimi obserwatorami oraz innymi twórcami o podobnym profilu twórczości, aby dać się poznać dzięki swojemu stylowi i osobowości.

3 Szukaj okazji Oznaczaj w swoich postach marki istotne dla Twoich odbiorców, aby przyciągnąć uwagę firm, co może zaowocować płatnymi zleceniami i sponsoringiem.

4 Doskonal swoje umiejętności Przyjmuj jak najwięcej zleceń, dostosowuj się do nich i rozwijaj swoje umiejętności jako twórcy treści. Bądź tak wszechstronnym i kreatywnym człowiekiem, jak tylko to możliwe.

Powyżej 50 lat

Mike zrobił to zdjęcie w ramach kampanii reklamowej z okazji 50-lecia VW Golfa. To jedna z wielu marek samochodowych, z którymi współpracuje.

Z lewej

Londyńska mgła

Nie każde zdjęcie na kanałach Mike'a jest powiązane z marką – niektóre po prostu pozwalają utrzymać kontakt z jego odbiorcami.

Skąd pochodzą pieniądze?

Zarabianie wyłącznie na mediach społecznościowych nie jest proste. YouTube oferuje dobre wynagrodzenie, ale nie mam tam takiej oglądalności jak celebryci. Instagram niemal nie płaci – nawet nie próbowałem dołączyć do jego programu monetyzacji, ponieważ nie przyniosłoby to realnych zysków. Mój główny dochód pochodzi ze współpracy z markami. Firmy kontaktują się ze mną i zlecają tworzenie zdjęć lub filmów, które publikuję na swoich profilach. Czasem przygotowuję materiały do użytku wewnętrznego, co przypomina klasyczne sesje reklamowe. Choć wiele osób rezygnuje z mediów społecznościowych, bo pochłaniają zbyt dużo czasu, dla mnie są one sposobem na życie. Mam uporządkowane podejście do publikacji treści. Ustawiam przypomnienia w telefonie na różne platformy i godziny, by konsekwentnie publikować materiały. Pierwsze kilka godzin dnia poświęcam na publikację, a popołudnia na interakcje z innymi użytkownikami, śledzenie trendów i budowanie swojej obecności w sieci. Pracuję zazwyczaj pięć dni w tygodniu, ale bywa, że i siedem – to intensywne zajęcie!

Klucz do sukcesu

Pasja wymaga konsekwencji. Regularne tworzenie treści wymaga zaangażowania i motywacji. Najlepiej fotografować to, co naprawdę cię interesuje – wtedy trafisz do odpowiedniego odbiorcy.

Moja współpraca z Bentleyem rozpoczęła się od przypadkowych zdjęć samochodu znajomego, które oznaczyłem w mediach społecznościowych. Przez długi czas nie dostałem odpowiedzi, ale w końcu marka się do mnie odezwała. To otworzyło mi drogę do kolejnych współprac, także z innymi producentami samochodów.

Testuj swoje treści na różnych platformach i sprawdzaj, gdzie działają najlepiej. Dopasowanie podejścia do każdej z nich i zrozumienie swojej grupy docelowej to klucz do sukcesu w tej branży.

Wzrost liczby obserwujących w mediach społecznościowych jest jak zbiorowe poparcie, czyli sprzedaż własnej marki potencjalnym klientom.

DLACZEGO TA FOTOGRAFIA JEST UDANA

TYTUŁ: Torres de Quart

DATA: kwiecień 2024

SPRZĘT: Leica Q2
 Summilux 28 mm
f/1,7, ASPH

„Niektóre z moich najlepszych zdjęć powstały podczas wyjazdów wakacyjnych, dlatego tak kocham mój aparat Leica Q2. Nie noszę ze sobą ciężkiego profesjonalnego sprzętu przez cały dzień, a mimo to mogę robić zdjęcia najwyższej jakości. Aparaty kompaktowe zajmują ważne miejsce w świecie fotografii”.

Andy Nelson

Andy mieszka w hrabstwie Warwickshire w Wielkiej Brytanii i wykonuje głównie zdjęcia uliczne i podróżnicze. Lubi wyzwania związane z tworzeniem nowych i oryginalnych

kompozycji w popularnych wśród turystów lokalizacjach. Choć Andy z pasją zajmuje się fotografią jako hobby, to jednak trzyma się zawodowych standardów i z pewnością sprostałby zamówieniu na wykonanie zdjęć, zleconemu przez *National Geographic*!

 @ndrwnlsl

Gra zgodna z zasadami

„Zdjęcie łączy kilka reguł kompozycji. Górna prawa część pasuje idealnie do zasady trójkąta, zaś całość niemal idealnie wpisuje się w spiralę Fibonacciego i opiera się na złotym podziale. Pionowa linia cegieł na środku jest idealnie wyrównana z centralną linią pionową; pozioma linia cegieł znajduje się na górnej linii złotego podziału”

– wyjaśnia Andy. „W mojej naiwnej młodości myślałem, że zasady kompozycji ograniczają ekspresję twórczą. Kiedy oglądam swoje ulubione zdjęcia dziś, widzę, że wszystkie one opierają się na tych samych zasadach kompozycji, nawet te robione spontanicznie”.

Temat = sukces

Andy uważa, że uwzględnienie lub wykluczenie obiektu ma znaczący wpływ na to, czy fotografia będzie udana. „Zrobiłem to samo zdjęcie bez postaci w kadrze i... wcale nie było świetne. Obraz nie zapewniał oczom miejsca na odpoczynek. Tu temat pozwala skupić wzrok na głównym obszarze zainteresowania, co wprowadza element ciekawości. Podoba mi się, że sylwetka nakłada się na najbardziej żywy fragment zdjęcia, co zwiększa nacisk na to, gdzie widz powinien zatrzymać wzrok. Sylwetka postaci jest ukazana w sposób wyrazisty, co skutecznie ukrywa tożsamość bohatera, a jednocześnie przyciąga do niej uwagę oglądających”.

Rodzina kolorów

„Andy. Podczas edycji zdjęć korzysta z serwisu color.adobe.com w celu znalezienia harmonii barw pozwalającej zrównoważyć zdjęcie. Mówi: „Ten obraz charakteryzuje się monochromatyczną harmonią barw (od żółtej do czarnej). Oryginalne zdjęcie było zdecydowanie dobrze zrównoważone, ale użyłem programu Lightroom, aby usunąć trochę magenty i czerwieni, które wkradły się do półcieni. Ten drobny zabieg naprawdę pomógł zwiększyć siłę wyrazu”.

Silne światło słoneczne

„Ostre promienie słońca? Przymknij przysłonę i pozwól, aby kontrast stał się Twoim przyjacielem” – mówi Andy.

„Oglądane gołym okiem cienie nie były aż tak głębokie, a żółty kolor ściany nie był tak żywy. Fotografowanie z ekspozycją automatyczną sprawiło, że ostre światło przeświecało najjaśniejsze obszary. Skompensowałem więc podgląd ekspozycji o -2 stopnie przysłony. Dopiero wtedy, patrząc przez wizjer, dostrzegłem potencjał tej kompozycji – głębokie, czarne cienie i żywe światła wyglądały niesamowicie”.

DLACZEGO TA FOTOGRAFIA JEST UDANA

FOTOGRAF: Marta Everest

TYTUŁ: Trudna decyzja

SPRZĘT: Nikon D810
 50 mm f/1,4

STRONA: @martaeverestphotography

„Mam zamiłowanie do sztuki klasycznej i portretów emocjonalnych, a ich połączenie skłania mnie do tworzenia obrazów, które przywołują dzieła mistrzów malarstwa”.

Marta Everest

Prace Marty to przede wszystkim malarskie portrety głównie jej dzieci, które – jak mówi – są dla niej prawdziwą inspiracją. Jej unikalny

styl nawiązuje do mistrzów malarstwa olejnego i jest efektem zaskakująco prostej aranżacji planu zdjęciowego. Jeśli chcesz zobaczyć więcej jej prac, odwiedź jej profil na Instagramie.

RÓWNOWAGA CIEMNYCH TONÓW

Aby uzyskać malarski efekt, Marta wykorzystała kontrastową gamę odcieni i mocne oświetlenie. Jednak zdjęcie nadal charakteryzuje się dużą rozpiętością tonalną z mnóstwem szczegółów widocznych we wszystkich kluczowych obszarach. „Uwielbiam pracować nad stonowanymi obrazami o niezbyt dużym kontraście” — mówi. „Aby uzyskać odpowiednią ilość światła, musiałam umieścić softbox w odpowiedniej odległości od tematu i pod wieloma różnymi kątami, aż udało się uzyskać przyjemne odbicie światła od skóry, nie tracąc przy tym zbyt wielu szczegółów”.

W STYLU MINIMALISTYCZNYM

Nawet jeśli przygotowanie sesji zajmuje trochę czasu, to samo zdjęcie może mieć minimalistyczną kompozycję. W przypadku tej fotografii Marta ograniczyła rekwizyty do minimum i starała się zastosować jak najprostszą aranżację oświetlenia. Chociaż na zdjęciu widać wiele faktur i detali, nie jest nimi przeładowane. „Użyłam jedynie przygaszonego światła i kilku zwyczajnych przedmiotów w klasycznym rembrandtowskim stylu” — mówi. „Postaw na prostotę – nie potrzebujesz zbyt wielu elementów ani skomplikowanego sprzętu, aby stworzyć zapadający w pamięć portret”.

SUBTELNE KOLORY

Mimo dużego kontrastu kolory nie wyróżniają się zbyt mocno. Przeciwnie, są dopasowane do ogólnie wyciszonego nastroju dominującego na obrazie. „Jej ekspresja, w połączeniu z pięknymi odcieniami skóry i stonowanymi kolorami owoców, znakomicie dopełnia i podkreśla atmosferę zdjęcia” – wyjaśnia Marta.

ZANIKANIE ŚWIATŁA

Jedną z zalet pracy z jednym źródłem światła jest to, że łatwiej jest stworzyć efekt stopniowego jego zanikania, polegający na zmniejszaniu się jego intensywności w miarę oddalania się strumienia światła od lampy. Na tym obrazie obecna jest też dość mocna winieta, która pozwala skupić uwagę oglądających na temacie. Marta zastosowała nastrojowe, mające wyraźną fakturę tło, ale kontrolowała jej widoczność poprzez umiejętne oświetlenie.

DLACZEGO TA FOTOGRAFIA JEST UDANA

FOTOGRAF: James Purefoy, Londyn

DATA: 4 grudnia 2019 r.

SPRZĘT:

- ☉ Canon 5D Mark IV z ob. 85 mm f/1,2L USM
- ☉ 2x Bowens XMT 500s
- ☉ Octabox Lastolite LL Ls2954 Ezybox II z zamontowaną kratownicą
- ☉ Strumienica Bowens
- ☉ Składane tło Lastolite 1,5 x 1,8 m czarno-białe
- ☉ Stojak X3 Avenger typu C 18

STRONA: www.rorylewis.studio

Rory lubi pracować z aktorami ze względu na ich naturalną umiejętność pozowania przed obiektywem. Jednak mając doświadczenie w udzielaniu wyraźnych wskazówek oraz tworzeniu teatralnego oświetlenia, jest w stanie zrobić oddający osobowość portret w zasadzie każdemu.

Profesjonalista: Rory Lewis

Rory Lewis jest uznanym fotografem portretowym znanym ze swojego charakterystycznego, malarskiego

stylu oświetleniowego. Zwykle pracuje gdzieś między Londynem, Amsterdamem, Nowym Jorkiem i Los Angeles; jego fotografie były prezentowane w National Portrait Gallery, zaś on sam jest wielokrotnym laureatem konkursu The Portrait of Britain.

SEPARACJA Z TŁA

Aby dodać dramatyzmu swoim portretom i sprawić, by były wciągające, musisz oddzielić modela od tła. Rory zrobił to za pomocą dwóch lamp, ponieważ umożliwiło mu to kontrolowanie światłocienia. „Stworzenie oświetlenia typu teatralnego może wydawać się rzeczą trudną, jednak za pomocą kilku narzędzi oświetleniowych możesz sprawić, że będzie ono naprawdę magiczne. Wybierając taki właśnie styl oświetleniowy do wykonywania ujęć głowy, możesz sprawić, że Twoje zdjęcia będą niemal wyskakiwać ze strony” – wyjaśnia.

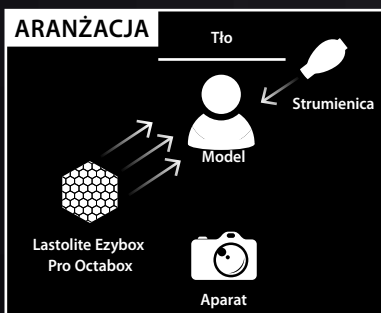
MODYFIKOWANIE ŚWIATŁA

By wzmocnić teatralny charakter oświetlenia, można spróbować uniknąć rozlewania się go na scenę i równomiernie ją oświetlić. Przy wykonywaniu tego zdjęcia Rory wykorzystał kilka akcesoriów oświetleniowych, które pozwoliły mu uzyskać bardzo wąski strumień światła. „Jeśli chodzi o sprzęt, to aby stworzyć takie oświetlenie, będziesz potrzebować softboku (najlepiej typu octa) z kratownicą. Taka kratownica to modyfikator o strukturze plastra miodu, który umieszcza się bezpośrednio w przedniej części octaboksu. Ukierunkowuje ona światło tworząc węższy jego strumień, przez co powstaje intensywne i ostre oświetlenie, wydobywające wszystkie szczegóły twarzy. Drugim modyfikatorem jest strumienica – składany cylinder, który pozwala stworzyć efekt użycia reflektora punktowego”.

ZNAJDŹ MODELA

„Moimi ulubionymi modelami zawsze byli aktorzy, wyszkoleni do przyjmowania złożonych póz w oparciu o polecenia wydawane przez reżysera i oswojeni z pracą przed obiektywem. Zachęcam Cię również do przeprowadzenia sesji ukazującej głowę wybranego przeze Ciebie aktora przy użyciu opisanej wyżej aranżacji. Możesz poszukać modeli za pomocą serwisów castingowych i w szkołach teatralnych - każdy przyszły aktor potrzebuje dobrych zdjęć!”

ROZMIESZCZENIE LAMP

„Ustaw strumienicę za modelem, pod kątem około 240 stopni i oświetl wąskim strumieniem światła tył jego głowy. Następnie po przeciwnej stronie, mniej więcej pod kątem 60 stopni, umieść softbox z kratownicą. Zmierz natężenie emitowanego światła głównego i światła strumienicy przy otworze przysłony ustawionym na $f/7,1$ i jeśli zdjęcie będzie za jasne, zmniejsz siłę błysku, a jeśli za ciemne – zwiększ ją. To pozwoli Ci wyodrębnić modela z czarnego tła i subtelnie podkreśli zarys głowy”.

REDAKCJA

Redaktor naczelny

Maciej Zieliński

e-mail: maciej.zielinski@avt.pl

Kontakt do redakcji:

e-mail: digitalphotographer@avt.pl

Skład

Studio Adekwatna

Tłumaczenia

Hobby Media

Korekta

Karolina Mierzyńska

Reklama

Katarzyna Gutkowska

e-mail: katarzyna.gutkowska@avt.pl

PR i Promocja

Maciej Zieliński (szef działu)

e-mail: maciej.zielinski@avt.pl

Wojciech Marciniak

e-mail: wojciech.marciniak@avt.pl

Prenumerata

tel. (22) 257 84 22 (godz. 10:00–14:00)

e-mail: prenumerata@avt.pl

Kwartalnik Digital Photographer Polska wydawany jest

przez **Wydawnictwo AVT**: AVT-Korporacja Sp. z o.o.

ul. Leszczyńska 11, 03-197 Warszawa.

Artykuły w tym wydaniu są tłumaczone i reprodukowane

z miesięcznika Digital Photographer. Tytuły prawne

należą do Future Publishing Limited. Wykorzystano

na licencji. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Wszystkie ceny podane w magazynie, o ile nie zostały

uzyskane od polskiego dystrybutora, są cenami

uśrednionymi, zebranymi z ofert uznanych sklepów, w tym

internetowych, na terenie Polski (w przypadku braku ofert

polskich, są to ceny przeliczone z cen brytyjskich).

Więcej informacji dotyczących tego i innych tytułów

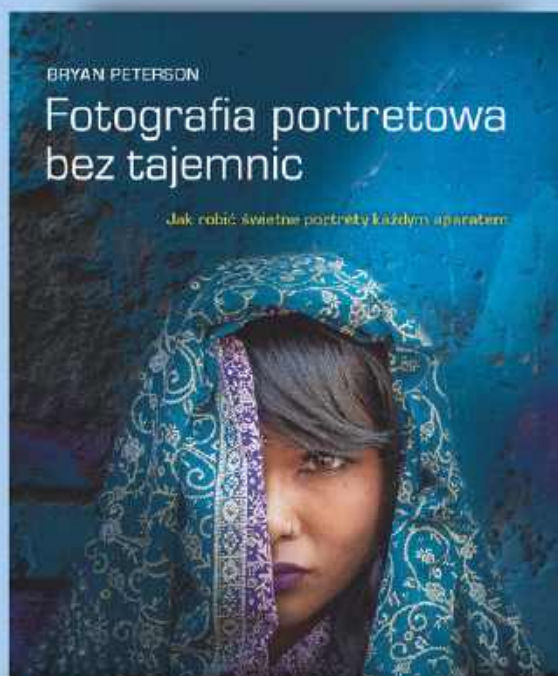
wydawanych przez grupę Future Publishing Limited

zamieszczono na stronie www.futureplc.com.

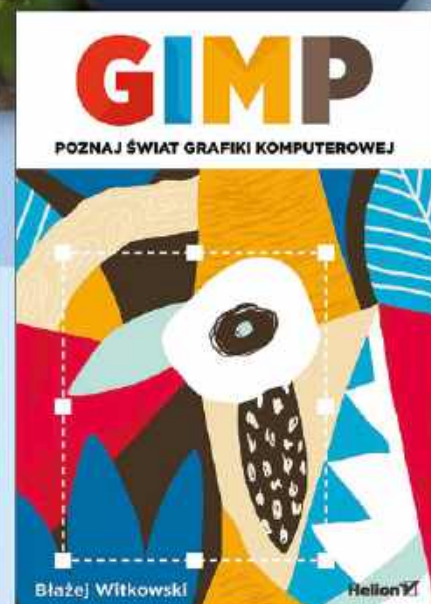
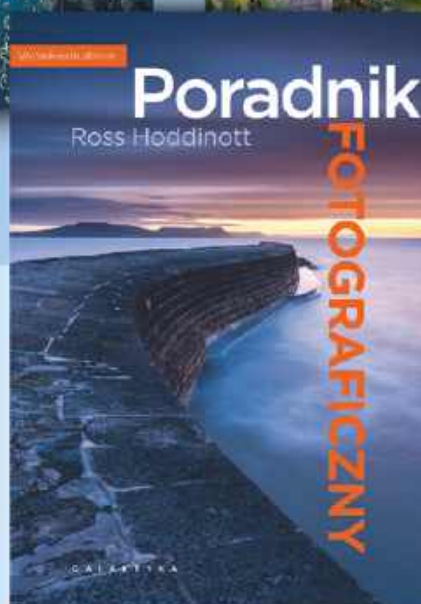
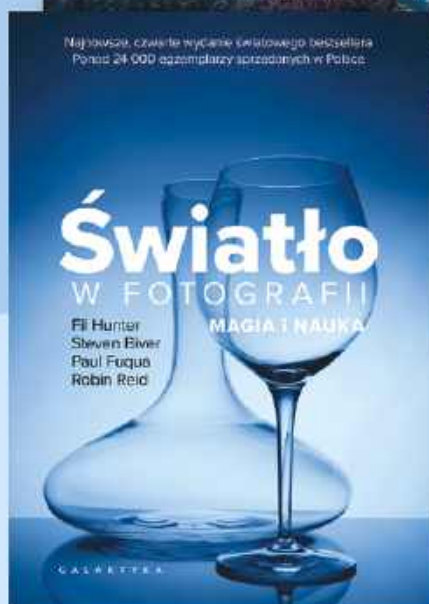
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności

za treść reklam i ogłoszeń.

KSIĄŻKI W ULUBIONYM KIOSKU

Z RABATEM
DO **30%**

Zobacz wszystkie książki
z rabatem do 30% – to ponad
500 tytułów w atrakcyjnych
cenach. Zeskanuj kod QR
i skorzystaj z oferty!

UlubionyKiosk.pl

POSŁUCHAJ!

Nowy
Sezon!

- _ Rozmowy
- _ TechStories
- _ Nasi goście

